

การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 19

นายวิธูร ยุคตานนท์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาพลศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2531

ISBN 974-569-108-9

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

014058

117420258

A COMPARISON OF PERSONALITY OF ATHLETES PARTICIPATING IN
THE NINETEENTH NATIONAL GAMES

Mr. Witun Yuttanon

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Education

Department of Physical Education

Graduate School

Chulalongkorn University

1988

ISBN 974-569-108-9

ตัวชี้วัดวิทยานิพนธ์

การ เปรียบเทียบบุคคลิกภาพของนักศึกษาที่ เข้าร่วม

แข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 19

โดย

นายวิฑูร ยุทธานนท์

ภาควิชา

พลศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์

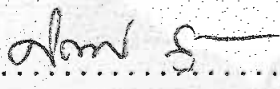
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

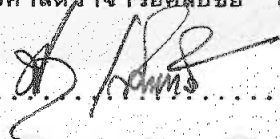
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว

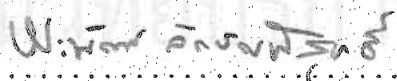
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

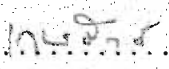

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. อวาร์ วิชาภัย)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุลปชัย สุวรรณธาดา)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ฟอง เกิดแก้ว)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว)

วิจัย ยุทธนานนท์ : การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 19 (A COMPARISON OF PERSONALITY OF ATHLETES PARTICIPATING IN THE NINETEENTH NATIONAL GAMES) อ.ที่ปรึกษา : รศ.ประพัฒน์ ลักษณะพิสูทธิ์, ผศ.เกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว, 154 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาบุคลิกภาพของนักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 19 พุทธศักราช 2529 พร้อมทั้งเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักกีฬา 16 ชนิด เปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักกีฬาซึ่งแข่งขันกีฬาที่มีการปะทะกับกีฬาที่ไม่มีการปะทะ และเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง

ผู้วิจัยส่งแบบสำรวจบุคลิกภาพซีทีโอ ไปยังกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาจำนวน 352 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น นำคำตอบที่ได้มาตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของดันแคน และทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนด้วยค่าที

ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬามีคะแนนบุคลิกภาพโดยเฉลี่ยอยู่ในกลุ่มสูง (ค่าเฉลี่ยมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ของคะแนนบุคลิกภาพแต่ละด้าน 17 ด้าน) คือ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น ความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ การเข้าสังคม การวางตัวในสังคม การยอมรับตนเอง ความรู้สีกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี ความรับผิดชอบ การเจริญวัยทางสังคม การควบคุมตนเอง ความอดทน การสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น ลักษณะที่พบในคนส่วนมาก สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง ประสิทธิภาพทางสติปัญญา การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และความมีลักษณะของหญิง นอกจากนี้บุคลิกภาพทางด้านความยืดหยุ่นได้ที่มีคะแนนอยู่ในกลุ่มต่ำ ค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพแต่ละด้านของนักกีฬา 16 ชนิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และด้านความยืดหยุ่นได้ ระหว่างนักกีฬาซึ่งเข้าร่วมแข่งขันกีฬาที่มีการปะทะกับกีฬาที่ไม่มีการปะทะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงมีค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านการเจริญวัยทางสังคม การควบคุมตนเอง สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น ความยืดหยุ่นได้ และด้านความมีลักษณะของหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา พลศึกษา
สาขาวิชา พลศึกษา
ปีการศึกษา 2530

ลายมือชื่อผู้วิจัย
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
U. P.

WITUN YUTTANON : A COMPARISON OF PERSONALITY OF ATHLETES PARTICIPATING IN THE NINETEENTH NATIONAL GAMES. THESIS ADVISOR : ASSO.PROF. PRAPAT LAXANAPHISUTH, ASST. PROF. KASAMSAK POOMSRIKAEW. 154 pp.

The objectives of this study were to investigate the personality of athletes participating in the Nineteenth National Games, B.E. 2529, additionally, to compare the personality factors of the athletes participating in 16 kinds of sport. The comparison between direct-sport athletes versus parallel-sport athletes and between male versus female were also made.

The California Psychological Inventory was sent to 352 athletes, who had been selected by stratified random sampling. The obtained data were analyzed in term of percentages, means, one-way analysis of variances. Duncan's new multiple range test and t-test were also used to determine the significant differences.

The result of this study was that 17 athletes personalities mean scores were higher than 50 percent. The scales were dominance, capacity for status, sociability, social presence, self-acceptance, sense of well-being, responsibility, socialization, self-control, tolerance, good impression, communality, achievement via conformity, achievement via independence, intellectual efficiency, psychological mindedness and femininity. The mean score of flexibility scale was below 50 percent. Each of personality mean scores of the athletes participating in 16 kinds of sport was significantly different at the level of .05. The capacity for status, psychological mindedness and flexibility mean score between direct-sport and parallel-sport participants were significantly different at .05 level. The male athletes and female athletes mean score of socialization, self-control, achievement via conformity, flexibility and femininity were significantly different at .05 level.

ภาควิชา พลศึกษา
สาขาวิชา พลศึกษา
ปีการศึกษา 2530

ลายมือชื่อนิติ
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา W.P.K.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ประพัฒน์
ลักษณะพิสุทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว อาจารย์
ที่ปรึกษาร่วมและควบคุมการวิจัย ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง
ต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ และขอขอบ
คุณนักกีฬาที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสำรวจในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ บุคคลในครอบครัวทุกคน และขอขอบคุณ
อาจารย์มนัสดา บุญรักษา ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ แสดงความห่วงใยและเป็นกำลังใจ
ตลอดมา

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณอาจารย์ยุทธพร ทองตั้ง อาจารย์วันชัย บุญรอด
ที่ได้ช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย
ที่ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยในครั้งนี้

วิธูร ยุตตานนท์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
รายการตารางประกอบ	ณ
รายการภาพประกอบ	ฐ
บทที่	
1. บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมติฐานในการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
ความจำกัดของการวิจัย	4
ข้อดกกลงเบื้องต้น	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	5
คำจำกัดความของการวิจัย	5
2. วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
ความหมายของบุคลิกลักษณะ	10
องค์ประกอบของบุคลิกลักษณะ	11
การวางรูปแบบบุคลิกลักษณะ	12
ทฤษฎีบุคลิกลักษณะ	14
การวัดบุคลิกลักษณะ	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดบุคลิกลักษณะ	29
การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกลักษณะของนักกีฬา	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3. วิธีดำเนินการวิจัย	43
กลุ่มตัวอย่าง	43
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	46
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	112
บรรณานุกรม	130
ภาคผนวก	138
ประวัติผู้วิจัย	154

สถาบันวิจัยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการตารางประกอบ

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของแบบสำรวจที่ได้รับคืนจากนักกีฬาแต่ละชนิด ..	49
2	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสำรวจ จำแนกตามลักษณะกีฬา ที่แข่งขันและ เพศ	50
3	ค่าเฉลี่ย คะแนนเต็ม และค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนบุคลิกภาพ 18 ด้าน ของนักกีฬา 16 ชนิด	51
4	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่นของนักกีฬา 16 ชนิด	54
5	ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่นของนักกีฬาแต่ละชนิด	55
6	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพของนักกีฬา 16 ชนิด	57
7	ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพของนักกีฬาแต่ละชนิด	58
8	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านการเข้าสังคมของนักกีฬา 16 ชนิด	60
9	ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านการเข้าสังคมของนักกีฬาแต่ละชนิด	61
10	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านการวางตัวในสังคมของนักกีฬา 16 ชนิด	63
11	ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านการวางตัวในสังคมของนักกีฬาแต่ละชนิด	64
12	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านการยอมรับตนเองของนักกีฬา 16 ชนิด	66

รายการตารางประกอบ (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
13	ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านการยอมรับตนเองของนักกีฬาแต่ละชนิด	67
14	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนน บุคลิกภาพด้านความรู้สึกว่าตนเองมีความ เป็นอยู่ดีของนักกีฬา 16 ชนิด	69
15	ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านความรู้สึกว่าตนเองมีความ เป็นอยู่ดีของนักกีฬาแต่ละชนิด	70
16	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนน บุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบของนักกีฬา 16 ชนิด	72
17	ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านความรับผิดชอบของนักกีฬาแต่ละชนิด	73
18	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนน บุคลิกภาพด้านการเจริญวัยทางสังคมของนักกีฬา 16 ชนิด	75
19	ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านการเจริญวัยทางสังคมของนักกีฬาแต่ละชนิด	76
20	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนน บุคลิกภาพด้านการควบคุมตนเองของนักกีฬา 16 ชนิด	78
21	ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านการควบคุมตนเองของนักกีฬาแต่ละชนิด	79
22	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนน บุคลิกภาพด้านความอดทนของนักกีฬา 16 ชนิด	81
23	ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านความอดทนของนักกีฬาแต่ละชนิด	82

รายการตารางประกอบ (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
24	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนน บุคลิกภาพด้านการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่นของ นักกีฬา 16 ชนิด	84
25	ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่นของนักกีฬาแต่ละชนิด	85
26	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนน บุคลิกภาพด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมากของนักกีฬา 16 ชนิด	87
27	ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมากของนักกีฬาแต่ละชนิด	88
28	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนน บุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่นของนักกีฬา 16 ชนิด	90
29	ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่นของนักกีฬาแต่ละชนิด	91
30	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนน บุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเองของนักกีฬา 16 ชนิด	94
31	ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเองของนักกีฬาแต่ละชนิด	95
32	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนน บุคลิกภาพด้านประสิทธิภาพทางสติปัญญาของนักกีฬา 16 ชนิด	97
33	ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านประสิทธิภาพทางสติปัญญาของนักกีฬาแต่ละชนิด	98

รายการตารางประกอบ (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
34	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนน บุคลิกภาพด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นของนักกีฬา 16 ชนิด	101
35	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นของนักกีฬาแต่ละชนิด	102
36	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนน บุคลิกภาพด้านความยืดหยุ่นได้ของนักกีฬา 16 ชนิด	104
37	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านความยืดหยุ่นได้ของนักกีฬาแต่ละชนิด	105
38	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนน บุคลิกภาพด้านความมีลักษณะของหญิงของนักกีฬา 16 ชนิด	107
39	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านความมีลักษณะของหญิงของนักกีฬาแต่ละชนิด	108
40	การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ ทั้ง 18 ด้าน ระหว่างนักกีฬาซึ่งเข้าร่วมแข่งขันกีฬาที่มีการปะทะ กับกีฬาที่ไม่มีการปะทะ	110
41	การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ ทั้ง 18 ด้าน ระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง	111

รายการภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1	แบบจำลององค์ประกอบสำคัญของบุคลิกภาพของกิลฟอร์ด	12
2	กลุ่มของลักษณะนิสัยตามทฤษฎีของ Eysenck	19

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับบุคลิกภาพของบุคคล นับว่าเป็นความพยายามของนักจิตวิทยาที่จะอธิบาย ทำนาย และควบคุมพฤติกรรมของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคล (Ferguson 1976: 16) หรืออาจจะศึกษาบุคลิกภาพเพื่อการวินิจฉัยโรค โดยเฉพาะโรคจิตต่าง ๆ เพื่อหาแนวทางในการรักษาหรือที่เรียกกันว่าจิตบำบัด เป็นการแก้ไขปรับปรุงบุคลิกภาพให้เป็นไปในรูปแบบที่พึงปรารถนาของสังคม บุคลิกภาพจึงมีบทบาทสำคัญในการดำรงชีวิตในสังคม ความสำเร็จและความล้มเหลวในการประกอบอาชีพของบุคคลย่อมขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของบุคคลนั้น เป็นสำคัญ (เดโช สวานานนท์ 2508: 22-23) ดังนั้นจึงมีการวัดบุคลิกภาพเพื่อคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานด้วย (Kleinmuntz 1930: 14-15) นอกจากนี้ชอลล์และการ์ดเนอร์ (Hall and Gardner 1967: 134-155) ได้กล่าวว่าบุคลิกภาพทำให้สามารถเข้าใจพฤติกรรมในอนาคตของบุคคลได้ จะเห็นได้ว่าความรู้ที่ได้จากการศึกษาเรื่องบุคลิกภาพสามารถนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง สำหรับการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับบุคลิกภาพของนักกีฬาจะ เป็นผลดีต่อการพัฒนาการกีฬาทั้งระบบทีมและระบบตัวบุคคล ทำให้ทราบถึงบุคลิกภาพที่เหมาะสมอันจะนำไปสู่การพัฒนาความเป็นพลเมืองดี การมีน้ำใจนักกีฬาที่ดี ตลอดจนการคัดเลือกผู้เล่น ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโดยตรง นอกจากนี้การศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพยังจะช่วยทำนายผลการแข่งขันกีฬาได้อีกด้วย

โดยทั่วไปแล้วนักจิตวิทยาต่างก็ยอมรับในอิทธิพลของพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมว่ามีผลต่อการวางรูปแบบบุคลิกภาพของแต่ละคน โดยลักษณะพื้นฐานของบุคลิกภาพที่ได้มาจากพันธุกรรม เช่น รูปร่างหน้าตา สีผิว และกรุ๊ปเลือด (Hurlock 1974: 77-78) แต่การที่จะศึกษาบุคลิกภาพโดย เน้นที่อิทธิพลของพันธุกรรมนั้น เป็นการยากที่จะพิสูจน์ให้เห็นจริงได้ (Hurlock 1974: 19) และนักจิตวิทยาส่วนใหญ่มักจะศึกษาเรื่องของบุคลิกภาพโดย เน้นที่อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะมีผลต่อการวางรูปแบบบุคลิกภาพของบุคคล สิ่งแวดล้อมดังกล่าว

ได้แก่ ประสบการณ์ทางสังคมที่หลากหลาย ซึ่งจะเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมของบุคคล รวมทั้ง ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬา ซึ่งนักจิตวิทยา เชื่อว่า เป็นประสบการณ์หนึ่งที่จะมี ผลต่อการวางรูปแบบบุคลิกภาพของบุคคลด้วย (ศิริพรรณ ธนสิน 2527: 508-510) มีผล การวิจัยที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลการแข่งขันกีฬา แม้จะไม่อาจกล่าว ได้ว่า เป็นความสัมพันธ์เชิงเหตุผลกันอย่างแท้จริงก็ตาม แต่ก็ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ และ ความสำคัญของบุคลิกภาพของนักกีฬากับความสำเร็จในการเล่นกีฬา (Cox 1985: 27)

ในการเตรียมตัวนักกีฬาหรือ เตรียมทีมกีฬาสำหรับการแข่งขันครั้งสำคัญ ๆ นั้น เป็น เรื่องที่ต้องอาศัยความรู้และความพยายาม เป็นอย่างมากสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็น การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย การฝึกเทคนิคหรือทักษะ เฉพาะของกีฬาแต่ละชนิด รวมทั้งการฝึกในเรื่องของยุทธวิธีหรือแทคติกในการเล่น สิ่งเหล่านี้เป็นหลักการฝึกซึ่งโดย ทั่วไปผู้ฝึกสอนส่วนใหญ่ก็ได้ปฏิบัติกันอยู่แล้ว และมีผู้ศึกษาค้นคว้าแนวทางสำหรับการฝึก ดังกล่าวกันอย่างกว้างขวาง สามารถนำความรู้และหลักการดังกล่าวไปใช้เพื่อให้เกิดผลใน ทางปฏิบัติได้ และถ้าหากว่าสภาพการเตรียมทีมแต่ละทีมมีความพร้อม เท่า ๆ กันในเรื่องของ การฝึกทางด้านร่างกาย เทคนิค และแทคติก ก็คงจะมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับทีมที่ต้อง การประสบความสำเร็จในการแข่งขันที่จะต้องหันมาสนใจองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ที่จะช่วย ให้ทีมมีโอกาสประสบความสำเร็จมากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องของพฤติกรรมหรือลักษณะนิสัย ที่เป็นองค์ประกอบของลักษณะบุคลิกภาพ ซึ่งมักจะส่งผลกระทบต่อผลการแข่งขันของทีมหรือนักกีฬาอยู่เสมอ ดังที่เรามักจะทราบข่าวคราวเกี่ยวกับทีมหรือตัวนักกีฬาที่ได้รับการคาดหมายว่าน่าจะได้รับชัยชนะในการแข่งขัน แต่ปรากฏว่าไม่เป็นไปตามความคาดหมาย นอกจากนี้ยัง เชื่อกันว่าการฝึกฝนกีฬาอาจมีผลต่อจิตใจได้มาก จนบางครั้งสามารถเปลี่ยนสภาพ ของจิตใจและอุปนิสัยไปในทางตรงข้ามที่เคยเป็นอยู่ได้ (องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย 2527: 57) เหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ยังคงเกิดขึ้นอยู่เสมอ ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง บุคลิกภาพของนักกีฬาจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษากันต่อไป

แนวความคิด เกี่ยวกับความพยายามที่จะศึกษาหรืออธิบายถึงพฤติกรรมของบุคคล หรือกลุ่มบุคคล รวมทั้งแนวความคิด เกี่ยวกับการใช้บุคลิกภาพ เป็น เกณฑ์ในการคัดเลือกคน เข้า ทำงาน ซึ่งนิยมกันมากในสังคมตะวันตก โดยเฉพาะในระหว่างปีคริสต์ศักราช 1920-1940 (คัชพล เรียบร้อยเจริญ 2517: 5) และในระยะต่อมาได้มีการพัฒนาแบบสอบบุคลิกภาพ

เพื่อใช้วัดบุคลิกภาพได้อย่างมีความเที่ยงและความตรงมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยเห็นว่ากลุ่มบุคคลที่เป็นนักกีฬาซึ่งมักจะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เด่นชัด เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่มีการแข่งขัน น่าจะได้มีการศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ของกลุ่มนักกีฬา โดยใช้เครื่องมือที่มีผู้สร้างขึ้นมาศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือบุคลิกภาพโดยตรง

ในประเทศที่มีความก้าวหน้าเป็นอย่างมากทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬานั้น ได้หันมาสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าทางด้านบุคลิกภาพของนักกีฬากันมากขึ้น เพื่อที่จะหาแนวทางในการฝึกฝนให้นักกีฬามีประสิทธิภาพสูงสุดทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ และได้มีการรวบรวมข้อความและบทความต่าง ๆ ที่ได้มีการกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพของนักกีฬากับความสามารถทางด้านกีฬามาตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช 1960 (Cox 1985: 26) และคาดว่าค่าตอบหรือความรู้ที่ได้มาจากการศึกษาเรื่องเหล่านี้ สามารถจะนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ และเป็นแนวทางในการเตรียมนักกีฬาให้มีความพร้อมทางด้านจิตใจหรือบุคลิกภาพ เหมือนกับการที่ได้มีการศึกษาค้นคว้าในเรื่องของความพร้อมทางด้านร่างกาย และได้้นำความรู้เหล่านั้นมาฝึกฝนนักกีฬาให้มีความสามารถสูงสุดในทางด้านร่างกายมาแล้ว

สำหรับประเทศไทยนั้น ได้มีการศึกษาเพื่อนำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา มาใช้สร้างเสริมความสามารถทางด้านร่างกายของนักกีฬากันอย่างแพร่หลาย และมีพัฒนาการขึ้นเป็นอันมาก แต่การศึกษาทางด้านจิตใจหรือบุคลิกภาพของนักกีฬาโดยตรงนั้น ยังมีอยู่น้อยงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องบุคลิกภาพของนักกีฬาโดยตรง ผู้วิจัยคาดหวังว่าจะเป็นแนวทางในการที่จะทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องบุคลิกภาพของนักกีฬาได้มากขึ้น และสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการกีฬาให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบุคลิกภาพของนักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬา 16 ชนิด ในกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 19
2. เพื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพระหว่างนักกีฬาที่แข่งขันกีฬา 16 ชนิด
3. เพื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพระหว่างนักกีฬาซึ่งแข่งขันกีฬาที่มีการปะทะกับกีฬาที่ไม่มีการปะทะ
4. เพื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง

สมมติฐานในการวิจัย

การแข่งขันกีฬา เป็นประสบการณ์ทางสิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่งที่จะมีผลต่อการวางรูปแบบของบุคลิกภาพ เนื่องจากการแข่งขันกีฬามีหลายชนิด มีลักษณะการเล่น และวิธีการฝึกที่แตกต่างกัน ฉะนั้นความเด่นชัดของบุคลิกภาพของนักกีฬาน่าจะแตกต่างกันด้วย ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานดังนี้

1. บุคลิกภาพของนักกีฬาที่แข่งขันกีฬาต่างชนิดกัน จะแตกต่างกัน
2. บุคลิกภาพของนักกีฬาซึ่งแข่งขันกีฬาที่มีการปะทะกับกีฬาที่ไม่มีการปะทะแตกต่างกัน
3. บุคลิกภาพของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้ ทำการศึกษาเฉพาะบุคลิกภาพของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันในกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 19 ซึ่งจัดขึ้นที่จังหวัดจันทบุรี ระหว่างวันที่ 14-20 กุมภาพันธ์ 2529 เท่านั้น

2. การวิจัยนี้จะศึกษาบุคลิกภาพ 18 ด้าน ที่วัดได้จากแบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอฉบับภาษาไทยซึ่ง คีทพล เรียบร้อยเจริญ ได้แปลและเรียบเรียงจากแบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอ (The California Psychological Inventory: CPI) ของแฮร์ริสัน จี กัฟ (Harrison G. Gough)

ความจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมตัวแปรอื่นที่อาจมีผลต่อการวิจัยได้ เช่น นักกีฬายกคนอาจได้รับการฝึกฝนความสามารถในการเล่นกีฬามากกว่าหนึ่งชนิด ซึ่งอาจจะมีผลต่อการวางรูปแบบบุคลิกภาพของนักกีฬาได้

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. แบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอ ฉบับภาษาไทยที่ใช้วัดบุคลิกภาพของนักกีฬา สามารถนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้
2. กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสำรวจตามความรู้สึกที่เป็นจริง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงบุคลิกภาพของนักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 19
2. เป็นแนวทางในการใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอ เพื่อสำรวจบุคลิกภาพของนักกีฬา และนำมาประกอบการคัดเลือกตัวนักกีฬา หรือพิจารณาความเหมาะสมในการจัดตัวเพื่อลงเล่นกีฬา
3. เป็นแนวทางในการแนะแนว เพื่อเลือกเล่นกีฬาให้เหมาะสมกับลักษณะนิสัยของแต่ละบุคคล
4. เป็นแนวทางในการค้นคว้าและวิจัย เกี่ยวกับบุคลิกภาพของนักกีฬาต่อไป

คำจำกัดความของการวิจัย

บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะต่าง ๆ ของบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของตนเอง และการแสดงออกในสังคม ซึ่งวัดด้วยแบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอ ที่แปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดย ศัชพล เรียบร้อยเจริญ และมีมาตรฐานวัดบุคลิกภาพ 18 ด้าน ดังนี้

1. ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Dominance: Do) เพื่อวัดลักษณะการเป็นผู้นำ มีความมั่นใจในตนเอง และการมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ถ้าได้คะแนนสูง แสดงว่าเป็นคนมีลักษณะเป็นผู้นำ เป็นคนก้าวร้าว มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสามารถในการชักจูงผู้อื่น เป็นตัวของตัวเอง ถ้าได้คะแนนต่ำ แสดงว่าเป็นคนเจียมขริม คิดซ้ำ ไม่ว่องไว หลีกเสี่ยงสถานการณ์ที่ตึงเครียดและต้องตัดสินใจ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

2. ความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ (Capacity for Status: Cs) เพื่อวัดลักษณะของบุคคลที่มีความสามารถในการสร้างฐานะทางสังคมให้กับตัวเอง และจะแสดงถึงความพร้อมของบุคคลในการก้าวไปสู่ฐานะที่ดีขึ้นจากเดิม ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่าเป็นคนที่มีความทะเยอทะยาน มีความสนใจกว้างขวาง เป็นคนไม่อยู่เฉย มีประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดี ถ้าได้คะแนนต่ำ

แสดงว่า เป็นคนเฉื่อยชา ขี้อาย ไม่กว้างขวาง และรู้สึกอึดอัดใจในการติดต่อกับผู้อื่น

3. การเข้าสังคม (Sociability: Sy) เพื่อวัดว่าบุคคลสามารถเข้าสังคมได้ดีเพียงใด และมีความรู้สึกที่ดีต่อสังคมเพียงใด ถ้าได้คะแนนสูง แสดงว่าเป็นคนชอบเข้าสังคม เป็นตัวของตัวเอง ชอบการแข่งขันที่มีความฉับไว ถ้าได้คะแนนต่ำ แสดงว่าเป็นคนที่อยู่ใต้อิทธิพลของคนอื่น ทั้งในด้านการกระทำและความคิดเห็น

4. การวางตัวในสังคม (Social Presence: Sp) เพื่อวัดลักษณะของบุคคลเกี่ยวกับการวางตัวในสังคม รวมทั้งการแสดงออกในด้านส่วนตัว และด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่า เป็นคนฉลาด กระตือรือร้น พุดเก่ง มีจินตนาการกว้างขวาง ถ้าได้คะแนนต่ำแสดงว่า เป็นคนที่ลังเลในการตัดสินใจ และไม่มีความคิดเป็นของตัวเอง

5. การยอมรับตนเอง (Self Acceptance: Sa) เป็นการแบ่งถึงคุณค่าในตัวบุคคล การยอมรับตนเอง และความพร้อมในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ด้วยตัวเอง ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่า เป็นคนก้าวร้าว กล้าพูด กล้าทำ เอาตัวเองเป็นที่ตั้ง มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ถ้าได้คะแนนต่ำแสดงว่า เป็นคนที่ต้องพึ่งพาคนอื่น ชอบลงโทษตัวเอง และมีความสนใจอยู่ในวงแคบ

6. ความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี (Sense of Well-being: Wb) เป็นการบ่งบอกลักษณะของบุคคลที่ไม่ค่อยมีความกังวลใจ ไม่จู้จี้ขี้บ่น ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่า เป็นคนที่ตื่นตัวอยู่เสมอ มีความทะเยอทะยาน ว่องไว และทำงานเพื่องาน ถ้าได้คะแนนต่ำแสดงว่าไม่มีความทะเยอทะยาน เป็นคนระมัดระวัง และกล่าวคำขอโทษอยู่เสมอ

7. ความรับผิดชอบ (Responsibility: Re) เพื่อวัดลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ มีอารมณ์ที่มั่นคง มีความคิดก้าวหน้า มีประสิทธิภาพในการทำงาน ถ้าได้คะแนนสูง แสดงว่าเป็นคนละเอียดรอบคอบ ชอบวางแผนก่อนลงมือทำงาน มีความรับผิดชอบในงาน และพึ่งตนเองได้ ถ้าได้คะแนนต่ำ แสดงว่าเป็นคนเจ้าอารมณ์ ขาดความรับผิดชอบ เกียจคร้าน เปลี่ยนแปลงง่าย ไม่น่าเชื่อถือ

8. การเจริญวัยทางสังคม (Socialization: So) เพื่อวัดลักษณะความเจริญวัยทางสังคมของบุคคล การประเมินศักดิ์ศรีของตนในสังคม ความจริงใจและจริงจังต่อชีวิต ถ้าได้คะแนนสูง แสดงว่าเป็นคนจริงจังต่อชีวิต มีความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

ถ้าได้คะแนนต่ำ แสดงว่าเป็นคนไม่ซื่อสัตย์ เห็นแก่ตัว คื้อร์น และขาดความรับผิดชอบ
ในตัวเอง

9. การควบคุมตนเอง (Self-Control: Sc) เป็นการวัดความสามารถใน
การควบคุมอารมณ์ ความอดทน การหักห้ามตนเอง และความไม่เข้าข้างตนเอง ถ้าได้
คะแนนสูง แสดงว่าเป็นคนสุ่ม หนักแน่น อดทน ซื่อสัตย์ เกรงกลัวต่อบาป เข้มงวดในงาน
ของตนเอง ถ้าได้คะแนนต่ำ แสดงว่าเป็นคนเจ้าอารมณ์ ทำอะไรตามใจตนเอง ดิ้นเด่น
ง่าย หลงตัวเองและเห็นแก่ตัว

10. ความอดทน (Tolerance: To) เป็นการวัดความเชื่อ ความเข้าใจ
ทัศนคติที่บุคคลมีต่อสังคม และลักษณะของบุคคลซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคม ถ้าได้คะแนนสูง
แสดงว่าเป็นคนมีความอดทน มีความคิดแจ่มชัด มีความสามารถในการใช้ภาษา มีความสนใจ
กว้างขวาง ถ้าได้คะแนนต่ำ แสดงว่าเป็นคนไม่มีความอดทน ซีระวางและชอบอยู่ตามลำพัง

11. การสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น (Good Impression: Gi) เพื่อวัด
ลักษณะการแสดงออกของบุคคลที่ทำให้เกิดความประทับใจแก่ผู้อื่น มีความพะวงกับปฏิบัติการ
ของผู้อื่นที่มีต่อตน ถ้าได้คะแนนสูง แสดงว่าเป็นคนที่ให้ความร่วมมือกับผู้อื่น ชอบช่วยเหลือ
ชอบสังคม และมีความขยัน ถ้าได้คะแนนต่ำ แสดงว่าเป็นคนเก็บกด ระมัดระวัง ไม่ร่วมมือ
กับผู้อื่น ถอดตนเองเป็นใหญ่ ไม่สนใจความต้องการของผู้อื่น

12. ลักษณะที่พบในคนส่วนมาก (Communality: Cm) เพื่อวัดลักษณะความ
สามารถของบุคคลที่มีปฏิบัติการได้ต่อบต่อสังคมไปในทางที่สังคมส่วนใหญ่ยอมรับ ถ้าได้คะแนน
สูงแสดงว่า เป็นคนเชื่อถือได้ มีวาทีศิลป์ดี มีความจริงใจ ฟังพาได้ อดทน ซื่อสัตย์ รู้จัก
ขานบุญคุณโทษ มีสามัญสำนึก และการตัดสินใจที่ถูกต้อง ถ้าได้คะแนนต่ำ แสดงว่าไม่มีความ
อดทน ไม่มีสมาธิ เปลี่ยนแปลงง่าย ขี้ลืม มีความขัดแย้ง และมีปัญหาภายในตัวเอง

13. สัมฤทธิผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น (Achievement Via Conformity:
Ac) เพื่อวัดลักษณะความสนใจ และแรงจูงใจที่บุคคลสามารถประสบความสำเร็จในการ
ปฏิบัติตามกลุ่ม ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่า เป็นคนมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
มีความจริงใจต่อผู้ร่วมงาน ถ้าได้คะแนนต่ำ แสดงว่าเป็นคนมองโลกในแง่ร้าย คื้อร์น
ขาดความมั่นคงทางใจ

14. สัมฤทธิผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง (Achievement Via Independence: Ai) เพื่อวัดลักษณะความสนใจและแรงจูงใจที่บุคคลสามารถประสบความสำเร็จในการเป็นตัวของตัวเอง การตัดสินใจด้วยตนเอง ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่าเป็นคนที่มีความพร้อมทางวุฒิภาวะ เข้มแข็ง มีอำนาจเหนือผู้อื่น พึ่งตนเองได้ ฉลาด และตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ถ้าได้คะแนนต่ำแสดงว่า มีความกระวนกระวาย ไม่มีความพอใจอยู่ใต้อำนาจของผู้อื่น และไม่เข้าใจตนเอง

15. ประสิทธิภาพทางสติปัญญา (Intellectual Efficiency: Ie) เพื่อวัดประสิทธิภาพทางความคิดของบุคคล ถ้าได้คะแนนสูง แสดงว่าเป็นคนมีความคิดแจ่มชัด ฉลาด ตื่นตัวในการทำงาน ถ้าได้คะแนนต่ำ แสดงว่าเป็นคนสับสน ขาดความกระตือรือร้น ทำตามประเพณีนิยม ขาดการควบคุมตนเอง

16. การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (Psychological Mindedness: Py) เพื่อวัดลักษณะความสนใจของบุคคลที่จะเข้าใจความรู้สึกนึกคิดและเหตุผลของบุคคลอื่น ถ้าได้คะแนนสูง แสดงว่าเป็นคนช่างสังเกต มีความรู้สึกไว สนใจสิ่งแวดล้อม ช่างพูดช่างคุย และมีเสน่ห์ ถ้าได้คะแนนต่ำ แสดงว่าเป็นคนเขื่องช้า ไม่สนใจสิ่งรอบข้าง และมีอารมณ์ไม่มั่นคง

17. ความยืดหยุ่นได้ (Flexibility: Fx) เพื่อวัดลักษณะความสามารถในการปรับตัว แนวความคิดและพฤติกรรมของบุคคล ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่าชอบการผจญภัย มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีอารมณ์ขัน ถ้าได้คะแนนต่ำ แสดงว่าเป็นคนระมัดระวัง มีความกังวลใจ เข้มงวด ประพฤติตามระเบียบอย่างเคร่งครัด

18. ความมีลักษณะของหญิง (Femininity: Fe) เพื่อวัดลักษณะความเป็นบุรุษหรือสตรี ถ้าได้คะแนนสูง แสดงว่ามีความสนใจในกิจกรรมของสตรี อ่อนน้อม เห็นอกเห็นใจและชอบช่วยเหลือผู้อื่น ถ้าได้คะแนนต่ำ แสดงว่ามีความสนใจในกิจกรรมของเพศชาย ตื้อรั้น หัวแข็ง ตรงไปตรงมา อึดทนต่อความล่าช้าลึงเลไม่ได้

นักกีฬา หมายถึง นักกีฬาชายและหญิงที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬานัดต่าง ๆ จำนวน 16 ชนิด ในกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 19 ซึ่งจัดขึ้นที่จังหวัดจันทบุรี ระหว่างวันที่ 14-20 กุมภาพันธ์

กีฬาที่มีการปะทะ หมายถึง ชนิดของกีฬาที่คู่แข่งกันแต่ละฝ่ายมีโอกาสที่จะเกิดการปะทะกัน ในระหว่างการแข่งขัน ซึ่งเป็นการปะทะตามลักษณะของเกมการแข่งขัน ได้แก่ ขวดยสากล ยูโด ฟุตบอล บาสเกตบอล

กีฬาที่ไม่มีการปะทะ หมายถึง ชนิดของกีฬาที่คู่แข่งกันแต่ละฝ่ายไม่ต้องมีการปะทะกับฝ่ายตรงข้ามในระหว่างการแข่งขัน นอกจากผู้เล่นจะเมิดกติกา หรือเกิดอุบัติเหตุ ได้แก่ กรีฑา จักรยาน เซปักตะกร้อ วอลเลย์บอล แบดมินตัน เทนนิส ยิงปืน เทเบิลเทนนิส ยกน้ำหนัก ไว้ลิ่ง และตะกร้อลอดห่วง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของบุคลิกภาพ

คำว่าบุคลิกภาพ (Personality) มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินคือ "Persona" ซึ่งหมายถึงหน้ากากของตัวละครที่สวมแสดงตามบทบาทที่ถูกกำหนด คำนี้ใช้กันมาตั้งแต่สมัยกรีกราว 110 ปีก่อนคริสตกาล (Allport 1937: 25-26) บุคลิกภาพเป็นคำที่มักจะได้ยินกันอยู่เสมอและเป็นภาพนามธรรมที่ไม่อาจสังเกตได้โดยตรง (สนิท สมครการ 2518: 8) แต่บุคลิกภาพเป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลนั้น ๆ อันแตกต่างไปจากบุคคลอื่นทั้งในรูปของปริมาณและคุณภาพในลักษณะเฉพาะนั้น ๆ (สุชา จันทร์เอม 2517: 78) บุคลิกภาพของแต่ละบุคคลไม่มีโอกาสที่จะเหมือนกันได้เลย แม้แต่ฝาแฝดเอกแฝด (ประนอม สโรชมาน 2520: 98-101) ดังนั้นความหมายของคำว่าบุคลิกภาพจึงยังไม่เป็นที่ตกลงกันอย่างแน่นอนในหมู่นักจิตวิทยา ดังที่อลพอร์ต (Allport 1937: 24-54) นักจิตวิทยาที่มีชื่อเสียงได้พยายามรวบรวมความหมายของคำนี้ ที่ได้มีการศึกษากันตั้งแต่สมัยกรีกโบราณจนถึงคริสต์ศตวรรษที่ 20 ปี และพบว่า มีไม่น้อยกว่า 50 ความหมาย นอกจากนี้บางคนเชื่อว่าพฤติกรรมเป็นสิ่งที่ถูกควบคุมจากภายใน ซึ่งถูกกำหนดโดยลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลและค่อนข้างจะคงที่ ในขณะที่บางคนเห็นว่าพฤติกรรมเป็นสิ่งที่ถูกควบคุมจากภายนอก ซึ่งถูกกำหนดโดยสถานการณ์เฉพาะอย่าง ดังนั้นพฤติกรรมในความคิดนี้จึงเป็นสิ่งที่ไม่คงที่ เปลี่ยนไปตามลักษณะของสถานการณ์ที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตามความหมายของบุคลิกภาพที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน อาจพิจารณาได้เป็น 2 นัย (Knutson 1973: 29-30) คือ

1. บุคลิกภาพ หมายถึง การจัดระบบภายในบุคคลซึ่งพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรม เช่นตามความหมายของอลพอร์ตที่อธิบายว่า "บุคลิกภาพหมายถึงระบบร่างกายและจิตใจในตัวบุคคลที่รวมตัวกัน เป็นระเบียบ และมีบทบาทช่วยให้บุคคลนั้นปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ
2. บุคลิกภาพ หมายถึง แบบแผนของพฤติกรรมที่คงเส้นคงวาพอสมควร เช่นความหมายของ สไนเดอร์แมน (Sniderman 1975: 171-179) ที่อธิบายว่า "บุคลิกภาพหมายถึงแบบแผนของพฤติกรรมที่บอกลักษณะของบุคคล"

โดยสรุปแล้วความหมายของคำว่าบุคลิกภาพทั้งหมดนั้น เป็นความพยายามที่จะจำกัดขอบเขตของแนวความคิดที่ซับซ้อน (โลล์ ทัสซิง 2521 : 305) และมีมติที่มากมายของบุคลิกภาพ (Guilford 1966 : 135-137) และลักษณะเด่นที่สำคัญ ๆ เท่านั้น ซึ่งมีดังนี้

บุคลิกภาพ เป็นผลรวมของระบบทางจิตวิทยา คือระบบทางร่างกายและระบบทางจิตใจของมนุษย์

บุคลิกภาพ เป็นสิ่งที่อยู่ในตัวมนุษย์ ในสภาพความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรม เมื่อมีสิ่งเร้ามากระทบบุคลิกภาพก็จะกำหนดแนวทางหรือแบบแผนของพฤติกรรมที่จะได้ด้อยออกไป

บุคลิกภาพ สังเกตได้จากพฤติกรรมของแต่ละบุคคลซึ่งมีแบบฉบับ เฉพาะตัวไม่เหมือนใคร จึงอาจสังเกตบุคลิกภาพได้จากพฤติกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลแสดงออกมาจนเป็นนิสัย

บุคลิกภาพ เป็นสิ่งที่กำหนดเอกลักษณ์ของทุก ๆ คน ไม่มีใครที่จะเหมือนกันทุกประการ แม้แต่ฝาแฝด เอกลักษณ์

บุคลิกภาพมีลักษณะคงทนพอสมควร คือบุคลิกภาพของแต่ละคนนั้น จะมีแบบฉบับที่แน่นอนพอสมควรทำให้คาดการณ์ได้ว่าถ้า เขาตกอยู่ในสถานการณ์เหมือนกัน ก็จะแสดงพฤติกรรมไม่ต่างกัน

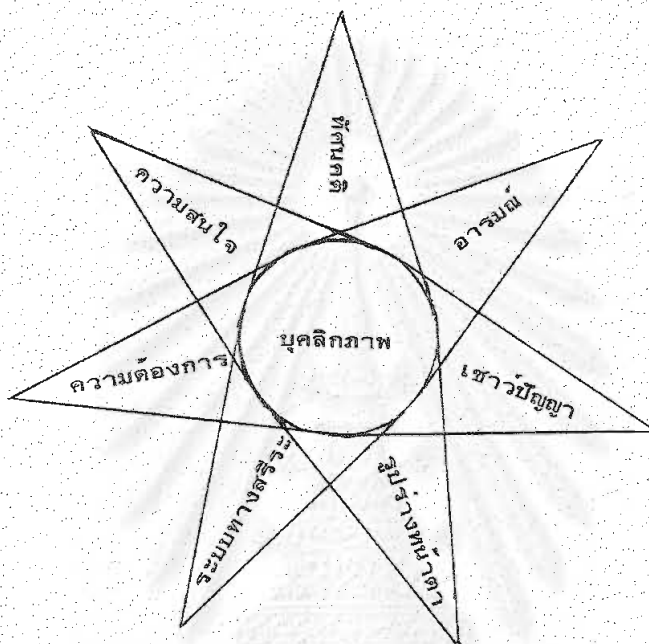
บุคลิกภาพมีพลังที่เคลื่อนไหวได้ เปลี่ยนแปลงได้ในตัวเอง แม้บุคลิกภาพจะมีความคงทนดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นแต่ก็มีไข่มุขหมายความว่าจะไม่มีการเปลี่ยนแปลง แต่บุคลิกภาพสามารถเปลี่ยนแปลงได้และ เป็นไปอย่างช้า ๆ และมีมั่นคง

องค์ประกอบของบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพประกอบขึ้นด้วยระบบใหญ่ ๆ 2 ระบบ คือ ระบบร่างกาย (Physical System) เช่น รูปร่าง หน้าตา สีผิว รวมทั้งลักษณะของสรีรวิทยา เช่น อุณหภูมิในร่างกาย การเต้นของหัวใจ และระบบทางจิตใจ (Psychological System) เช่น ความรู้สึก แรงจูงใจ ทศนคติ ทั้งสองระบบนี้รวมกันเป็นระบบกายใจ (Psycho-Physical System) ซึ่งเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันและมีบทบาทร่วมกันจน เป็นหน่วยเดียว ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ (Hurlock 1974 : 7)

กิลฟอร์ด (Guilford 1959: 7) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของบุคลิกภาพ โดยสร้างแบบจำลองขององค์ประกอบสำคัญ ๆ ของบุคลิกภาพ ดังนี้

ภาพที่ 1 แบบจำลองขององค์ประกอบสำคัญของบุคลิกภาพของกิลฟอร์ด

กิลฟอร์ด อธิบายว่าแบบจำลองนี้แสดงถึงบุคลิกภาพซึ่งเป็นผลรวมทั้งหมด ซึ่งสามารถสังเกตได้หลาย ๆ แง่มุม เช่น รูปร่างหน้าตา ระบบทางสรีรวิทยา ซึ่งเป็นระบบทางร่างกาย หรืออาจจะเป็นเรื่องของแรงจูงใจ (ความต้องการ ความสนใจ และทัศนคติ) อารมณ์ และเชาวน์ปัญญา ซึ่งเป็นระบบทางจิตใจ

การวางรูปแบบบุคลิกภาพ

นักจิตวิทยายอมรับในอิทธิพลของพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อมที่มีต่อการกำหนดรูปแบบบุคลิกภาพของแต่ละคนซึ่งแตกต่างกัน และถูกกำหนดตั้งแต่แรกเกิดด้วยอิทธิพลของพันธุกรรม (ภาณุจนา คำสุวรรณ 2521: 186-199; เอนก กวีแสง 2519: 125) เริ่มจากศึกษาภาพที่ติดตัวมาที่ทารก ซึ่งเป็นผลมาจากพันธุกรรมและเปรียบเหมือนวัตถุดิบของบุคลิกภาพ เช่น ลักษณะทางร่างกาย ความสามารถทางสติปัญญา ต่างก็เป็นผลของยีนซึ่งถ่ายทอดสู่ทารก โดยการผสมผสานของลักษณะต่าง ๆ ของพ่อแม่และญาติพี่น้อง (Hurlock 1974: 77-78) ลักษณะ

พื้นฐานของบุคลิกภาพจึงได้มาจากพันธุกรรม และที่เห็นได้ชัด เจนมักจะเป็นระบบร่างกาย เช่น รูปร่างหน้าตา สีผิว และกรู๊ปเลือด เป็นต้น

จากการศึกษา เด็กแรกเกิด พบว่า เด็กทารกมีลักษณะบางอย่างที่แตกต่างกันอย่าง นำเชื่อถือได้ เช่นระดับการแสดงออก ช่วงระยะความสนใจ ความสามารถในการปรับตัวต่อ สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไป และลักษณะอารมณ์โดยทั่วไป เด็กบางคนมีลักษณะว่องไว ชี้อำนาจ สนใจบุคคลและวัตถุใหม่ ๆ ขณะที่บางคนมีลักษณะเจือบสงบ ไม่สนใจสิ่งใหม่ ๆ เป็นต้น (ศิริพรหม ธนสิน 2527: 508) ซึ่งลักษณะที่แตกต่างกันนี้ย่อมมีผลให้บิดามารดาเลี้ยงดูบุตร ของคนด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน ซึ่งเท่ากับ เป็นการปั้นและตกแต่งบุคลิกภาพที่มีมาแต่กำเนิดให้ เป็นไปในรูปลักษณะต่าง ๆ ดังนั้นการวางรูปแบบบุคลิกภาพของบุคคล นอกจากจะได้รับอิทธิพล มาจากพันธุกรรม เป็นเบื้องต้นแล้ว ยังขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลด้วย อิทธิพลของสิ่ง แวดล้อมหรือประสบการณ์ที่มีต่อบุคลิกภาพซึ่งเห็นได้ชัด เจน มักจะเป็นระบบจิตใจ เช่นทัศนคติ อุดมการณ์ ค่านิยม ความเชื่อ เป็นต้น โดยทั่วไปแล้วสามารถแบ่งประสบการณ์ของบุคคลออก เป็น 2 ชนิด (ประนอม สโรชมาน 2520: 96-100, ศิริพรหม ธนสิน 2527: 508-510) ได้แก่

1. ประสบการณ์ร่วม (Common Experiences) เป็นประสบการณ์ของบุคคลที่ เดิบโตขึ้นมาในวัฒนธรรมเดียวกัน ซึ่งจะมีประสบการณ์ที่เหมือนกันในเรื่องของความ เชื่อ ประเพณีและค่านิยมของวัฒนธรรมนั้น อิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีต่อพฤติกรรมของบุคคลในสังคม ที่มองเห็นได้ชัด เจนอย่างหนึ่งก็คือบทบาททางเพศ วัฒนธรรมส่วนใหญ่จะกำหนดหรือคาดหวัง ให้ผู้ชายและผู้หญิงมีบทบาททางเพศที่แตกต่างกัน และอาจเปลี่ยนไปจากวัฒนธรรมหนึ่งไปอีก วัฒนธรรมหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามเราสามารถที่จะทำนายบุคลิกภาพของผู้ชายและผู้หญิงได้อย่าง กว้าง ๆ โดยดูจากความคาดหวังในเรื่องบทบาททางเพศของวัฒนธรรมนั้น ถ้าสังคมนั้นไม่ซับซ้อน และรับอิทธิพลจากวัฒนธรรมอื่น ๆ อย่างหลากหลาย

บทบาทบางอย่างบุคคลสามารถจะเลือกได้ เช่นการประกอบอาชีพ แต่การมีความรู้และ ทักษะในการประกอบอาชีพอย่าง เดียวไม่เพียงพอที่จะประสบความสำเร็จได้ บุคคลจำเป็นต้อง ประพฤติและปฏิบัติตามอย่างคนในอาชีพนั้น ๆ แสดงให้เห็นว่าสังคมเข้าไปมีบทบาทในการวาง รูปแบบในเรื่องนี้ด้วย นอกจาก เรื่องของบทบาททางเพศและบทบาททางอาชีพแล้ว อิทธิพลของ

สังคมยังมีผลทำให้เราสามารถที่จะคาดหวังได้ว่า ในสถานการณ์บางอย่างทางสังคมบุคคลจะประพฤติอย่างไร เช่นในงานศพ งานมงคลสมรส การแข่งขันฟุตบอล เป็นต้น

แต่อย่างไรก็ตามการศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมอย่างเดียวยังไม่สามารถทำนายบุคลิกภาพของบุคคลได้อย่างสมบูรณ์ เพราะอิทธิพลของวัฒนธรรมไม่เป็นรูปแบบเดียว ผู้ถ่ายทอดวัฒนธรรมแต่ละคนมีค่านิยมและวิธีการฝึกหัดที่ต่างกัน จึงทำให้วัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อบุคคลไม่เท่ากัน อีกประการหนึ่งบุคคลแต่ละคนมีประสบการณ์เฉพาะของตนซึ่งแตกต่างจากคนอื่น

2. ประสบการณ์เฉพาะ (Unique Experiences) เป็นประสบการณ์ที่แต่ละคนได้รับมาไม่เหมือนกัน แม้จะอยู่ในสังคมเดียวกันก็ตาม บุคคลแต่ละคนมีวิธีการของตนเองที่จะตอบสนองต่อความกดดันทางสังคม ซึ่งวิธีการที่ต่างกันนั้นอาจเป็นผลมาจากความแตกต่างทางชีววิทยา เช่นความแข็งแรง ความอดทน ความว่องไวของประสาทรับความรู้สึก และอาจเป็นผลจากการเลี้ยงดูของบิดามารดา

ประสบการณ์เฉพาะยังรวมไปถึงประสบการณ์พิเศษของบุคคล เช่นการเจ็บป่วยเป็นระยะเวลานานและได้รับการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี การเสียชีวิตของบิดามารดา ซึ่งอาจเป็นสาเหตุของการเลียนแบบบทบาททางเพศ การเกิดอุบัติเหตุ การชนะการแข่งขัน และการโยกย้ายถิ่นกำเนิด เป็นต้น ประสบการณ์เฉพาะมากมายของบุคคลล้วนแต่เป็นสิ่งที่จะมีผลต่อการวางรูปแบบบุคลิกภาพทั้งสิ้น

แต่อิทธิพลของพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมที่มีต่อการวางรูปแบบของบุคลิกภาพนั้นยังมีปัญหาอยู่ว่า แต่ละปัจเจกนั้นมีอิทธิพลมากน้อยต่างกันอย่างไรหรือไม่ ซึ่งนักจิตวิทยาให้คำตอบได้เพียงว่าบุคลิกภาพมิใช่ผลผลิตของพันธุกรรมหรือสิ่งแวดล้อมอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ แต่บุคลิกภาพ เป็นผลของปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของทั้งสองปัจจัย (Hurlock 1974: 19) อย่างไรก็ตามนักจิตวิทยาส่วนใหญ่มักจะศึกษาโดย เน้นที่อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมมากกว่าอิทธิพลของพันธุกรรม เพราะอิทธิพลของพันธุกรรมนั้นยากที่จะพิสูจน์ให้เห็นจริงได้

ทฤษฎีบุคลิกภาพ

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพมีอยู่หลายทฤษฎี แต่ก็ไม่มีทฤษฎีใดที่จะอธิบายได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทุกทฤษฎียังมีข้อโต้แย้งได้ นอกจากนี้แต่ละทฤษฎีก็ยังมีข้อแตกต่างกัน

ตามความเชื่อของนักจิตวิทยาซึ่งศึกษาเรื่องของบุคลิกภาพด้วยวิธีที่แตกต่างกัน ซึ่งจะได้เสนอแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ก. การจัดประเภทพฤติกรรมตามแบบบุคลิก (Type)

ทฤษฎีบุคลิกภาพ ในระยะแรกพยายามที่จะอธิบายบุคลิกภาพเป็นแบบ ๆ โดยถือหลักว่าลักษณะนิสัยหลาย ๆ อย่างของบุคคลจะแสดงออกอย่างเกาะกลุ่มกัน (Typology) และมีความคงเส้นคงวา ซึ่งรวมเรียกว่าแบบบุคลิก

ทฤษฎีแบบบุคลิกอธิบายตามธาตุในกายและอารมณ์ (A Chemical Typology Temperament) ในสมัย 400 ปี ก่อนคริสตกษัตริย์ Hippocrates เป็นผู้สนใจจัดประเภทของบุคลิกภาพ และเรียนรู้ถึงลักษณะนิสัยในแต่ละแบบของบุคลิกภาพ เขาเชื่อว่าการแสดงออกทางอารมณ์ของบุคคล เป็นผลจากสภาวะของของเหลวหรือธาตุน้ำ 4 ชนิดในร่างกาย ซึ่งประกอบด้วยโลหิต น้ำดีสีเหลือง เสมหะ และน้ำดีสีดำ ถ้าของเหลวภายในร่างกายของบุคคลใดมีน้ำหนักโน้มไปทางใดมาก เขาก็จะมีพฤติกรรมหรือลักษณะอารมณ์เป็นไปตามลักษณะของธาตุนั้น ๆ (วิกิภาคี, ผู้แปล 2529: 291) ดังตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างธาตุน้ำ (Humors) และลักษณะอารมณ์ (Temperament) ข้างล่างนี้

ธาตุน้ำ	ลักษณะอารมณ์	ลักษณะนิสัย:
โลหิต	ร่าเริง	ใจดี แจ่มใส มองโลกในแง่ดี
น้ำดีสีเหลือง	ฉุนเฉียว	โกรธง่าย ทำตามอารมณ์
เสมหะ	ทงอย เทงา	เคลื่อนไหวช้า เฉยเมย
น้ำดีสีดำ	อารมณ์เศร้า	ซึมเศร้า ขริม เห่อฝัน

นอกจากนี้ปราชญ์จีนโบราณ ก็แบ่งบุคลิกภาพของคนโดยดูจากลักษณะรูปร่างหน้าตา หรือที่เรียกกันว่าโหงวเฮ้งนั่นเอง (นภดล มหาวชิระกุล 2525: 23)

ทฤษฎีของวิลเลียม (Williams) แบ่งบุคลิกภาพของคนโดยพิจารณาจากฮอริโมนในร่างกาย เป็นการใช้วิชาสรีรวิทยาอธิบายบุคลิกภาพของคน จากการศึกษาพบว่าต่อมไร้ท่อ

ของแต่ละคนมีขนาดและน้ำหนักไม่เท่ากัน ค่อมไรท่อที่ใหญ่จะหลังซอร์โมนมากกว่า และมีผลต่อการแสดงอารมณ์ตามชนิดของซอร์โมนนั้น ๆ เช่น บุคคลที่มีค่อมหมวกไตขนาดใหญ่มักเป็นผู้ที่มีอารมณ์วิตกกังวลง่าย (วิภา ภัคดี, ผู้แปล 2529: 291)

นอกจากทฤษฎีที่อธิบายแบบบุคลิกโดยอาศัยปริมาณซอร์โมนแล้ว ยังมีทฤษฎีอื่น ๆ ที่สนใจเกี่ยวกับการเกิดปฏิกิริยาของเส้นประสาทอัตโนมัติ Parasympathetic และ Sympathetic ซึ่งอาจจะกระตุ้นให้อารมณ์ต่าง ๆ ภายในร่างกายทำงานมากขึ้นหรือทำงานน้อยลง บุคลิกภาพของบุคคลมักเป็นไปตามชนิดของเส้นประสาทที่ควบคุมการทำงานมากกว่า บางคนมีลักษณะอารมณ์ที่ตกใจง่ายเพราะการทำงานของเส้นประสาท Sympathetic ซึ่งทำให้หัวใจเต้นเร็วและแรงขึ้น

การจัดประเภทแบบบุคลิกภาพจากลักษณะรูปร่าง (A Physical Typology Bobby Type) เครทซ์เมอร์ (Kretschmer) ได้แบ่งบุคลิกภาพเป็นประเภทโดยนำไปสัมพันธ์กับลักษณะทางร่างกาย (Somatotypes) จากการทำงานเกี่ยวข้องกับผู้ป่วยโรคจิตในโรงพยาบาล เขาพบว่าสามารถแบ่งผู้ป่วยตามลักษณะร่างกาย (Morphology) ออกเป็น 3 ประเภท คือ (ศิริพรรณ รนลิน 2527: 511)

1. Pyknic คือบุคคลที่มีรูปร่าง อ้วน เตี้ย แขนขาสั้น มีแนวโน้มจะเป็นคนที่มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงไป เปลี่ยนมาบางครั้งอารมณ์ครื้นเครง บางครั้งเศร้าสร้อย ซึ่งลักษณะการเปลี่ยนแปลงของอารมณ์เช่นนี้เป็นลักษณะของผู้ป่วยโรคจิตประเภทคลั่งเศร้า (Manic-Depressive)
2. Asthenic คือบุคคลที่มีรูปร่างสูง ผอม แขนขายาว มีแนวโน้มเป็นคนเก็บตัว ขี้อาย เยือกเย็น คิดมาก บางครั้งซึม อึดอาดและเฉื่อยชาลักษณะเหล่านี้พบในผู้ป่วยโรคจิตประเภทจิตเภท (Schizophrenic)
3. Athletic คือผู้ป่วยที่มีรูปร่างระหว่าง 2 ลักษณะข้างต้น เป็นคนที่มีรูปร่างเต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ มีความกระตือรือร้น ก้าวร้าว และสติสำราญ

เครทซ์เมอร์ เชื่อว่าซอร์โมนเป็นสาเหตุของลักษณะรูปร่างและบุคลิกภาพ แต่ทฤษฎีของเขาไม่ได้รับการสนับสนุน เพราะว่าเป็นเรื่องที่ยากลำบากในการจัดแบ่งบุคคลตามลักษณะรูปร่างที่เขาอธิบาย นอกจากนี้ยังปรากฏว่าคนที่มีรูปร่างแบบ Pyknic จำนวนมากที่มีลักษณะ

บุคลิกภาพแบบ Asthenic และคนที่รูปร่างแบบ Asthenic มีบุคลิกภาพแบบ Pyknic หรือ Athletic

เชลตัน (Sheldon) นักจิตวิทยาชาวอเมริกันก็ เป็นอีกผู้หนึ่งที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับลักษณะทางร่างกายที่สัมพันธ์กับลักษณะบุคลิกภาพของบุคคล เขาแบ่งบุคคลออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ (ศิริพรธม ธนสิน 2527: 512)

1. Endomorphs เป็นลักษณะของบุคคลที่มีร่างกายอ้วน เตี้ย ท้องใหญ่
2. Mesomorphs เป็นลักษณะของบุคคลที่มีร่างกายสมส่วน เต็มไปด้วยกระดูก และกล้ามเนื้อที่แข็งแรง
3. Ectomorphs เป็นลักษณะของบุคคลที่มีร่างกายสูง ผอมบาง ศีรษะใหญ่

เชลตัน ใช้ชื่อชั้นของเนื้อเยื่อของคน เป็นชื่อลักษณะบุคคลประเภทต่าง ๆ ซึ่งเนื้อเยื่อเหล่านี้พัฒนาขึ้นมา ตั้งแต่บุคคลยังเป็นตัวอ่อนอยู่ในมดลูกของมารดา มีอยู่ 3 ชั้น คือชั้นใน เรียกว่า Endoderm ซึ่งต่อมาพัฒนาไป เป็นระบบการย่อยและอวัยวะภายในร่างกาย ชั้นกลาง ได้แก่ Mesoderm จะพัฒนาไป เป็นกระดูกและกล้ามเนื้อ และชั้นนอกสุดคือ Ectoderm ที่พัฒนาไป เป็นระบบประสาทส่วนกลาง เชลตัน เชื่อว่าแบบแผนทางพันธุกรรมของแต่ละบุคคล เป็นสาเหตุที่ทำให้เนื้อเยื่อชั้นใดชั้นหนึ่งใน 3 ชั้นพัฒนาเด่นชัดกว่าชั้นอื่น ซึ่งจะมีผลต่อบุคลิกภาพ ดังนี้

1. ถ้า Endoderm พัฒนามากกว่าบุคคลนั้นก็จะมีรูปร่างอ้วน เตี้ย พึงพอใจกับการกิน เป็นคนชอบสังคัม ชอบพักผ่อน เหนื่อยช้า พูดมาก และชอบใช้ชีวิตที่มีความสะดวกสบายทางร่างกาย
2. ถ้า Mesoderm พัฒนามากกว่าบุคคลนั้นก็จะมีรูปร่างสมส่วน แข็งแรง ชอบออกกำลังกาย มีกระดูกและกล้ามเนื้อแข็งแรง ชอบการแข่งขันทางกีฬา มีพลังกระตือรือร้น ชอบแสดงออก กล้าหาญ และสดชื่นว่องไว
3. ถ้า Ectoderm พัฒนามากกว่าบุคคลนั้นจะมีรูปร่างสูง ผอม แขนยาว หัวใหญ่ เป็นคนเก็บตัวหักห้ามตัวเองได้ดี และชอบใช้สมองครุ่นคิด

ทฤษฎีของเชลตันใช้คนปกติ เป็นกลุ่มตัวอย่างในการแบ่งลักษณะรูปร่าง เป็นประเภทต่าง ๆ เขาใช้วิธีการวัดที่ละเอียดจากรูปภาพ เปลือยของนักศึกษาชาย จำนวน 4,000 คน

โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า ประเมินค่าเป็นคะแนนของกลุ่มประเภทต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม เขาก็พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างหลายคนที่มีลักษณะผสม ไม่สามารถระบุได้ว่ามีลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เพียงอย่างเดียว

ข. การจัดประเภทแบบบุคลิกภาพจากการแสดงออกของพฤติกรรม (Behavior Typology: Psychological Characteristics)

จุง (Jung) จิตแพทย์ชาวสวิสแบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็น 2 ประเภท (วิภาภักดี, ผู้แปล 2529: 293) โดยพิจารณาจากพฤติกรรมระหว่างบุคคลกับสังคมเป็นหลัก

1. แบบขงภัยตัว (Introvert) บุคคลประเภทนี้มีลักษณะขี้อาย ชอบทำงานคนเดียว และมีแนวโน้มที่จะเก็บตัว โดยเฉพาะเวลาที่อารมณ์เครียดและเกิดความขัดแย้ง
2. แบบแสดงตัว (Extravert) บุคคลประเภทนี้ชอบสังคม ชอบอาชีพที่ต้องติดต่อกับคนอื่น และเมื่อเกิดความเครียดมีแนวโน้มที่จะปรึกษาเพื่อน ไม่ชอบคิดคนเดียว

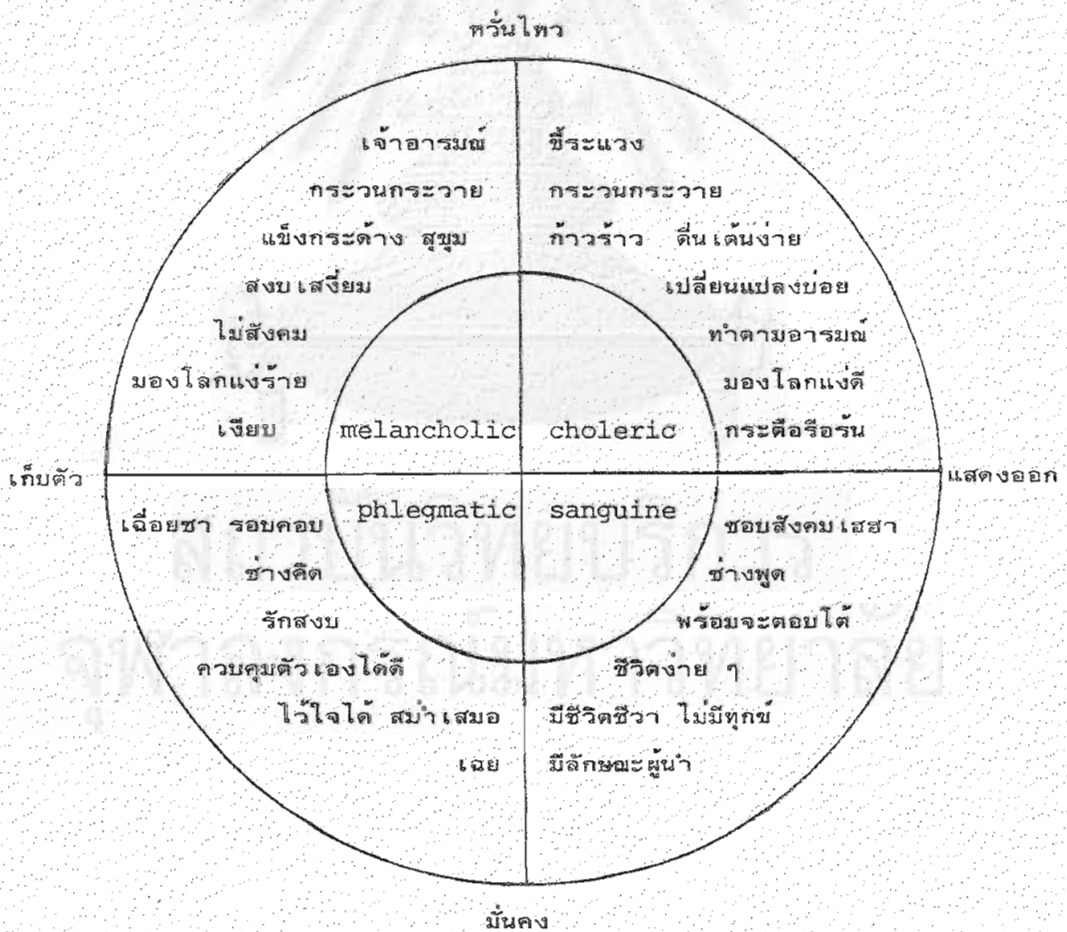
อย่างไรก็ตามการที่นักจิตวิทยาพยายามที่จะจัดกลุ่มของบุคลิกภาพ (Categorization of Personality) คล้ายกับการแยกประเภทของพืชและสัตว์ในวิชาวิทยาศาสตร์ แต่การแยกประเภทของคนนั้นมีปัญหาอยู่มาก ไม่แน่นอนตายตัวเหมือนกับประเภทของหินหรือดิน คนผอมอาจจะรำแรงหรือเคร่งขรึมก็ได้ หรือคนที่ชอบแสดงตัวก็มิใช่ว่าจะไม่เก็บตัวเสียเลย และเมื่อมีการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะต่าง ๆ กับบุคลิกภาพ ไม่ว่าจะ เป็นลักษณะทางร่างกายหรือลักษณะทางจิตวิทยา พบว่ามีความสัมพันธ์กันต่ำ (ศิริพรรณ ธนสิน 2527: 514) ดังนั้นทฤษฎีเหล่านี้จึงเป็นเพียงการช่วยให้เราสังเกตบุคลิกภาพด้วยวิธีต่างๆ ซึ่งความเป็นจริงแล้วบุคลิกภาพมีความซับซ้อนมาก เกินกว่าที่จะอธิบายได้ด้วยทฤษฎีดังกล่าว

ค. การจัดประเภทบุคลิกภาพตามลักษณะนิสัย (The Classification of Traits)

เป็นทฤษฎีที่พยายามจะอธิบายถึงลักษณะนิสัยของแต่ละบุคคล โดยสรุปจากพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นประจำในหลาย ๆ สถานการณ์ เป็นการวิเคราะห์ที่แง่มุมของบุคลิกภาพอย่างละเอียด เพื่อที่จะชี้เฉพาะลักษณะนิสัยต่าง ๆ และวัดลักษณะนิสัยนั้น ๆ เพื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพ ซึ่งเกิดจากการรวมกลุ่มของลักษณะนิสัยหลาย ๆ ลักษณะ ทฤษฎีที่สำคัญ ได้แก่

ทฤษฎีของ อาเซงค์ (Eysenck) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษที่ศึกษาทฤษฎีลักษณะนิสัย โดยปรับปรุงจากทฤษฎีของจุงในการแยกประเภทของบุคลิกภาพ (Peack and Withlow 1975: 67-72 อ้างถึงใน นกตล มหาวิริยะกุล 2526: 25) และอธิบายบุคลิกภาพเป็นสองมิติ มิติหนึ่งคือเก็บตัวคู่ค้ำกับแสดงตัว (Introversion - Extraversion) และเพิ่มมิติความไวของอารมณ์เข้าไปอีกมิติหนึ่ง คืออารมณ์มั่นคงคู่ค้ำอารมณ์หัวนโหว (Emotional Stability - Neurotivism) สามารถแบ่งลักษณะนิสัยได้เป็น 32 ลักษณะ และจะได้บุคลิกภาพ 4 แบบ คือ มั่นคง-แสดงตัว (Stable-Extravert) มั่นคง-เก็บตัว (Stable-Introvert) หัวนโหว-แสดงตัว (Neurotic-Extravert) และบุคลิกภาพแบบ หัวนโหว-เก็บตัว (Neurotic-Introvert)

ภาพที่ 2 กลุ่มของลักษณะนิสัยตามทฤษฎีของ Eysenck

ทฤษฎีของ ออลพอร์ท (Allport) ได้พยายามวิเคราะห์พฤติกรรมของคนเพื่อแยกลักษณะนิสัยต่าง ๆ เขาพบว่าลักษณะนิสัยของคนนั้นมีมากมายจนต้องใช้คำคุณศัพท์บรรยายถึง 17,953 คำ (วิภา ภักดี, ผู้แปล 2529: 294) และได้แบ่งลักษณะนิสัยออกเป็น 2 ประเภทคือ ลักษณะสามัญ (Common Traits) ซึ่งสามารถเปรียบเทียบกันได้ทุกคน เช่น ความเชื่อทางศาสนา ค่านิยมทางสังคม และลักษณะเฉพาะบุคคล (Personal Disposition) ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละคนไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้แน่ชัด เช่นคนสองคน อาจจะมีความก้าวร้าวด้วยกัน แต่อาจก้าวร้าวในแบบของคนซึ่งไม่เหมือนใคร

ทฤษฎีของ แคทเทิลล์ (Cattell) ได้พยายามจัดกลุ่มของลักษณะนิสัยต่าง ๆ ที่ออลพอร์ทแยกไว้ โดยพยายามจัดลักษณะที่มีความหมายซ้อนกันออกไป เขาอธิบายว่าลักษณะนิสัยของคนนั้นมีทั้งส่วนผิว (Surface Traits) เป็นลักษณะนิสัยที่มารวมกลุ่มกันโดยถือเอาความคล้ายกันในเรื่องที่เห็นได้ง่าย ๆ เช่น ความเป็นมิตรเข้ากับคนง่าย และส่วนที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใน (Source Traits) ซึ่งเป็นตัวกำหนดลักษณะพื้นผิว เมื่อเราสามารถจำกัตกลงไปได้ว่าพฤติกรรมนั้น ๆ แสดงให้เห็นลักษณะผิวนอกอย่างไร และรู้ว่าลักษณะผิวนอกหลาย ๆ อย่างเกาะกลุ่มกันย่อมจะนำไปสู่การศึกษาถึงนิสัยซ่อนเร้นได้ แคทเทิลล์ได้เก็บข้อมูลโดยวิธีสังเกตพฤติกรรมจริง ๆ จากกลุ่มตัวอย่างหลายอาชีพ และมีการลงคะแนนว่าพฤติกรรมนั้น ๆ อยู่ในลักษณะนิสัยประเภทใด นอกจากนั้นยังใช้วิธีศึกษาในห้องปฏิบัติการ เพื่อจัดกลุ่มพฤติกรรมซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์สูงในบุคคลเดียวกันให้เข้ากลุ่มเป็นนิสัยส่วนผิวอันเดียวกัน ต่อจากนั้นก็ใช้วิธีวิเคราะห์ตัวประกอบลักษณะส่วนผิวหลาย ๆ ลักษณะ ที่มีเนื้อหาของพฤติกรรมที่มาจากเค้าเงื่อนเดียวกัน และกำหนดให้อยู่ในนิสัยซ่อนเร้นเดียวกัน ซึ่งมีอยู่ 16 ลักษณะ และมีลักษณะค่านกันเป็นคู่ เช่น ใฝ่อำนาจค่านกับยอมตามหนักแน่นค่านกับหวั่นไหว เรียกลักษณะนิสัยเหล่านี้ว่าลึบหกแฟคเตอร์แห่งบุคลิกภาพ (ศิริพรพรรณสิน 2527: 515)

แบบทดสอบบุคลิกภาพของแคทเทิลล์ ซึ่งเรียกว่าลึบหกแฟคเตอร์แห่งบุคลิกภาพนี้เป็นแบบทดสอบที่มีสเกลให้เทียบว่าถ้ามีลักษณะซ่อนเร้นโน้มไปทางไหน มีน้ำหนักถึงระดับใด ก็มีที่หาว่าจะมีลักษณะจิตใจผิดปกติสถานใด เช่น คนที่มีอาการหตุหวั่นไหว รันทด ซลาด อายุนิ่งเฉย ในระดับสูงกว่าปกติ เขาก็ควรจะไปพบกับจิตแพทย์ เป็นต้น

ทฤษฎีของ กิลฟอร์ด (Guilford) ได้จัดประเภทลักษณะนิสัยออกเป็นสองประเภท (วิภา ภัคดี, ผู้แปล 2529: 294) คือ ประเภทหลังจูงใจ ซึ่งกิลฟอร์ดเรียกว่า Hermetic เกี่ยวข้องกับความต้องการ ทัศนคติ และความสนใจ เช่น ความก้าวร้าว ความอดทน ความมีอิสระ ความสนใจด้านอาชีพ และวัฒนธรรม ส่วนลักษณะนิสัยประเภทอารมณ์ เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางอารมณ์ เช่น ไร้เรื่งคู่ค้ำกับหดหู่ หัวใจคู่ค้ำกับใจเย็น พฤติกรรมสามัญ เช่น ความเชื่อมั่นคู่ค้ำกับสภาวะปรกติอยู่ ทุนหันพลันแล่นคู่ค้ำกับรอบคอบ สุขุม พฤติกรรมสังคม เช่น เด็ดเดี่ยวคู่ค้ำกับขี้อาย มีความคิดริเริ่มคู่ค้ำกับยอมตาม

ง. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory)

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์มองว่าพฤติกรรม เป็นผลที่เกิดจากแรงกระตุ้นหรือจิตใจสำนึกภายในตัวบุคคล และการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับบุคลิกภาพในแนวจิตวิเคราะห์ ก็คือให้บุคคลเล่า เรื่องทุกอย่างที่ผ่านเข้ามาในหัวสำนึกในขณะนั้น แล้วนำเรื่องที่เล่ามา วิเคราะห์บุคลิกภาพของบุคคลนั้นได้ แนวคิดที่เด่นและเกิดขึ้นก่อนทฤษฎีจิตวิเคราะห์อื่นๆ คือ ทฤษฎีของซิกมันด์ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ถึงแม้จะมีนักจิตวิเคราะห์ท่านอื่นขยายแนว ทฤษฎีออกไป แต่ฟรอยด์ก็ได้ชื่อว่าเป็นบิดาแห่งจิตวิเคราะห์เกี่ยวกับพัฒนาการของบุคลิกภาพในแนวจิตวิเคราะห์อย่างกว้างขวาง ตามแนวความคิดของฟรอยด์ได้ให้ความเห็นว่าบุคลิกภาพของคนเรา ประกอบด้วยโครงสร้างที่สำคัญ 3 ส่วนคือ Id Ego และ Superego (Munn 1969: 474-478, ภาณุจนา คำสุวรรณ และนิตยา เสาร์มีณี 2521: 190-203)

Id เป็นที่ตั้งของแรงขับสัญชาตญาณทั้งหลาย ซึ่งฟรอยด์เรียกว่า Libido ซึ่งจะแสดงให้เห็นในแต่ละขั้นพัฒนาการตั้งแต่วัยทารกจนถึงวัยผู้ใหญ่ Id บริหารงานเพื่อสนองความต้องการทางสัญชาตญาณ เช่น ความต้องการอาหาร ความต้องการขับถ่าย และ ความต้องการทางเพศ เพื่อให้เกิดความพอใจในทันทีที่ต้องการ ไม่มีขอบเขต และไม่สนใจ เหตุผลหรือความเหมาะสม โดยอาการของพฤติกรรมสะท้อน (Reflex) และโดยการ คิดค้นเอาอย่างลม ๆ แล้ง ๆ (Primary Process)

Ego เป็นอีกส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ บริหารงานอย่างกระบวนทุติยะ (Secondary Process) เพื่อสนองความต้องการของ Id โดยยึดเอาเหตุผลและ ข้อเท็จจริงเป็นหลักเป็นตัวกลางจัดการระหว่างความต้องการที่ไร้เหตุผลของ Id กับภาวะ

ความเป็นจริงของโลกภายนอก ซึ่งต้องมีการรอคอย ยับยั้งเพื่อรอโอกาสที่เหมาะสมในการปล่อยพลังงานออกเป็นพฤติกรรม

Superego เป็นอีกส่วนหนึ่งที่คอยควบคุมพลังงานของ Id ระบบ Superego พัฒนาขึ้นหลังจากที่ Ego ได้เผชิญหน้ากับสังคมและจากการอบรมสั่งสอนของพ่อแม่ และจะควบคุมพฤติกรรมให้อยู่ในวิถีที่สังคมยอมรับ Superego จึงทำหน้าที่สองประการ คือ เป็นพลังที่หนุนบุคคลให้ทำความดีเพื่อส่วนรวม หรือที่เรียกว่า อุดมคติ (Egoideal) และเป็นพลังเหนี่ยวรั้งไม่ให้บุคคลทำชั่ว หรือที่เรียกว่า มโนธรรม (Conscience)

ดังนั้น Ego จึงเปรียบเหมือนตัวกลางสนองความต้องการของพลังสัญชาตญาณและความคุมพฤติกรรมให้อยู่ในขอบเขตของสังคม สิ่งแม่ Superego จะคอยขัดขวางมิให้ Ego กระทำตามใจ แต่เมื่อบุคคลนอนหลับหรือในขณะที่เพลอ Id ก็แสดงออกทดแทนในรูปของพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น ความฝัน การพูดพลั้งปาก หรืออาการโรคจิตโรคประสาทบางชนิด ในขณะที่เดียวกัน Ego ก็จะคอยดึงจุด Superego และ Id ให้เข้าสู่หลักของความเป็นจริง

พลังทั้งสามนี้มักจะขัดแย้งกันตลอดเวลา ซึ่งก็คือความขัดแย้งในจิตใจของบุคคลนั่นเอง แต่ธรรมชาติช่วยให้คนเราลดความวิตกกังวลลงได้บ้าง โดยการใช้กลไกป้องกันตนเอง หากพลังทั้งสามขัดแย้งกันมาก ๆ ก็อาจแสดงออกมาในรูปการป่วยไข้ หรือพฤติกรรมแปรปรวนต่าง ๆ

จ. การขยายและเปลี่ยนแปลงทฤษฎีของฟรอยด์ (Modification of Freud's Theory)

นักจิตวิทยาวิเคราะห์สมัยหลัง มีความเห็นว่า ฟรอยด์ เน้นถึงความสำคัญของสัญชาตญาณและองค์ประกอบทางชีววิทยาที่มีผลต่อบุคลิกภาพมากเกินไป โดยมองข้ามความสำคัญที่ว่าบุคคลต้องอาศัยอยู่ในสังคม ดังนั้นบุคลิกภาพจึงได้รับการวางรูปแบบโดยบุคคลอื่น สังคม และวัฒนธรรมด้วย แนวคิดของนักจิตวิเคราะห์รุ่นใหม่ (Neo - Freudians) จึงเน้นบทบาทของ Ego มากกว่า Id และเชื่อว่ามนุษย์มีเหตุผลในการวางแผน การตัดสินใจ และมีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงตัวเองในด้านที่ดีมากกว่าที่ฟรอยด์คาดคิด (Hilgard 1975 อ้างถึงใน ศิริพรรณ ธนสิน 2527: 524)

แอลเลอร์ (Adler) จิตแพทย์ชาวออสเตรียเชื่อว่า พฤติกรรมของบุคคล ถูกกำหนดโดยสังคมนรอบตัว เช่น เศรษฐกิจ การเมือง ประเพณีวัฒนธรรม วิธีการเลี้ยงดูบุตร เขาอธิบายว่า ความบกพร่องทางกายและจิตใจของมนุษย์ก่อให้เกิดปมด้อย ซึ่งเป็นแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้คนดิ้นรนต่อสู้เพื่อสร้างข้อดี เต็ม เพื่อเป็นรากฐานวางวิถีชีวิต และบุคคลจะปรับให้เด่นยิ่งขึ้นจนมีสภาพ เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง นอกจากนี้เขายังเชื่อว่า ความรู้สึกด้อยนี้เป็น เรื่องธรรมดาสำหรับเด็ก เพราะเด็กจะต้องพึ่งผู้ใหญ่และไม่มีทางที่จะเท่าเทียมผู้ใหญ่ เด็กจึงต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อให้ตนเองมีอำนาจจะได้พ้นจากการตกต่ำ ถ้าการต่อสู้ดิ้นรนนั้นต้องมีอุปสรรค ซึ่งทำให้เกิดความกังวลใจ ความรู้สึกด้อยที่มีอยู่ก็จะกลายเป็นปัญหาขึ้นมา บุคคลที่ปรับตัวได้ดีจะดิ้นรนต่อสู้เพื่อไปสู่เป้าหมายที่บรรลุถึงได้ แต่บุคคลที่ปรับตัวไม่ได้จะพัฒนาปม เชื่อง ซอบแสดงอำนาจ ความก้าวร้าว เพื่อปิดบังข้อบกพร่องของตน (วิภา ภัคดี, ผู้แปล 2529: 304)

จุง (Jung) ไม่เห็นด้วยกับ فروยด์ ที่กล่าวว่า การพัฒนาบุคลิกภาพ เป็นผลมาจากแรงกระตุ้นทางเพศ และบุคลิกภาพจะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับ การเลี้ยงดูในวัยทารก แต่จุงมีความคิดว่าบุคลิกภาพ เป็นผลมาจากการตั้ง เป้าหมายอนาคตและประสบการณ์ปัจจุบัน ทฤษฎีของเขากล่าวว่า ชีวิตมนุษย์ เป็นความพยายามบากบั่นที่จะบรรลุ เป้าหมายในอนาคต นั่นคือความมีเอกภาพและบูรณภาพ (Unity and Perfection) โดยที่ระบบต่าง ๆ ของบุคลิกภาพสามารถรวมกันได้อย่างสอดคล้องและสมดุล บุคลิกภาพที่เป็นเอกภาพสามารถแก้ปัญหา และดำเนินชีวิตอย่างมีวุฒิภาวะและปรับตัวได้ ในเรื่องของจิตไร้สำนึกซึ่ง فروยด์ กล่าวถึง เฉพาะประสบการณ์ของบุคคล เท่านั้น แต่จุงเห็นว่าจิตไร้สำนึกของบุคคลมีสองฝ่าย คือจิตไร้สำนึกส่วนตัว (Personal) ซึ่งเป็นประสบการณ์ส่วนตัวที่บุคคลมีต่างกัน และจิตไร้สำนึกส่วนรวม (Collective or Racial) ซึ่งเป็นประสบการณ์ร่วม เชื้อชาติที่ทุกคนได้รับ เหมือนกันจากบรรพบุรุษ เช่น การกลัวความมืด ความเชื่อในเทพเจ้า ความรักแม่ และความ มีใจเอื้อเฟื้อต่อเพื่อนมนุษย์ (วิภา ภัคดี, ผู้แปล 2529: 304)

ฮอร์นี (Horney) นักจิตวิทยาหญิงชาวเยอรมัน ซึ่งเน้นถึงความขัดแย้ง ในจิตใจอันเนื่องมาจากสังคมและสิ่งแวดล้อม เมื่อบุคคลมีความขัดแย้งในใจมีผลทำให้เกิด ความกังวล ฮอร์นีได้ย้่าถึงวิธีการที่พ่อแม่ใช้เลี้ยงดูเด็ก เช่น ใช้วิธีการเลี้ยงที่ไม่คงเส้นคงวา

ไม่ให้ความอบอุ่นใจ ไม่คำนึงถึงความรู้สึกของเด็ก พ่อแม่ที่ปกป้องลูกทุกฝีก้าวยกยอเกินไป ไม่สอนให้รู้จักรับผิดชอบ เหตุการณ์เหล่านี้ทำให้เด็กรู้สึกหวั่นไหวไม่มั่นคง และก่อให้เกิด ความหวาดวิตก วิธีการที่เด็กใช้เพื่อลดความกังวลจะเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ ฮอว์นีย์ ใช้คำว่าความต้องการแบบโรคประสาท (Neurotic Need) ซึ่งเป็นพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ มนุษย์ทุกคนใช้เพื่อช่วยในการปรับตัวต่อความวิตกกังวลนั้น ๆ เช่น เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดู แบบพ่อแม่ใช้อำนาจบังคับโดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกของเด็กทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าพ่อแม่ ไม่รัก มักมีอาการหวาดกังวล และมีความรู้สึกไม่มั่นคงทางจิตใจ เด็กอาจใช้วิธีการยอมจำนน ต่ออำนาจเพื่อแลกความรักจากพ่อแม่ พฤติกรรมแบบยอมจำนนอาจกลายเป็นส่วนหนึ่งของ บุคลิกภาพ พฤติกรรมโรคประสาทอื่น ๆ เช่น ต้องการอำนาจ ต้องการความสัมฤทธิ์ผล ส่วนตัว ต้องการเกียรติยศ ชื่อเสียง ต้องการความเรียบร้อยไม่มีที่ติ ความต้องการแบบ โรคประสาทนี้ถ้าได้รับการตอบสนองไม่ถูกต้องอาจทำให้บุคคลเป็นโรคประสาทได้ (วิภา ภัคดี, ผู้แปล 305)

อีริกสัน (Erikson) มีแนวคิดส่วนหนึ่งมาจากทฤษฎีจิตวิเคราะห์ เขาสนับสนุนความคิดของ فروยด์ เกี่ยวกับ Ego มากกว่า Id และ Superego เขายอมรับว่า Ego ทำหน้าที่บริหารบุคลิกภาพและเป็นส่วนที่เกิดพฤติกรรมทั้งหลาย ซึ่งแสดงให้เห็นถึง ลักษณะนิสัยของบุคคลในด้านการปรับตัว การตัดสินใจ ความเชื่อ และทัศนคติ สำหรับแนวคิดในเรื่องพัฒนาการนั้น เขาเชื่อว่าบุคคลจะต้องผ่านการพัฒนาทางสังคมตามลำดับขั้น และ ต้องเผชิญปัญหาข้อขัดแย้งทางจิตใจในแต่ละขั้น ถ้าบุคคลได้รับการเลี้ยงดูที่ดี เมื่อโตขึ้นก็จะมีบุคลิกภาพที่สมบูรณ์ ถ้าหากมีปัญหา ก็อาจจะมี ความบกพร่องทางบุคลิกภาพได้ (วิภา ภัคดี, ผู้แปล 2529: 312)

จ. ทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory)

ดอลลาร์ดและมิลเลอร์ (Dollard and Miller 1950 อ้างถึงใน นกตล มหาวิริยะกุล 2526: 21) ได้เสนอทฤษฎีนี้ขึ้นมาเมื่อคริสต์ศักราช 1950 เขา อธิบายว่า บุคลิกภาพไม่ใช่สิ่งตายตัว สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ ของบุคคล การที่บุคคลได้รับแรงเสริมในการกระทำชนิดเดียวกันในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมลักษณะเดียวกันนั้นในสถานการณ์ที่แตกต่างกันนั้นอย่างแน่นอน

เช่น กรณีที่ เด็กชายแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวกับ เพื่อนที่โรงเรียนแล้วได้รับการเสริมแรง และได้รับการเสริมแรงเมื่อแสดงความก้าวร้าวที่บ้านด้วย อาจ เป็นผลให้ เด็กคนนั้นพัฒนา บุคลิกที่ก้าวร้าวต่อไปอีก แต่ในทางกลับกันพฤติกรรมชนิดเดียวกันได้รับการเสริมแรงใน บางสถานการณ์ เช่น เด็กชายได้รับการเสริมแรงพฤติกรรมก้าวร้าวขณะที่ เล่นอยู่ในสนาม ฟุตบอลเท่านั้น แต่ไม่ได้รับการเสริมแรงถ้าแสดงความก้าวร้าวในห้องเรียน กรณีเช่นนี้ จะทำให้ เด็ก เรียนรู้ที่จะแยกแยะว่าสถานการณ์ใดจึงจะแสดงพฤติกรรมได้ ได้ คอลลาร์ด และมิลเลอร์ได้ เน้นถึงความสำคัญของแรงขับ (Drive) ซึ่งกระตุ้นให้บุคคลตอบสนองเพื่อ ลดแรงขับ และถ้าการตอบสนองใดสามารถลดแรงขับได้ การตอบสนองที่คล้ายกันนี้ก็อาจ เกิดขึ้นได้อีก การตอบสนองใดที่ไม่ได้รับการเสริมแรง การตอบสนองนั้นก็จะมีแนวโน้มที่จะสลายไป การเสริมแรงซึ่งหล่อหลอมบุคลิกภาพอาจ เป็นไปไม่ได้ทั้งทางบวกและลบ เด็กคนหนึ่งอาจมี บุคลิกภาพแบบหลีกเลี่ยงบ่อย ๆ อาจได้รับการเลี้ยงดูจากครอบครัวที่ใช้อำนาจขู่ เข้มงวดกับ เขาจึงหลีกเลี่ยง เพื่อหนีพ้นจากการเผชิญหน้าพ่อแม่ ต่อไป เขาอาจหลีกเลี่ยงคนอื่น ๆ ด้วย ซึ่งมัก เป็นลักษณะของคนที่ เก็บตัวและขี้อาย

ข. ทฤษฎีบุคลิกภาพตามลักษณะปรากฏการณ์ (Personality From a Phenomenological Point of View)

ทฤษฎีบุคลิกภาพในแนวความคิดนี้ เน้นถึงความสำคัญของประสบการณ์ส่วนตัว สนใจว่าบุคคลมองโลกและมีความคิด เห็น เกี่ยวกับโลกที่ตนอาศัยอยู่อย่างไร นักจิตวิทยา กลุ่มแนวคิดนี้ไม่สนใจ เกี่ยวกับประวัติในวัย เด็กหรือทำนายพฤติกรรมของบุคคล แต่ เน้นความ สำคัญที่ว่าบุคคลรับรู้และตีความหมาย เหตุการณ์ต่าง ๆ หรือที่ เรียกว่า "ปรากฏการณ์ของ ตนเอง" อย่างไม่รู้ และเชื่อว่ามนุษย์มีความสามารถในการนำตัวเอง การพัฒนาตัวเอง ตลอดจนมีอิสระในการ เลือกกระทำสิ่งที่นักจิตวิทยากลุ่มนี้ เน้นมากคือ ธรรมชาติส่วนตัวของ มนุษย์ โดย เห็นว่ามนุษย์พยายามพัฒนาตัวเองและก้าวขึ้นไปสู่ระดับที่สมบูรณ์ที่สุด

โรเจอร์ (Rogers) ได้ตั้งทฤษฎี เกี่ยวกับคนขึ้นมาโดยอาศัยประสบการณ์ ในการทำงาน เกี่ยวกับผู้ที่มีปัญหาทางด้านอารมณ์ เช่นเดียวกับฟรอยด์ และ เป็นผู้ริเริ่มการทำ จิตบำบัดด้วยวิธีการยึดผู้รับการรักษา เป็นแกนกลาง ส่วนบทบาทของผู้บำบัดนั้นทำหน้าที่ คล้ายกับกระจกส่องตัวผู้มารับการรักษาให้ทราบว่าตัว เขา เป็นคนอย่างไร ในขณะที่ผู้รับ

การรักษาได้สำรวจและวิเคราะห์ปัญหาของตนเอง ซึ่งวิธีการนี้แตกต่างจากการทำจิตบำบัดแบบจิตวิเคราะห์ที่ผู้ทำการบำบัดจะเป็นผู้วิเคราะห์ประวัติผู้ป่วย เพื่อค้นหาปัญหาและกำหนดวิธีการรักษาให้ผู้ป่วย

แนวความคิดที่สำคัญที่สุดของโรเจอร์เกี่ยวกับบุคลิกภาพคือ "คน" (Self) ซึ่งประกอบด้วยความคิด (Ideas) การรับรู้ (Perceptions) และคุณค่า (Values) บุคคลที่รับรู้เกี่ยวกับตนเองจะรู้ว่าตัวเองเป็นใคร มีความสามารถอย่างไร ซึ่งการรับรู้นี้จะมีอิทธิพลมากต่อการรับรู้บุคคลอื่นและการรับรู้พฤติกรรมของตนเอง บุคคลที่มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนในทางที่ดี ย่อมมองโลกแตกต่างจากบุคคลที่มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนในทางที่ไม่ดี แต่ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนของบุคคลอาจไม่จำเป็นต้องสะท้อนให้เห็นถึงความ เป็นจริงเสมอไป เพราะว่าในความเป็นจริงแล้วคนบางคนอาจประสบความสำเร็จและได้ รับความเคารพนับถืออย่างสูง แต่เขามองตนเองว่าประสบความสำเร็จล้มเหลวหรือมีความคิดรวบ ยอดเกี่ยวกับตนในทางที่ไม่ดีก็ได้ โรเจอร์เชื่อว่าบุคคลจะประเมินประสบการณ์ทุก ๆ ประสบการณ์เพื่อนำไปสัมพันธ์กับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตน บุคคลมีความต้องการที่จะ แสดงพฤติกรรมในวิธีการที่เข้ากับภาพพจน์ของตน ถ้าหากบุคคลที่มองภาพเกี่ยวกับตนไม่เข้า กับความรู้สึกและประสบการณ์ จึงต้องป้องกันตนเองจากความเป็นจริง เพราะถ้ายอมรับ ความเป็นจริงจะทำให้เขาเกิดความวิตกกังวล ซึ่งถ้าเกิดอย่างรุนแรงแล้วจะทำให้มีความ ผิดปกติทางอารมณ์ในลักษณะต่าง ๆ เกิดขึ้นมาได้

นอกจากนี้ทฤษฎีของโรเจอร์ยังให้ความสนใจเกี่ยวกับ "คนในอุดมคติ" (Ideal Self) ซึ่งหมายถึงลักษณะของบุคคลที่เขาปรารถนาจะเป็น ในกรณีที่บุคคลมีตน ในอุดมคติใกล้กับตนจริง บุคคลนั้นก็จะประสบความสุขและความปรารถนา แต่ถ้าหากช่องว่างระหว่างตนในอุดมคติและตนยิ่งมาก ก็ยิ่งมีผลทำให้บุคคลนั้นปราศจากความสุขและความ พึงพอใจ (วิลลา ภักดี, ผู้แปล 2529: 306)

มาสโลว์ (Maslow) มีความเชื่อพื้นฐานว่ามนุษย์ทุกคนเกิดมาพร้อมกับ ความตึงาม และมีแนวโน้มที่จะพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าขึ้นไปสู่ขั้นที่สมบูรณ์ที่สุด (Self Actualization) มนุษย์มีแรงจูงใจที่จะพัฒนาไปตามลำดับขั้น แรงจูงใจในระยะแรก ๆ จะเป็นแรงจูงใจทางด้านสรีรวิทยา ซึ่งเกิดจากความต้องการทางร่างกาย ระยะต่อมาจะ

เป็นแรงจูงใจทางจิตวิทยาหรือด้านสังคม ซึ่งถือว่าเป็นแรงจูงใจขั้นสูงคือ การพัฒนาตัวเอง (Growth motivation) มาสโลว์ใช้วิธีการศึกษาโดยการเลือกบุคคลที่มีชื่อเสียงในประวัติศาสตร์ แล้วนำมาสร้างลักษณะของบุคคลที่ประสบความสำเร็จที่สมบูรณ์แบบ (วิภาภักดี, ผู้แปล 2529: 307)

การวัดบุคลิกภาพ

เฟอร์กูสัน (Ferguson 1976: 16) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการวัดบุคลิกภาพไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมรายกลุ่ม เพื่อพยายามที่จะอธิบาย ทำนายและควบคุมพฤติกรรมของบุคคลเป็นรายกลุ่ม เช่น พฤติกรรมหรือบุคลิกภาพของคนไทย คนจีน คนญี่ปุ่น หรือคนอเมริกัน เป็นต้น
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของบุคคลเพียงคนเดียวเพื่ออธิบาย ทำนายและควบคุมพฤติกรรมของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรม อันเนื่องมาจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและกลุ่ม ซึ่งอาจแยกศึกษาได้ 2 แนวทางคือ การศึกษาพฤติกรรมของบุคคลอันเนื่องมาจากกลุ่ม และการศึกษาพฤติกรรมของกลุ่ม เนื่องจากบุคคลที่เป็นสมาชิก

นอกจากนี้ เคลินมันซ์ (Kleinmuntz 1930: 14-15) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการวัดบุคลิกภาพไว้ 4 แนวทางคือ

1. เพื่อวินิจฉัยโรค เป็นการวัดเพื่อจัดประเภทของบุคลิกภาพตามลักษณะของโรคจิตแบบต่าง ๆ
2. เพื่อการแนะแนวและจิตบำบัด เป็นการประเมินบุคลิกภาพของบุคคลก่อนหลัง และระหว่างที่กำลังรักษาโรค เพื่อจะปรับปรุงบุคลิกภาพที่มีปัญหา หรือพัฒนาบุคลิกภาพให้มีการปรับตัวที่ดียิ่งขึ้น
3. เพื่อคัด เลือกบุคคล เข้าทำงาน เป็นการวัด เพื่อเลือกสรรบุคคลให้ทำงานที่เหมาะสมกับตนเองมากที่สุด

4. เพื่อการวิจัยทางบุคลิกภาพ เป็นการวัดบุคลิกภาพก่อนและหลังการทดลอง เพื่อประเมินผลของการฝึกหรือการทดลองว่าได้ผลอย่างไร ตลอดจนเป็นการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลว่ามีคุณภาพเพียงใด

สำหรับวิธีการที่ใช้ในการวัดบุคลิกภาพนั้น สามารถทำได้ 2 วิธี (ประนอม สโรชมาน 2520: 113-123) คือ

1. การประเมินผู้อื่น นักจิตวิทยาจะสังเกตพฤติกรรมแล้วประเมินว่าผู้ถูกวัดนั้นมีบุคลิกภาพอย่างไร ซึ่งอาจจะใช้วิธีการสัมภาษณ์ เทคนิคการฉายภาพตนเอง การสร้างสถานการณ์ทดสอบ และการทดลองในห้องปฏิบัติการ เป็นต้น วิธีการประเมินผู้อื่นนี้ยังมีข้อได้แก่อยู่หลายด้าน เช่น เรื่องของอคติวิสัยของผู้ประเมิน (Subjective) สถานการณ์ในขณะประเมินนั้นคงที่ แต่สถานการณ์ในชีวิตจริงนั้นแปรผันไปได้มากมาย และการประเมินผู้อื่นนี้ต้องใช้เวลาและค่าใช้จ่ายสูง ไม่สะดวกที่จะใช้วิธีนี้กับคนกลุ่มใหญ่ ๆ

2. การประเมินตนเอง วิธีนี้เหมาะที่จะใช้วัดบุคลิกภาพของคนจำนวนมากในเวลาอันรวดเร็วและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อย โดยทำเป็นแบบสอบถามให้ผู้ถูกทดสอบประเมินตนเองว่ามีบุคลิกภาพแบบใด แบบสอบถามบุคลิกภาพจะบรรจุข้อความหรือข้อกระทงที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์ ผู้ถูกทดสอบจะเป็นผู้ระบุปฏิบัติการที่เขา มักแสดงออกมา และคำตอบเหล่านี้จะถูกนำมารวมคะแนน และประเมินออกมาเป็นบุคลิกภาพของผู้ถูกทดสอบ แบบสอบถามบุคลิกภาพที่มีชื่อเสียง ได้แก่ MMPI (Minnesota Multiphasic Personality Inventory) และแบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอ (California Psychological Inventory)

ถึงแม้ว่าการวัดบุคลิกภาพด้วยวิธีการประเมินตนเองนี้ จะมีข้อได้แก่ในเรื่องของความตรง (Validity) ของแบบสอบถามจะใช้วัดลักษณะนิสัยที่ต้องการวัดหรือไม่ ดังได้กล่าวแล้วว่า การวัดบุคลิกภาพนั้น เป็นความพยายามของนักจิตวิทยาที่จะทำความเข้าใจเกี่ยวกับบุคลิกภาพของคนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และเป็นความพยายามที่จะจำกัดขอบเขตของแนวความคิด และมิติที่ซับซ้อนของบุคลิกภาพ ซึ่งนักจิตวิทยายอมรับว่าบุคลิกภาพไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่จะแสดงออกได้ทางพฤติกรรม และสามารถศึกษาบุคลิกภาพได้จากพฤติกรรมของบุคคล โดยอาศัยทฤษฎีลักษณะนิสัย เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวัดบุคลิกภาพ และนักจิตวิทยาก็ประสบความสำเร็จในการวัดและเปรียบเทียบบุคลิกภาพโดยใช้

ทฤษฎีนี้มากกว่าทฤษฎีอื่น ๆ (Peack and Withlow 1975: 67-72) เมื่อผู้ถูกทดสอบ ประเมินตนเองแล้วนำคำคอบมาประเมินบุคลิกภาพอีกครั้งหนึ่ง แม้ว่าจะเป็นการวัดบุคลิกภาพโดยอ้อม แต่ก็ เป็นวิธีหนึ่งที่เป็นไปได้ และเหมาะสมที่จะใช้วัดบุคลิกภาพของคนจำนวนมาก ๆ โดยสิ้นเปลืองเวลาและค่าใช้จ่ายน้อย

เครื่องมือที่ใช้วัดลักษณะต่าง ๆ ของบุคคลที่นิยมใช้กันมากในปัจจุบันคือ แบบสำรวจบุคลิกภาพ และ เทคนิคการฉายภาพตนเอง ซึ่งเป็นเครื่องมือวัดบุคลิกภาพที่รู้จักกันดี และใช้กันมากที่สุด (แอน อนาคตาชี 2519: 437) สำหรับแบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีโอ เป็นแบบสำรวจที่ดีที่สุดฉบับหนึ่งที่มีใช้กันอยู่ในปัจจุบัน (แอน อนาคตาชี 2519: 449)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดบุคลิกภาพ

การวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพนั้น ได้มีการศึกษาโดยใช้แบบสอบถามบุคลิกภาพหลายฉบับ และงานวิจัยส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาบุคลิกภาพของกลุ่มบุคคลซึ่งมีอาชีพต่าง ๆ กัน จากนั้นก็นำคะแนนบุคลิกภาพมาอธิบาย ทำนาย หรือเปรียบเทียบกันตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ซึ่งจะเสนอผลการวิจัยดังกล่าว ดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยเกี่ยวกับลักษณะบุคลิกภาพที่ปรากฏในผู้ประสบความสำเร็จในการเรียน และการประกอบอาชีพต่าง ๆ ดังเช่นผลงานของ โบว์แมนและแมทธิว (Bowman and Mathews 1960: ไม่ปรากฏเลขหน้า อ้างถึงใน Gough 1966: 209) ได้เปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักเรียนที่เรียนจบชั้นมัธยมและที่ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน โดยใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีโอ พบว่ากลุ่มที่เรียนจบชั้นมัธยมมีลักษณะบุคลิกภาพด้านความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ การเจริญวัยทางสังคม ความรับผิดชอบ ลักษณะที่พบในคนส่วนมาก สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง และประสิทธิภาพทางสติปัญญา สูงกว่านักเรียนที่ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ แมกซ์เวลล์ (Maxwell 1960: ไม่ปรากฏเลขหน้า อ้างถึงใน Gough 1966: 211) ได้ใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีโอศึกษาบุคลิกภาพของนักเรียนมัธยม พบว่านักเรียนชายที่เรียนสำเร็จมีคะแนนบุคลิกภาพด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่น ความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ การวางตัวในสังคม การยอมรับตนเอง การเจริญวัยทางสังคม ความอดทน

ลักษณะที่พบในคนส่วนมาก สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง และประสิทธิภาพทางสติปัญญา สูงกว่านักเรียนชายที่เรียนไม่สำเร็จ นักเรียนหญิงที่เรียนสำเร็จมีลักษณะบุคลิกภาพด้านความรู้สึกว่าตนเองมีความ เป็นอยู่ดี ความ รับผิดชอบ การเจริญวัยทางสังคม การยอมรับตนเอง ความอดทน ลักษณะที่พบในคนส่วนมาก สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง และประ สิทธิภาพทางสติปัญญา สูงกว่านักเรียนหญิงที่เรียนไม่สำเร็จ ผลการศึกษาของ ศศิธร อารยะ เวชกิจ (2517: ง) ได้ใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอร่วมกับแบบประเมินการประกอบ อาชีพที่สร้างขึ้น พบว่าแพทย์ที่ประสบความสำเร็จในงานอาชีพมีบุคลิกภาพด้านการมีอำนาจ เทนือผู้อื่น ความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ การยอมรับตนเอง และการเข้าสังคมสูงกว่า เภสัชกร ส่วนทันตแพทย์มีบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคม และความสามารถที่จะบรรลุ สถานภาพสูงกว่าเภสัชกร

การศึกษาของ กัท (Gough 1964: 191) ได้วัดบุคลิกภาพของนักเรียนระดับ มัธยมในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ 4 โรงเรียน โดยใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอ และมีการ ควบคุมระดับสติปัญญาโดยการทำแบบวัดสติปัญญา พบว่าองค์ประกอบที่กระตุ้นให้เกิดความ สำเร็จในการเรียนคือ ลักษณะบุคลิกภาพทางด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น และสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง มีความสัมพันธ์กับเกรด .32 และ .35 ตามลำดับ ในนักเรียนชาย และมีความสัมพันธ์ .33 และ .29 ในนักเรียนหญิง

ผลการศึกษาของ เอกเบิร์ตและบิเกลโลว์ (Egbert and Bigelow 1968: 37-39) ที่ศึกษาถึงความแตกต่างของบุคลิกภาพด้วยแบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอ พบว่ากลุ่ม นักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนตามแบบแผน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติในบุคลิกภาพทุก ๆ ด้าน กับกลุ่มนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนแบบอิสระ แต่กลุ่มนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนแบบอิสระมีคะแนนบุคลิกภาพด้านประสิทธิภาพ ทางสติปัญญา และความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนแบบอิสระ กลุ่มนักเรียนที่มีความพอใจในการเรียนแบบอิสระมีคะแนนบุคลิกภาพด้านความ รับผิดชอบสูงกว่า นักเรียนที่ไม่พอใจในการเรียนแบบอิสระ กลุ่มนักเรียนที่ประสบความสำเร็จแต่ไม่พอใจใน การเรียนแบบอิสระ มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคมและการเจริญวัยทางสังคมสูงกว่า

นักเรียนที่ประสบความสำเร็จและพอใจในการเรียนแบบอิสระ กลุ่มนักเรียนที่ประสบความสำเร็จและพอใจในการเรียนแบบอิสระ มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบ และการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่นสูงกว่านักเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จและไม่พอใจในการเรียนแบบอิสระ กลุ่มนักเรียนที่ประสบความสำเร็จแต่ไม่พอใจในการเรียนแบบอิสระ มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการเจริญวัยทางสังคม ความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี การเข้าสังคม ประสิทธิภาพทางสติปัญญา การรวมกันของลักษณะบุคลิกภาพด้านการเจริญวัยทางสังคม การมีอำนาจเหนือผู้อื่น และการยอมรับตนเอง สูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จแต่พอใจในการเรียนแบบอิสระ

ผลการวิจัยของ บริงค์แมน (Brinkman 1973: 221-223) ได้ทำการศึกษามุคลิกภาพของกลุ่มนักศึกษาระดับวิทยาลัยชั้นปี 1, 2 โดยให้ทำแบบทดสอบ อีเอสเอส (Education Set Scales: ESS) แล้วแบ่งเป็นกลุ่มที่ได้คะแนนสูงและกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ จากนั้นให้ทั้งสองกลุ่มตอบแบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีโอ พบว่ากลุ่มสูงมีคะแนนบุคลิกภาพเกือบทุกด้านสูงกว่ากลุ่มต่ำทั้งในเพศชายและหญิง ยกเว้นบุคลิกภาพด้านความยืดหยุ่นได้ ที่กลุ่มต่ำมีคะแนนบุคลิกภาพสูงกว่า และคะแนนบุคลิกภาพของทั้งสองกลุ่มจะเท่ากัน เฉพาะเพศชายในด้านประสิทธิภาพทางสติปัญญา โดยวิธีเดียวกันนี้ บริงค์แมนได้ศึกษามุคลิกภาพของกลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยม พบว่ากลุ่มสูงมีคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง และสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น สูงกว่ากลุ่มที่ได้คะแนนอีเอสเอสต่ำทั้งเพศชายและหญิง แต่บุคลิกภาพด้านการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่นของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันในเพศชาย ส่วนเพศหญิงกลุ่มสูงได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มต่ำ

การวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ กับตัวแปรอื่น ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการที่จะทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน เช่น การวิจัยของ วัตสัน (Watson 1977: 10-12) ได้ศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ กับความถนัดทางการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีโอวัดบุคลิกภาพของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่ม 1 เป็นกลุ่มที่เข้าเรียนเป็นปีแรก กลุ่ม 2 เป็นกลุ่มที่ประสบความสำเร็จในการปรับตัวแล้ว และกลุ่ม 3 เป็นกลุ่มที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวในการปรับตัว ผลการวิจัยพบว่าความถนัดทาง

การเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน และบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง ประสิทธิภาพทางสติปัญญาที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ความถนัดทางการเรียนของนักศึกษากลุ่ม 2 มีความสัมพันธ์ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 กับบุคลิกภาพด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่น ความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ การเข้าสังคม ความรับผิดชอบและความอดทน สัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักศึกษากลุ่ม 2 มีความสัมพันธ์ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 กับบุคลิกภาพด้านความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ ความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี ความอดทน สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง และประสิทธิภาพทางสติปัญญา สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษากลุ่ม 3 มีความสัมพันธ์ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 กับบุคลิกภาพทางด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น การยอมรับตนเอง ความอดทน สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง ประสิทธิภาพทางสติปัญญา และการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ในทำนองเดียวกับผลการศึกษาของ สุภาพร ฉมาพร (2522: 78) พบว่าบุคลิกภาพของนักศึกษาแพทย์ชั้นปี 1, 2 และปี 4 ทุกด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน บุคลิกภาพของนักศึกษาแพทย์ชั้นปี 6 มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน 7 ด้าน คือ การวางตัวในสังคม ความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี ความรับผิดชอบ ความอดทน การสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น และประสิทธิภาพทางสติปัญญา บุคลิกภาพทุกด้านสามารถร่วมกันทำนายผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปี 6 ได้เพียงชั้นปีเดียว บุคลิกภาพของนักศึกษาชายและหญิงแตกต่างกัน 13 ด้าน คือ การมีอำนาจเหนือผู้อื่น ความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ การเข้าสังคม การวางตัวในสังคม การยอมรับตนเอง ความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี การควบคุมตนเอง ความอดทน การสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง ประสิทธิภาพทางสติปัญญา และควมมีลักษณะของหญิง บุคลิกภาพของนักศึกษาแพทย์ปี 2, 4 และปี 6 แตกต่างกัน 3 ด้าน คือ การควบคุมตนเอง ความอดทน และควมมีลักษณะของหญิง

ผลการศึกษาของ ไนการ์ด (Nygard 1973: 3151-A) โดยใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอกับมาตรวัด ไอ-อี (Internal External Scale: I-E Scale) และแบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพเอสวีไอบี (SVIB) เพื่อศึกษาผลของการได้รับความรู้

เกี่ยวกับบทบาทสตรี ความสนใจในวิชาชีพ และความสนใจในงานบ้านของนักศึกษาพยาบาล โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุม ซึ่งจะได้รับความรู้ในเรื่องบทบาทของแต่ละเพศ กลุ่ม 2 ได้รับความรู้โดยวิธีบรรยายเกี่ยวกับจิตวิทยาของบทบาทสตรี กลุ่ม 3 เป็นกลุ่มที่ไม่มีลักษณะผู้นำ แต่ได้อ่านตำราจิตวิทยามหาวิทยาลัย และกลุ่ม 4 เป็นกลุ่มที่ไม่มีลักษณะผู้นำและไม่ได้อ่านตำราจิตวิทยามหาวิทยาลัย ผลการวิจัยปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่กลุ่ม 2, 3, 4 แสดงความชื่นชมยินดีในลักษณะวีระบุรุษทางทหารมากกว่าลักษณะของวีรสตรี

นอกจากผลการวิจัยต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้ว ยังมีผลการวิจัยอื่น ๆ ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพของกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ซึ่งนักวิจัยส่วนใหญ่เชื่อว่า มีลักษณะบุคลิกภาพที่แตกต่างกันในระหว่างกลุ่ม หรือแม้แต่ผู้ที่มีความสามารถ ความเชี่ยวชาญไม่เท่าเทียมกัน ก็จะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แตกต่างกันด้วย ดังเช่นผลการวิจัยของ บุญสนอง ไกรเนตร (2515: ง) ได้ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านความต้องการระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครูและพยาบาล โดยใช้แบบสำรวจอีพีพีเอส (Edwards Personal Preference Schedule: EPPS) พบว่ากลุ่มครูต้องการพึ่งตนเองและต้องการคบเพื่อนต่างเพศสูงกว่ากลุ่มพยาบาล แต่ในด้านความเป็นระเบียบ ความอดทน และการขอความช่วยเหลือ กลุ่มพยาบาลมีมากกว่ากลุ่มครู ผลการวิจัยของ จอร์จและสตีเฟน (George and Stephen 1968: 168-170) ได้ใช้แบบสำรวจอีพีพีเอสศึกษาบุคลิกภาพของพยาบาลสาขาจิตเวชและพยาบาลสาธารณสุข พบว่าพยาบาลสาธารณสุขต้องการพึ่งตนเองและมีความอดทนสูง ส่วนพยาบาลจิตเวชมีความต้องการสูงในด้านการแสดงออกถึงความก้าวร้าว รุกราน ด้านการเข้าใจตนเองและผู้อื่น

มิลเลอร์ (Miller 1965: 106-113) ได้ศึกษาบุคลิกภาพของนักศึกษาพยาบาล 4 สาขา โดยใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอพร้อมกับแบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพ เอสวีไอบี (SVIB) พบว่าพยาบาลในสาขาจิตเวชมีบุคลิกภาพด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นและด้านความอดทน สูงกว่าพยาบาลอีก 3 กลุ่ม กลุ่มพยาบาลสาธารณสุขมีบุคลิกภาพด้านการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่นสูง แต่มีความอดทนต่ำกว่าอีก 3 กลุ่ม กลุ่มพยาบาลอายุรศาสตร์-ศัลยกรรม มีบุคลิกภาพด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมากสูง แต่มีลักษณะการเข้าสังคม การสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น และประสิทธิภาพทางสติปัญญาต่ำกว่าอีก 3 กลุ่ม กลุ่ม

พยาบาลสาขามารดาและทารก ไม่มีบุคลิกภาพลักษณะใดที่แตกต่างกับกลุ่มอื่น ๆ ผลการวิจัยของ มิลเลอร์แสดงให้เห็นว่าในกลุ่มผู้ที่มีวิชาชีพเดียวกัน แต่มีความชำนาญเฉพาะแตกต่างกันจะมีบุคลิกภาพบางลักษณะแตกต่างกันด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสตีฟเฟอร์และแนฟรัน (Stavffacher and Navran 1968: 256-260) ได้ทำการศึกษาระยะยาว โดยการสำรวจบุคลิกภาพของพยาบาลด้านความต้องการด้วยแบบวัดบุคลิกภาพอ็ีพีเอส โดยประเมินบุคลิกภาพของพยาบาลที่สำเร็จการศึกษาใหม่ จากนั้นอีก 5 ปีก็ทำการสำรวจซ้ำ ผลปรากฏว่าลักษณะบุคลิกภาพของพยาบาลสาขาจิตเวช พยาบาลที่ทำหน้าที่บริหาร และพยาบาลที่ทำหน้าที่ในการสอนและวิจัยทั้ง 3 กลุ่มมีความแตกต่างกัน นอกจากนี้ผลการสำรวจครั้งแรกและครั้งหลังก็มีความแตกต่างกัน แสดงว่าประสบการณ์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะบุคลิกภาพ

ผลการวิจัยของ กิลเบิร์ต (Gilbert 1975: 125-130) ได้ใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีโอ ร่วมกับแบบสำรวจศักยภาพของการเป็นผู้นำ กับกลุ่มนักศึกษาพยาบาล 2 สาขา พบว่าลักษณะของการเป็นผู้นำของพยาบาลทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน แต่พยาบาลสาขาจิตเวชมีลักษณะบุคลิกภาพด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่น ความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ การเข้าสังคม การวางตัวในสังคม การยอมรับตนเอง และความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี สูงกว่าพยาบาลสาขาอายุรศาสตร์-ศัลยศาสตร์

ส่วนผลการวิจัยเรื่องอื่น ๆ ที่ศึกษาลักษณะบุคลิกภาพ อันจะมีผลหรือมีความสัมพันธ์กับกลุ่มบุคคลในลักษณะต่าง ๆ เช่น มณี ไชยกิจ (2521: 71-72) ได้ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของผู้กระทำผิดวัยหนุ่มกับคนงานวัยหนุ่ม และศึกษาบุคลิกภาพของผู้กระทำผิดวัยหนุ่มใน 3 ด้าน ได้แก่ ความผิดต่อทรัพย์ ความผิดต่อชีวิต และความผิดทางเพศ โดยใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีโอฉบับภาษาไทย พบว่าบุคลิกภาพของผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม สูงกว่าคนงานวัยหนุ่ม 12 ด้าน ได้แก่ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น ความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ การเข้าสังคม ความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี ความอดทน การสร้างความประทับใจได้กับผู้อื่น สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องถามผู้อื่น ประสิทธิภาพทางสติปัญญา การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น การควบคุมตนเอง ความยืดหยุ่นได้ และการเจริญวัยทางสังคม ต่ำกว่าคนงานวัยหนุ่ม บุคลิกภาพของผู้กระทำผิดต่อทรัพย์และผู้กระทำผิดทางเพศไม่แตกต่างกันในทุก ๆ

ด้าน แต่บุคลิกภาพของผู้กระทำผิดต่อชีวิตสูงกว่าผู้กระทำผิดต่อทรัพย์สินและผู้กระทำผิดทางเพศ 15 และ 16 ด้าน ตามลำดับ มีลักษณะบุคลิกภาพที่ไม่แตกต่างกัน ด้านความอดทน ความยืดหยุ่นได้ และสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง บุคลิกภาพของผู้กระทำผิดต่อชีวิตสูงกว่าบุคลิกภาพของคณงานวัยหนุ่มใน 17 ด้าน มีเพียงด้านเดียวที่ไม่แตกต่างกันคือ ความยืดหยุ่นได้ บุคลิกภาพของผู้กระทำผิดต่อทรัพย์สินสูงกว่าบุคลิกภาพของคณงานวัยหนุ่มใน 11 ด้าน คือความมีอำนาจเหนือผู้อื่น ความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ การเข้าสังคม ความรู้สึกว่าคุณเองมีความเป็นอยู่ดี ความอดทน การสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง ประสิทธิภาพทางสติปัญญา การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และความยืดหยุ่นได้ และมีบุคลิกภาพที่ต่ำกว่าในด้านการเจริญวัยทางสังคมและความมีลักษณะของหญิง บุคลิกภาพของผู้กระทำผิดทางเพศสูงกว่าคณงานวัยหนุ่มใน 4 ด้าน ได้แก่ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น การเข้าสังคม ความอดทน และประสิทธิภาพทางสติปัญญา

วรสุภษฏี ปิงเมือง (2524: ง-จ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักศึกษาริชชา เอกพลศึกษาในมหาวิทยาลัยที่สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย โดยใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอฉบับภาษาไทย พบว่ามีคะแนนบุคลิกภาพด้านการเจริญวัยทางสังคมอยู่ในลำดับสูงสุด และมีคะแนนด้านความยืดหยุ่นได้อยู่ในลำดับต่ำสุด นักศึกษาชายและหญิงในแต่ละมหาวิทยาลัยมีคะแนนบุคลิกภาพด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่นและการเข้าสังคมไม่แตกต่างกัน นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยรามคำแหง นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ปัตตานี) มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความมีลักษณะของหญิงแตกต่างกัน นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง และนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ปัตตานี) มีคะแนนบุคลิกภาพด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมากแตกต่างกัน นักศึกษาในแต่ละมหาวิทยาลัยมีคะแนนบุคลิกภาพแตกต่างกัน 8 ด้าน คือ ความรู้สึกว่าคุณเองมีความเป็นอยู่ดี ความรับผิดชอบ การควบคุมตนเอง ความอดทน ลักษณะที่พบในคนส่วนมาก สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง และประสิทธิภาพทางสติปัญญา

บรรจบ สุพรรณพิทักษ์ (2525: ง-จ) ได้ศึกษาบุคลิกภาพของครูพลศึกษา โดยใช้แบบสำรวจชีพิโอบฉบับภาษาไทย พบว่าครูพลศึกษา เป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความคิดริเริ่ม มีความเฉลียวฉลาด ชอบการแข่งขัน ร่าเริง ชอบกิจกรรมทางสังคม มีอารมณ์ขัน มีความเห็นอกเห็นใจและชอบช่วยเหลือผู้อื่น ในขณะที่เดียวกันก็เป็นคนใจร้อน เจ้าอารมณ์ ดื้อรั้น มีความคิดยึดตามแบบแผน และมีพฤติกรรมที่แสดงตนมากเกินไป คะแนนบุคลิกภาพของครูพลศึกษาชายสูงกว่าครูผู้หญิง คะแนนบุคลิกภาพของครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปสูงกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี คะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคมของครูพลศึกษา ในช่วงอายุ 31-35 ปี แตกต่างกับครูพลศึกษาในช่วงอายุ 36-40 ปี คะแนนบุคลิกภาพด้านการเจริญวัยทางสังคมของครูพลศึกษาในช่วงอายุ 26-30 ปี แตกต่างกับครูพลศึกษาในช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป คะแนนบุคลิกภาพด้านความมีลักษณะของหญิงของครูพลศึกษาในช่วงอายุ 21-25 ปีกับช่วงอายุ 26-30 ปี แตกต่างกับครูพลศึกษาในช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป

การวิจัยที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพของนักกีฬา

ตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช 1960 เป็นต้นมาได้มีการสรุปเอกสารต่าง ๆ ที่พยายามศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับลักษณะของนักกีฬา เช่น ผลงานของ โคเฟอร์ และจอห์นสัน (Cofer and Johnson 1960: ไม่ปรากฏเลขหน้า) ได้กล่าวถึงลักษณะบุคลิกภาพของกลุ่มนักกีฬา แต่ไม่ได้ระบุตัวแปรว่านักกีฬานิติใดมีลักษณะบุคลิกภาพอย่างไร โอซิลวี (Ogilvie 1976: ไม่ปรากฏเลขหน้า) ได้ศึกษาในตนเองเดียวกันและสรุปว่า ลักษณะบุคลิกภาพ 7 ด้าน มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับลักษณะของนักกีฬาได้แก่ ความมั่นคงทางอารมณ์ จิตใจหนักแน่น ซื่อตรง มีวินัย เชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบและชอบแสดงตัว นอกจากนี้ คูเปอร์ (Cooper 1969: 17-22) ได้ศึกษาผลงานวิจัยตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช 1937-1967 และสรุปว่านักกีฬาที่ค่อนข้างจะประสบความสำเร็จอย่างชัดเจน มีแนวโน้มที่จะแสดงออกในลักษณะต่าง ๆ เช่น ชอบแสดงตัว มีลักษณะเป็นผู้นำ เชื่อมั่นในตนเอง ชอบแข่งขัน มีความกระวนกระวายใจต่ำ มีแรงจูงใจต่ำ และอดทนต่อความเจ็บปวด

ฮาร์ดแมน (Hardman 1973: ไม่ปรากฏเลขหน้า) ได้ศึกษางานวิจัย และกล่าวถึงนักกีฬา 42 คน ที่ทำแบบสอบถามบุคลิกภาพของแคทเทิลล์ เขาสรุปว่าการเล่นกีฬามีความสัมพันธ์กับการมีสติปัญญาสูง ความไม่มั่นคง ไม่สงบเสงี่ยม ความกระตือรือร้น

การยับยั้งซึ่งใจต่ำ ขี้อาย ช่างสงสัย ความเครียด ความกระวนกระวาย การพึ่งพาผู้อื่น แต่เขาอธิบายว่าการมีสติปัญญาสูงเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์สูงกับการเล่นกีฬา

การศึกษาดังที่ได้อธิบายมาแล้ว เป็นข้อสรุปที่คล้าย ๆ กับความคิดเห็นโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งเป็นการยืนยันว่า การค้นหาคำตอบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะบุคลิกภาพกับลักษณะของกีฬา จะต้องมีการศึกษากันต่อไป เพื่อหาข้อสรุปที่ชัดเจนและมีเหตุผลมากกว่านี้ การศึกษาที่ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างผู้ที่ เป็นนักกีฬากับผู้ที่ไม่ได้ เป็นนักกีฬานั้น มีผลการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวโดย สเคอร์, แอสเลย์และจอย (Schurr, Ashley and Joy 1977: 53-68) พบว่านักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล จะมีการพึ่งพาผู้อื่น มีความมุ่งมั่นมากกว่าผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา และมีความกระวนกระวายน้อยกว่าด้วย คูเปอร์ (Cooper 1969: 17-22) ก็อธิบายว่าผู้ที่ เป็นนักกีฬา มีความมั่นใจในตนเอง ชอบการแข่งขัน และชอบออกสังคมมากกว่าผู้ที่ไม่ได้ เป็นนักกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มอร์แกน (Morgan's 1980: 50-76) และเคน (Kane's 1976: ไม่ปรากฏเลขหน้า) ซึ่งสรุปไว้ว่า นักกีฬาจะมีพื้นฐานที่ชอบแสดงออกและมีความกระวนกระวายต่ำ

ลักษณะบุคลิกภาพของนักกีฬา ซึ่งแตกต่างจากผู้ที่ไม่ได้ เป็นนักกีฬาดังกล่าวแล้ว อาจเกี่ยวกับประสบการณ์ในการเรียนรู้ของนักกีฬา หรืออาจเกี่ยวกับลักษณะทางพันธุกรรมก็ได้ มีลักษณะบางอย่าง เช่น ลักษณะทางร่างกายที่ช่วยสนับสนุนสมมติฐานที่ว่าด้วยแนวโน้มที่จะเจริญเติบโตเป็นนักกีฬาโดยทางพันธุกรรม (Genetic หรือ Gravitational Hypothesis) (Morgan 1974: 324-339) ส่วนการเรียนรู้หรือประสบการณ์ในการเล่นกีฬา ทำให้มีบุคลิกภาพที่ชัดเจนและมั่นคง นอกจากนี้ธรรมชาติของการแข่งขันมักจะคัดเลือกผู้ที่ชนะเอาไว้เสมอ ซึ่งถือได้ว่าเป็นผู้ที่มีความมั่นคงในลักษณะต่าง ๆ มากที่สุด

การศึกษาลักษณะบุคลิกภาพอันเนื่องมาจากการเล่นกีฬานี้ แทตเทอร์ฟิลด์ (Tattersfield 1971: ไม่ปรากฏเลขหน้า) พบว่าการเล่นกีฬาตั้งแต่เด็กมีส่วนช่วยในการพัฒนาบุคลิกภาพ โดยการศึกษาจากเด็กชายวัยเดียวกันกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเข้าร่วมในกิจกรรมการฝึกว่ายน้ำเป็นระยะเวลา 5 ปี ปรากฏว่าลักษณะบุคลิกภาพของเด็กกลุ่มนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้อย่างชัด มีลักษณะเปิดเผย มั่นคง มีการพัฒนาด้านสิ่งที่พึ่งพาอาศัยและ เชื่อถือซึ่งกันและกันมากขึ้น และในปัจจุบันวงการแพทย์ได้ยอมรับว่า ลักษณะนิสัยต่าง ๆ เช่น

ความกังวล ความท้อใจ ความเชื่อมั่นในตนเองและความรู้สึกว่ามีความสุข สามารถส่งเสริมหรือพัฒนาได้จากการออกกำลังกายแบบแอโรบิก (Aerobic) อย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้การเล่นกีฬานั้นยังเป็นที่ยอมรับกันว่า มีคุณประโยชน์ต่อสุขภาพจิตเป็นอย่างมาก (Bahrke 1979: 41-44, Balog 1983: 119-125, Dulberg 1980: 142-146, Morgan 1981:385-427) และจากการศึกษาของ เบนเนต (Bennett 1980: ไม่ปรากฏเลขหน้า) ได้จัดโปรแกรมการวิ่งเพื่อสุขภาพเป็นเวลา 6 สัปดาห์ พบว่าช่วยส่งเสริมให้วัยรุ่นที่มีจิตใจปกติและวัยรุ่นที่มีปัญหาทางจิตใจ ซึ่งเข้าร่วมในกิจกรรมนี้มีความรู้สึกที่ดีและมีความสุขอย่างเห็นได้ชัด

ข้อสรุป เกี่ยวกับการเล่นกีฬาที่มีผลต่อลักษณะบุคลิกภาพ ย่อมจะเป็นประเด็นที่จะนำไปสู่การศึกษาลักษณะบุคลิกภาพของนักกีฬา ซึ่งอาจจะแตกต่างกันเนื่องจากลักษณะของตัวแปรหลายตัวแปรที่เป็นลักษณะเฉพาะของกีฬาแต่ละชนิด จากการศึกษาของ ครอลล์ และ เครินชอว์ (Kroll and Crenshaw 1970: ไม่ปรากฏเลขหน้า) ได้รายงานเกี่ยวกับผลการศึกษาค้นคว้าในกลุ่มนักกีฬาฟุตบอล นักกีฬามวยปล้ำ นักกีฬายิมนาสติก และนักกีฬาคาราเต้ ที่มีความสามารถสูง โดยการเปรียบเทียบบุคลิกภาพที่วัดโดยแบบวัดบุคลิกภาพของแคทเทิลล์ พบว่านักกีฬาฟุตบอล และนักกีฬามวยปล้ำ มีบุคลิกภาพแตกต่างจากนักกีฬายิมนาสติก และนักกีฬาคาราเต้ อย่างชัดเจน นักกีฬาฟุตบอล และนักกีฬามวยปล้ำ มีบุคลิกภาพที่ใกล้เคียงกัน ส่วนนักกีฬายิมนาสติกก็มีบุคลิกภาพที่แตกต่างจากนักกีฬาคาราเต้ นักกีฬามวยและนักกีฬาฟุตบอล ในทำนองเดียวกัน ซิงเกอร์ (Singer 1969: 582-587) ได้สรุปผลการวิจัยว่านักกีฬาเบสบอลของวิทยาลัยซึ่งเป็นกีฬาประเภททีม มีหลายลักษณะที่แตกต่างจากนักกีฬาเทนนิส ซึ่งเป็นกีฬาประเภทบุคคล โดยที่นักกีฬาเทนนิสมีคะแนนบุคลิกภาพด้านความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพหรือความสำเร็จ การเป็นตัวของตัวเอง ความเป็นผู้นำ และความก้าวร้าว สูงกว่านักกีฬาเบสบอล แต่มีคะแนนในด้านความอ่อนน้อมต่ำกว่านักกีฬาเบสบอลอย่างชัดเจน

วิบูลย์ มณีฉาย (2526: ง-จ) ได้สำรวจบุคลิกภาพของนักกีฬาชาย 7 ชนิด โดยใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอฉบับภาษาไทย พบว่านักกีฬาเป็นผู้มีความเรียบร้อย สุขุม รอบคอบ อ่อนน้อม วาง่าย ชยันชอบทำตามคำแนะนำของผู้อื่น ยึดมั่นในแบบแผนและวิธีการต่าง ๆ ควบคุมตนเองได้ มีความซื่อสัตย์ และความรับผิดชอบ ชอบช่วยเหลือและสร้างความ

ประทับใจให้กับผู้อื่น สนใจในกิจกรรมของเพศชาย ชอบแสดงคนและเป็นคนตรงไปตรงมา แต่ไม่ค่อยมีความมั่นใจในตัวเอง มีความคิดที่เปลี่ยนแปลงง่าย ไม่ชอบคาดหวังอะไรล่วงหน้า สนใจในวงแคบ คิดและทำอะไรได้ช้า ไม่พิถีพิถัน มีความโน้มเอียงในทางเผด็จการ และเป็นคนขี้ระแวง ลักษณะบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคม นักกรีฑามีค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพต่ำกว่านักกีฬาโอลิมปิก นักกีฬาฟุตบอลและนักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาเซปักตะกร้อ มีค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านนี้ต่ำกว่านักกีฬาเทเบิลเทนนิส ลักษณะบุคลิกภาพด้านความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกรีฑา และนักกีฬาฟุตบอลมีค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพต่ำกว่านักกีฬายาสเกตบอล ลักษณะบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น นักกรีฑามีค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพต่ำกว่านักกีฬาฟุตบอล และนักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬามวยสากล มีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำกว่านักกีฬายาสเกตบอล ลักษณะบุคลิกภาพด้านความยืดหยุ่นได้ นักกีฬามวยสากลมีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำกว่านักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาโอลิมปิก นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกรีฑา และนักกีฬาเซปักตะกร้อ

จากการวิจัยดังกล่าวพบว่าบุคลิกภาพบางลักษณะของนักกีฬาชนิดหนึ่งแตกต่างจากนักกีฬาอีกชนิดหนึ่ง แต่เนื่องจากการศึกษาที่แล้มาได้ศึกษากับนักกีฬาเพียงไม่กี่ชนิด ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้กำหนดให้ชนิดของกีฬาเป็นตัวแปรหนึ่งในการเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักกีฬาด้วย โดยได้ศึกษาจากกีฬา 16 ชนิด ตัวแปรอีกตัวแปรหนึ่งซึ่งจะใช้ศึกษาในการเปรียบเทียบบุคลิกภาพในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ กีฬาที่มีการปะทะและไม่มีการปะทะ ซึ่งผลการวิจัยในอดีตของ สเคอร์, แอสเลย์ และจอย (Schurr, Ashley and Joy 1977: 53-68) พบว่านักกีฬาที่มีการปะทะมีลักษณะของการพึ่งพาตนเองมากกว่านักกีฬาที่ไม่ต้องมีการปะทะ ผลการวิจัยดังกล่าววัดโดยแบบวัดบุคลิกภาพของแคทเทิลล์ ส่วนการวิจัยครั้งนี้จะวัดด้วยแบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีโอ

ส่วนตัวแปรเกี่ยวกับเพศ ในการวิจัยครั้งนี้จะ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพระหว่างเพศชายและเพศหญิง จากการศึกษาผลการวิจัยที่ผ่านมาได้มีการศึกษาถึงความแตกต่างของผู้หญิงทั่วไปกับนักกีฬาหญิงที่ประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬา ปรากฏว่าบุคลิกภาพบางลักษณะมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน (Williams 1980: ไม่ปรากฏเลขหน้า) โดยที่ผู้หญิงทั่วไปจะมีลักษณะของการไม่ชอบตื่นนอน ชอบอยู่เฉย ๆ พึ่งพาอาศัยผู้อื่น มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย เป็นกันเอง ไม่ค่อยก้าวร้าว ไม่ค่อยมีความทะเยอทะยาน แต่นักกีฬาหญิงจะ

มีลักษณะคล้าย ๆ กับผู้ชายโดยทั่ว ๆ ไป รวมทั้งนักกีฬาชายด้วย เช่น สงบ เสี่ยงม
 ทะเยอทะยาน มีลักษณะผู้นำ ฟังพาดตนเอง ก้าวร้าว และฉลาด การที่ผู้วิจัยเลือกศึกษา
 ตัวแปรที่เกี่ยวกับเพศอีกเพราะเห็นว่า การศึกษาที่ผ่านมายังมีรายละเอียดไม่มากนัก
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอ

การวิจัยเกี่ยวกับแบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอในต่างประเทศ เป็นการวิจัยแบบ
 ข้ามกลุ่ม (Cross - Cultural Studies) และการวิจัยเหล่านี้เน้นให้เห็นการรักษาไว้
 ซึ่งคุณภาพของแบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอเมื่อได้รับการแปลอย่างถูกต้อง

กัท และวอส (Gough and Vos 1960: 410-411) ได้แปลแบบวัดบุคลิกภาพ
 ซีพีไอ เป็นภาษาญี่ปุ่น โดยดำเนินขั้นตอนในการแปลดังนี้

1. แปลคำตามทุกข้อกระทงของแบบสำรวจ เป็นภาษาอังกฤษ
2. แปลคำตามภาษาญี่ปุ่นที่ได้กลับ เป็นภาษาอังกฤษ โดยใช้ผู้แปลคนละคนกับการ
 แปลจากภาษาอังกฤษ เป็นภาษาญี่ปุ่น
3. รักษาโครงสร้างของแบบวัดบุคลิกภาพซีพีไอไว้ทุกประการ โดยให้แต่ละ
 ลักษณะบุคลิกภาพมีคำถาม เดิมและคำตอบ เดิม
4. คำถามข้อใดที่ไม่เข้าลักษณะทางภูมิศาสตร์ จะได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง
 โดยรักษาความมุ่งหมายเดิมไว้ทุกประการ

จากนั้นได้ทำการตรวจค่าความเที่ยงของคำถาม คำถามใดมีค่าความเที่ยงต่ำ
 ก็ปรับปรุงแก้ไขจนได้ความเที่ยงตามต้องการ จึงพบว่าลักษณะบุคลิกภาพหลายด้านมีความเที่ยง
 เมื่อได้รับการแปลอย่างมีประสิทธิภาพ กัทสรุปว่าการแปลแบบสำรวจซีพีไอสามารถรักษาความ
 เที่ยงตรงของแบบสำรวจได้เนื่องจาก แบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอวัดลักษณะบุคลิกภาพ ซึ่ง
 เป็นผลจาก เกณฑ์ของสังคมและสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน เกณฑ์ของสังคมแม้จะแตกต่างกัน
 บ้าง แต่ย่อมมีส่วนใหญ่เหมือนกัน แบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอจึงสามารถรักษาคุณสมบัติ
 ของตนเองไว้ได้ แม้จะถูกนำมาใช้ข้ามกลุ่มสังคมก็ตาม

ในปีพุทธศักราช 2517 คีซพล เรียบร้อย เจริญ อาจารย์แผนกวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แปลและเรียบเรียงแบบสำรวจบุคลิกภาพซีฟิโอ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้แบบสำรวจที่มีความตรงสูง รักษาไว้ซึ่งโครงสร้างของแบบสำรวจบุคลิกภาพฉบับเดิมและรักษาคุณสมบัติของข้อกระทงทั้งความหมายและน้ำเสียง (Meaning and Spirit) ใ้มากที่สุด ผู้แปลได้แปลแบบสำรวจตามแนวทางที่ แฮร์ริสัน จี กัฟ ได้เสนอไว้ และควบคุมการแปลด้วย วิธีการแปลกลับ (Control - Back Translation) สำหรับข้อกระทงใดมีลักษณะเฉพาะตัวของสังคมอเมริกา ซึ่งไม่อาจนำมาใช้กับสังคมไทยได้ ผู้แปลก็ดัดแปลงข้อกระทงนั้นใหม่ให้เข้ากับสังคมไทย

กัฟ (Gough 1969: 24) ได้ตรวจสอบความสามารถในการจำแนกเพศของลักษณะบุคลิกภาพด้านความมีลักษณะของหญิง (Femininity) ของแบบสำรวจบุคลิกภาพซีฟิโอในประเทศฝรั่งเศส อิตาลี และเวเนซุเอล่า พบว่าลักษณะบุคลิกภาพด้านนี้สามารถจำแนกเพศได้ดี และมีความตรงในการวัดข้ามกลุ่มได้ดี

กัฟ (Gough 1964: 48) ได้ตรวจสอบความตรงของลักษณะบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลของแบบสำรวจซีฟิโอใน 2 ด้านคือ ลักษณะสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น (Achievement Via Conformance) และสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่พึ่งตนเอง (Achievement Via Independence) พบว่าบุคลิกภาพใน 2 ด้านนี้จะมีความตรงเมื่อสภาพทางสังคมเหมาะสม และเมื่อทำการทดสอบในประเทศอิตาลี พบว่าบุคลิกภาพในสองลักษณะนี้สามารถรักษาความตรงข้ามกลุ่มสังคมได้

เลวิน และคาร์มี (Lavin and Karmi 1964: 2) ได้ทำการแปลแบบสำรวจบุคลิกภาพซีฟิโอของกัฟ เป็นภาษาฮิบรู และดัดแปลงแบบสำรวจนี้ เพื่อนำไปใช้ในอิสราเอล การแปลและดัดแปลงได้ดำเนินการตามแนวทางของกัฟ โดยได้แก้ไขข้อกระทงบางข้อให้เหมาะสมกับสภาพทางภูมิศาสตร์ และพบว่าแบบสำรวจบุคลิกภาพซีฟิโอสามารถรักษาความเที่ยงและความตรงในการวัดได้เป็นอย่างดี และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของลักษณะบุคลิกภาพในอิสราเอล พบว่ามีความสัมพันธ์กับลักษณะบุคลิกภาพที่ค้นพบในสหรัฐอเมริกา

จากงานวิจัยที่กล่าวถึงข้างต้น แสดงให้เห็นว่า แบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอมี ประวัติในการพัฒนาที่น่าสนใจ และเป็นแบบสำรวจบุคลิกภาพที่มีประสิทธิภาพสูง สามารถ รักษาคุณสมบัติของตนเอง ข้ามกลุ่มสังคมได้ เมื่อได้รับการแปลอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัย จึงใช้เป็น เครื่องมือในการ เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้พิจารณาถึงความเป็นตัวแทนของประชากรที่เป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 19 โดยมีวิธีดำเนินการคัดเลือกดังนี้

1. สำรวจจำนวนนักกีฬาซึ่งเป็นตัวแทนนักกีฬาจากเขตต่าง ๆ ทั่วประเทศ จำนวน 10 เขต ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 2,394 คน
2. คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ที่ทำให้ผลการวิจัยสามารถสรุปผลพาดพิงถึงประชากรทั้งหมดได้ด้วยควมเชื่อมั่น 95% โดยยอมให้คลาดเคลื่อนได้ 5% จากสูตร
$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$
 (Yamane 1973: 725) ซึ่งเมื่อได้คำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรตามข้อ 1. จะได้กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ 343 คน
3. ในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างนั้นใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งระดับชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งชั้นตามชนิดของกีฬา 16 ชนิด โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างชนิดกีฬาละ 22 คน กีฬาชนิดใดที่มีการแข่งขันทั้งประเภทชายและหญิง ก็จะใช้วิธีการสุ่มให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาชายและนักกีฬาสตรี ประเภทละ 11 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 352 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอ หรือ เดอะแคลิฟอร์เนีย ไฮโคโลจีคัล อินเวนทอรี (The California Psychological Inventory: CPI) ฉบับภาษาไทย ของอาจารย์คัซพล เรียบร้อยเจริญ ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้แปลและเรียบเรียงจากฉบับภาษาอังกฤษพอร์มแอล (L) ซึ่งสร้างเสร็จในปีคริสต์ศักราช 1969

สำหรับแบบสำรวจฉบับเดิมที่ แฮร์ริสัน จี กัฟ (Harrison G. Gough) ได้สร้างขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสรุปโครงสร้างบุคลิกภาพของบุคคล และเพื่อเป็น เครื่องมือที่สะดวกต่อการนำไปใช้ มีความเที่ยงและความตรงในการวัดลักษณะต่าง ๆ เกี่ยวกับบุคลิกภาพของบุคคล และนำมาใช้ในการวิจัยครั้งแรกเมื่อปีคริสต์ศักราช 1951 ได้มีการปรับปรุงเรื่อยมา และจดทะเบียนสงวนลิขสิทธิ์ในปีคริสต์ศักราช 1957 ลักษณะของแบบสำรวจประกอบด้วยข้อกระทงจำนวน 480 ข้อ ซึ่งเป็นข้อกระทงจากแบบสำรวจบุคลิกภาพเอ็มเอ็มพีไอ (The Minnesota Multiphasic Personality Inventory: MMPI) จำนวน 178 ข้อ และอีก 35 ข้อนำมาตัดแปลงเล็กน้อย แต่ลักษณะทางบุคลิกภาพของเอ็มเอ็มพีไอ เป็นลักษณะทางด้านสุขภาพจิตโดยเฉพาะ และได้รับความนิยมจากกลุ่มจิตแพทย์เป็นอย่างมาก ส่วนแบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอนั้น พัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้กับคนปกติที่มีอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป (แอนอนาสตาซี 2519: 449) ความเที่ยง (Reliability) ของแบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอของกัฟ ทาด้วยวิธีการสอบซ้ำ (Test-Retest) กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 226 คน เป็นชาย 101 คน หญิง 125 คน และกลุ่มนักโทษชายจำนวน 200 คน ได้ค่าความเที่ยงของลักษณะบุคลิกภาพทั้ง 18 ด้าน ตั้งแต่ 0.38 ถึง 0.77 (แฮร์ริสัน จี กัฟ 1969: 19) และค่าความตรง (Validity) หาได้จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการที่มีผู้ตอบแบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอ ในลักษณะบุคลิกภาพด้านใดด้านหนึ่ง และคะแนนที่ได้จากการที่ผู้ตอบแบบสำรวจบุคลิกภาพฉบับอื่น ซึ่งวัดลักษณะบุคลิกภาพในด้านเดียวกัน และหาค่าความตรงข้ามกลุ่ม โดยการเปรียบเทียบคำตอบของกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้ามตามเกณฑ์ต่าง ๆ

แบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอฉบับภาษาไทย ได้ดำเนินการขึ้นตอนการแปลตามแนวทางที่กัฟได้เสนอเอาไว้ว่า ความแม่นยำของแบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอที่รักษาไว้ได้ในการแปล เพราะการวัดลักษณะของบุคลิกภาพซึ่งเป็นผลจาก เกณฑ์ของสังคมและสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน แม้จะแตกต่างกันบ้างก็เป็นเพียงส่วนน้อย แบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอจึงสามารถรักษาคุณสมบัติของตัวเองไว้ได้ แม้จะถูกนำไปใช้ข้ามกลุ่มสังคมก็ตาม ถ้าหากใช้วิธีการแปลที่มีประสิทธิภาพ แบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอฉบับภาษาไทย ประกอบด้วยข้อกระทงเท่ากับต้นฉบับที่ใช้แปล จำนวน 480 ข้อ มีมาตราวัดลักษณะบุคลิกภาพ 18 ด้าน มีการตัดแปลงข้อกระทง

บางข้อ เพราะมีลักษณะเฉพาะตัวของสังคมอเมริกันไม่อาจนำมาใช้กับสังคมไทยได้ (คัพพล เรียบร้อยเจริญ 2517: 26)

รายละเอียดของคำชี้แจงในการตอบมีแนบอยู่กับแบบสำรวจ ส่วนกระดาษคำตอบ อยู่แยกต่างหากจากแบบสำรวจเพื่อความสะดวกในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ดอนบนของกระดาษคำตอบมีช่องว่างเพื่อเติมข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ตอบ ตอนกลางมีเลขประจำข้อ กระทบและคำตอบสำหรับเลือกตอบ ตอนล่าง เป็นส่วนที่ใช้สำหรับกรอกคะแนนบุคลิกภาพ ด้านต่าง ๆ 18 ด้าน (รายละเอียดของแบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีโอ และตัวอย่างกระดาษ คำตอบดูภาคผนวก)

การตรวจกระดาษคำตอบจะให้คะแนนตามกระดาษเฉลย (Keys) คำตอบของกัฟ และแยกตามลักษณะบุคลิกภาพแต่ละด้าน ซึ่งมีจำนวนข้อกระทบในการให้คะแนนไม่เท่ากัน การเฉลยคำตอบ เพื่อให้คะแนนจะมีวิธีการดังนี้

1. ถ้าข้อกระทบใดของลักษณะบุคลิกภาพในแบบสำรวจจะต้องตอบว่าจริง และ ผู้ตอบตอบว่าจริง ได้ 1 คะแนน
2. ถ้าข้อกระทบใดของลักษณะบุคลิกภาพในแบบสำรวจจะต้องตอบว่าจริง แต่ผู้ ตอบตอบว่าไม่จริง จะไม่ได้คะแนน
3. ถ้าข้อกระทบใดของลักษณะบุคลิกภาพในแบบสำรวจจะต้องตอบว่า ไม่จริง และผู้ตอบตอบว่าไม่จริง ได้ 1 คะแนน
4. ถ้าข้อกระทบใดของลักษณะบุคลิกภาพในแบบสำรวจจะต้องตอบว่า ไม่จริง แต่ผู้ตอบตอบว่าจริง ไม่ได้คะแนน

จากนั้นรวมคะแนนบุคลิกภาพแต่ละด้าน ใส่ลงในช่องกรอกคะแนนซึ่งอยู่ส่วนล่าง ของกระดาษคำตอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจไปแจกกับนักกีฬาด้วยตัวเอง ระหว่างวันที่ 14-20 กุมภาพันธ์ 2529 โดยดำเนินการดังนี้

1. นำจดหมาย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลของบัณฑิตวิทยาลัย ไปแสดงกับผู้ควบคุมนักศึกษา
2. แจกแบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีโอ กระดาษคำตอบ พร้อมทั้งคำชี้แจง ให้กับ นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และนัดวันเวลาที่จะไปรับแบบสำรวจคืน แต่เนื่องด้วยระยะเวลา อันจำกัด ประกอบกับแบบสำรวจมีจำนวนข้อกระทงถึง 480 ข้อ แบบสำรวจบางส่วนจึง ต้องรอรับคืนทางไปรษณีย์
3. นำกระดาษคำตอบแบบสำรวจที่ได้รับคืนมาตรวจดูความเรียบร้อย และ คัดเลือกเอา เฉพาะที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจกระดาษคำตอบให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ในแต่ละลักษณะบุคลิกภาพ
2. บันทึกคะแนนแต่ละลักษณะบุคลิกภาพของนักศึกษาแต่ละคนลงในแบบลงรหัส (Coding form) เพื่อนำไปบันทึกข้อมูล และคำนวณค่าสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเอสพีเอสเอสเอ็กซ์ (SPSSX - Statistical Package for the Social Science X) ค่าต่าง ๆ ที่ใช้คำนวณ มีดังนี้

2.1 ทดสอบสมมติฐานข้อ 1 เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย คะแนนบุคลิกภาพของนักศึกษา 16 ชนิด ทั้ง 18 ด้าน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

2.2 ถ้าผลการทดสอบในข้อ 2.1 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ก็จะทำการศึกษาทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีการของดินแคน (Duncan's New Multiple Range Test)

2.3 ทดสอบสมมติฐานข้อ 2 และข้อ 3 โดยการทดสอบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพของนักศึกษาซึ่งแข่งขันกีฬาที่มีการปะทะกับกีฬาที่ไม่มีการปะทะ ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงตามลำดับ โดย การใช้ค่าสถิติ ที (t-test)

2.4 ในการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย
กำหนดที่ระดับ .05

3. ในการประเมินบุคลิกภาพของนักศึกษา ใช้เทคนิคร้อยละ 50 ในการแบ่ง
กลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

สถาบันวิทยบูรพาจารย์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์ครั้งนี้ได้จากการแจกแบบสำรวจจุดสังเกตซีพีไอ ให้กับนักกีฬาที่แข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 19 จำนวน 352 ฉบับ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างนักกีฬา 16 ชนิด ๗ ละ 22 คน ได้รับกลับคืนและมีความสมบูรณ์สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ จำนวน 256 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 72.72 ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และค่าที เสนอในรูปตารางและความเรียง ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของแบบสำรวจที่ได้รับคืนจากนักกีฬาแต่ละชนิด

ชนิดกีฬา	จำนวน	ร้อยละ
มวยสากล	18	81.82
ยูโด	16	72.73
ฟุตบอล	16	72.73
บาสเกตบอล	16	72.73
กรีฑา	16	72.73
จักรยาน	16	72.73
เซปักตะกร้อ	15	68.18
ตะกร้อลอดห่วง	15	68.18
วายน้ำ	16	72.73
วอลเลย์บอล	16	72.73
แบดมินตัน	16	72.73
เทนนิส	16	72.73
ยิงปืน	16	72.73
เทเบิลเทนนิส	16	72.73
ยกน้ำหนัก	16	72.73
โบว์ลิ่ง	16	72.73
รวม	256	72.72

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าจำนวนแบบสำรวจที่ได้รับคืนจากนักกีฬาแต่ละชนิด ส่วนใหญ่ได้รับคืนจากนักกีฬามวยสากลร้อยละ 81.82 รองลงมาได้รับจากนักกีฬา ยูโด นักกีฬา ฟุตบอล นักกีฬาบาสเกตบอล นักกรีฑา นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาวายน้ำ นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทนนิส นักกีฬายิงปืน นักกีฬาเทนนิส นักกีฬายกน้ำหนัก และนักกีฬา โบว์ลิ่ง คิดเป็นร้อยละ 72.73 เท่ากัน

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสำรวจจำแนกตามลักษณะกีฬาที่แข่งขัน และ เพศ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะกีฬาที่แข่งขัน		
มีการปะทะ	66	25.80
ไม่มีการปะทะ	190	72.20
เพศ		
ชาย	168	65.60
หญิง	88	34.40

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาส่วนใหญ่แข่งขันกีฬาที่ไม่มีการปะทะ คิดเป็น ร้อยละ 72.20 และส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาชาย คิดเป็นร้อยละ 65.60

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย คะแนนเต็ม และค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนบุคลิกภาพ 18 ด้าน ของนักกีฬา 16 ชนิด

บุคลิกภาพด้านต่าง ๆ	ค่าเฉลี่ย																	ค่าเฉลี่ยรวม
	คะแนนเต็ม	มวยสากล	ยูโด	พุดบอล	บาสเกตบอล	กรีฑา	จักรยาน	เซปักตะกร้อ	ตะกร้อลอดห่วง	ว่ายน้ำ	วอลเลย์บอล	แบดมินตัน	เทนนิส	ยิงปืน	เทเบิลเทนนิส	ยกน้ำหนัก	โบว์ลิ่ง	
ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น	46	23.44	26.25	20.37	24.56	20.43	21.46	20.53	23.46	22.70	25.31	25.00	21.18	23.62	25.18	23.50	22.25	23.07
ความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ	32	20.00	23.37	22.43	22.75	16.50	17.26	21.26	23.00	17.76	23.18	18.50	19.81	20.12	23.43	21.75	22.68	19.58
การเข้าสังคม	36	17.61	19.81	19.87	17.87	22.00	20.13	15.60	16.80	19.23	19.62	21.08	18.12	18.37	18.87	20.68	17.66	18.76
การวางตัวในสังคม	56	29.18	27.50	30.25	31.81	26.50	30.53	27.86	28.13	29.47	26.93	30.68	27.93	28.88	31.68	28.75	32.37	29.38
การยอมรับตนเอง	34	14.55	18.18	18.93	20.56	17.06	15.20	19.00	17.00	14.82	20.37	17.93	15.87	18.50	16.43	17.93	19.43	17.48
ความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี	44	32.22	28.62	30.43	27.18	29.56	30.68	26.53	27.80	31.41	29.81	26.37	32.62	27.56	30.43	28.18	31.08	29.44
ความรับผิดชอบ	42	28.11	24.37	29.43	31.06	26.31	28.06	30.40	29.66	25.64	27.50	29.93	24.75	31.12	28.62	27.75	30.56	28.32
การเจริญวัยทางสังคม	54	31.05	27.18	30.56	27.93	31.12	28.93	30.93	27.88	29.23	25.62	31.31	25.93	28.43	28.93	32.18	30.12	28.08
การควบคุมตนเอง	50	28.11	26.06	29.43	33.43	29.81	31.86	28.29	28.80	32.29	29.68	31.43	27.93	28.50	30.18	28.50	28.37	29.29
ความอดทน	32	17.00	19.87	20.93	15.56	20.43	17.26	18.46	17.86	15.11	22.18	19.43	16.75	19.93	21.08	18.43	20.18	18.84
การสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น	40	25.22	28.25	21.05	27.00	29.25	23.33	25.33	26.66	27.88	22.56	24.31	28.18	12.56	22.87	24.68	27.50	25.35

ตารางที่ 3 (ต่อ)

บุคลิกภาพด้านต่าง ๆ	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย																ค่าเฉลี่ยรวม
		มวยสากล	ยูโด	ฟุตซอล	บาสเกตบอล	กรีฑา	จักรยาน	เซปักตะกร้อ	ตะกร้อลอดห่วง	ว่ายน้ำ	วอลเลย์บอล	แบดมินตัน	เทนนิส	ยิงปืน	เทเบิลเทนนิส	ยกน้ำหนัก	โบว์ลิ่ง	
ลักษณะที่พบในคนส่วนมาก	28	17.83	12.81	18.56	15.18	20.18	17.06	14.40	16.13	18.78	13.62	17.87	15.18	20.56	12.81	14.43	17.81	16.44
สัมฤทธิ์ผลในสถานกาารณ์ที่ต้องความช่วยเหลือ	38	19.38	23.62	17.18	22.00	25.87	20.80	18.46	21.86	23.94	17.37	20.08	22.93	19.93	23.81	17.50	19.25	20.87
สัมฤทธิ์ผลในสถานกาารณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง	32	17.05	22.18	18.31	15.43	21.56	17.60	20.08	17.86	19.00	18.08	21.81	17.12	21.87	15.43	19.50	16.68	18.65
ประสิทธิภาพทางสติปัญญา	52	31.50	25.93	28.06	29.50	26.62	31.26	25.33	27.86	31.94	24.43	29.31	26.37	28.56	31.93	25.82	27.25	28.21
การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	22	12.05	15.82	9.18	13.62	8.25	11.48	14.08	15.53	7.52	10.87	9.08	13.56	7.87	15.18	12.93	9.62	11.64
ความยืดหยุ่นได้	22	10.50	7.87	12.25	9.06	13.37	10.86	7.80	10.26	14.00	9.50	12.12	9.62	12.00	10.50	8.50	13.25	10.71
ความมีลักษณะของหญิง	38	19.61	23.87	17.43	23.93	18.93	24.26	21.86	17.73	22.64	18.68	21.93	18.00	23.18	17.93	21.12	18.75	20.61

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วคะแนนบุคลิกภาพเกือบทุกด้านของ นักกีฬาทั้ง 16 ชนิดมีคะแนนอยู่ในกลุ่มสูง หมายความว่า มีคะแนนมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ ของคะแนนบุคลิกภาพแต่ละด้าน ยกเว้นด้านความยืดหยุ่นได้ที่มีคะแนนอยู่ในกลุ่มต่ำ หมายความว่า มีคะแนนน้อยกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ของคะแนนบุคลิกภาพในด้านนี้

วอลเลย์บอล มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนบุคลิกภาพด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่นของนักกีฬา 16 ชนิด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	15	853.69	56.91	5.70*
ภายในกลุ่ม	240	2,394.86	9.97	
รวม	255	3,248.55		

* $p < .05$ ($.05 F_{15,240} = 1.67$)

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าคะแนนบุคลิกภาพด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่นของนักกีฬาทั้ง 16 ชนิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของดันแคน

ตารางที่ 5 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่นของนักกีฬาแต่ละชนิด

นักกีฬาแต่ละชนิด	ค่าเฉลี่ย	ฟุตบอล 20.37	กรีฑา 20.43	เซปักตะกร้อ 20.53	เทนนิส 21.18	จักรยาน 21.46	ไมว้ลิ่ง 22.25	ว่ายน้ำ 22.70	มวยสากล 23.44	ตะกร้อลอดห่วง 23.46	ยกน้ำหนัก 23.50	ยิงปืน 23.62	บาสเกตบอล 24.56	แบดมินตัน 25.00	เทเบิลเทนนิส 25.18	วอลเลย์บอล 25.31	ยูโด 26.25	
ฟุตบอล	20.37	0.00	0.06	0.16	0.18	1.09	1.88	2.33	3.07*	3.09*	3.13*	3.25*	4.19*	4.63*	4.81*	4.94*	5.88*	
กรีฑา	10.43		0.00	0.10	0.75	1.03	1.82	2.27	3.01*	3.03*	3.07*	3.19*	4.13*	4.57*	4.75*	4.88*	5.82*	
เซปักตะกร้อ	20.53			0.00	0.65	0.93	1.72	2.17	2.91*	2.93*	2.97*	3.09*	4.03*	4.47*	4.65*	4.78*	5.72*	
เทนนิส	21.18				0.00	0.28	1.07	1.52	2.28	2.28	2.32	2.44	3.38*	3.82*	4.00*	4.12*	5.07*	
จักรยาน	21.46					0.00	0.78	1.24	1.88	2.00	2.04	2.16	3.10*	3.54*	3.72*	3.85*	4.79*	
ไมว้ลิ่ง	22.25						0.00	0.45	1.19	1.21	1.25	1.37	2.31	2.75*	2.93*	3.08*	4.00*	
ว่ายน้ำ	22.70							0.00	0.74	0.76	0.80	0.92	1.88	2.30	2.48	2.81*	3.55*	
มวยสากล	23.44								0.00	0.02	0.08	0.18	1.12	1.56	1.74	1.87	2.81*	
ตะกร้อลอดห่วง	23.46									0.00	0.04	0.16	1.10	1.54	1.72	1.85	2.79*	
ยกน้ำหนัก	23.50										0.00	0.12	1.08	1.50	1.68	1.81	2.75*	
ยิงปืน	23.62											0.00	0.94	1.38	1.56	1.68	2.63*	
บาสเกตบอล	24.56												0.00	0.44	0.62	0.75	1.69	
แบดมินตัน	25.00													0.00	0.18	0.31	1.25	
เทเบิลเทนนิส	25.18														0.00	0.13	1.07	
วอลเลย์บอล	25.31															0.00	0.94	
ยูโด	26.25																	0.00

* $p < .05$

ศูนย์วิจัยกีฬามหาวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่นของนักกีฬาชนิดต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

นักกีฬามวยสากล นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬายิงปืน นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาวอลเลย์บอล และนักกีฬายูโด ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่น เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาฟุตบอล นักกรีฑา และนักกีฬาเซปักตะกร้อ

นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาวอลเลย์บอล และนักกีฬายูโด ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่น เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาเทนนิส และนักกีฬาจักรยาน

นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาวอลเลย์บอล และนักกีฬายูโด ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่น เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาโบว์ลิ่ง

นักกีฬาวอลเลย์บอลและนักกีฬายูโด ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่น เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาวายน้ำ

นักกีฬายูโด มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่น เฉลี่ยสูงกว่า นักกีฬามวยสากล นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬายกน้ำหนัก และนักกีฬายิงปืน

นอกจากนี้ จะ เห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่นของนักกีฬา ยูโดมีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กับนักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาบาสเกตบอล

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนบุคลิกภาพด้านความสามารถ
ที่จะบรรลุสถานภาพของนักศึกษา 16 ชนิด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	15	1,317.74	87.84	15.84*
ภายในกลุ่ม	240	1,330.61	5.54	
รวม	255	2,648.35		

* $P < .05$ ($.05 F_{15, 240} = 1.67$)

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าคะแนนบุคลิกภาพด้านความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ
ของนักศึกษาทั้ง 16 ชนิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่
โดยวิธีของตันแคน

ตารางที่ 7 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพด้านความสามารถที่จะบรรลุสถานะภาพของนักศึกษาแต่ละชนิด

นักกีฬา แต่ละชนิด	ค่าเฉลี่ย	กรีฑา	จักรยาน	ว่ายน้ำ	แบด มินตัน	เทนนิส	มวย สากล	ยิงปืน	เซปัก ตะกร้อ	ยก น้ำหนัก	ฟุตบอล	โบว์ลิ่ง	บาส เกตบอล	ตะกร้อ ลอดห่วง	วอลเลย์ บอล	ยูโด	เทเบิล เทนนิส
		16.50	17.28	17.76	16.50	19.81	20.00	20.12	21.28	21.75	22.43	22.68	22.75	23.00	23.18	23.37	23.43
กรีฑา	16.50	0.00	0.78	1.26	2.00*	3.31*	3.50*	3.82*	4.78*	5.25*	5.93*	8.18*	6.25*	6.50*	6.68*	6.87*	6.93*
จักรยาน	17.28		0.00	0.50	1.24	2.55*	2.74*	2.86*	4.00*	4.49*	5.17*	5.42*	5.49*	5.74*	5.92*	6.11*	6.17*
ว่ายน้ำ	17.76			0.00	0.74	2.05*	2.24*	2.36*	3.50*	3.99*	4.67*	4.92*	4.99*	5.24*	5.42*	5.61*	5.67*
แบดมินตัน	16.50				0.00	1.31	1.50	1.62	2.76*	3.26*	3.93*	4.18*	4.25*	4.50*	4.68*	4.87*	4.93*
เทนนิส	19.81					0.00	0.19	0.31	1.45	1.84*	2.62*	2.87*	2.94*	3.19*	3.37*	3.56*	3.62*
มวยสากล	20.00						0.00	0.12	1.26	1.75*	2.49*	2.68*	2.75*	3.00*	3.18*	3.37*	3.43*
ยิงปืน	20.12							0.00	1.14	1.63	2.31*	2.58*	2.63*	2.88*	3.06*	3.25*	3.31*
เซปักตะกร้อ	21.28								0.00	0.49	1.17	1.42	1.49	1.74	1.92*	2.11*	2.17*
ยกน้ำหนัก	21.75									0.00	0.68	0.93	1.00	1.25	1.43	1.62	1.68
ฟุตบอล	22.43										0.00	0.25	0.32	0.57	0.75	0.84	1.00
โบว์ลิ่ง	22.68											0.00	0.07	0.32	0.50	0.68	0.75
บาสเกตบอล	22.75												0.00	0.25	0.43	0.62	0.68
ตะกร้อลอดห่วง	23.00													0.00	0.18	0.37	0.43
วอลเลย์บอล	23.18														0.00	0.19	0.25
ยูโด	23.37															0.00	0.06
เทเบิลเทนนิส	23.43																0.00

* p < .05

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ ของนักกีฬาชนิดต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทนนิส นักกีฬามวยสากล นักกีฬายิงปืน นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬายูโด และนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ เฉลี่ยสูงกว่านักกรีฑา

นักกีฬาเทนนิส นักกีฬามวยสากล นักกีฬายิงปืน นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬา ยกน้ำหนัก นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬายูโด และนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้าน ความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาจักรยาน และนักกีฬาว่ายน้ำ

นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬา บาสเกตบอล นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬายูโด และนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาแบดมินตัน

นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาตะกร้อ ลอดห่วง นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬายูโด และนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพ ด้านความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาเทนนิส และนักกีฬามวยสากล

นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬา วอลเลย์บอล นักกีฬายูโด และนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความสามารถ ที่จะบรรลุสถานภาพ เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬายิงปืน

นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬายูโด และนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้าน ความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาเซปักตะกร้อ

นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ ของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสมีคะแนนสูงสุดและ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กับนักกีฬา ยูโด นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬา ฟุตบอล และนักกีฬายกน้ำหนัก

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคมของนักศึกษา 16 ชนิด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	15	310.53	54.03	8.80*
ภายในกลุ่ม	240	1,472.31	6.13	
รวม	255	2,282.85		

* $P < .05$ ($.05 F_{15, 240} = 1.67$)

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าคะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคมของนักศึกษาทั้ง 16 ชนิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของตันแคน

ตารางที่ 9 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคมของนักศึกษาแต่ละชนิด

นักศึกษาแต่ละชนิด	ค่าเฉลี่ย	เซบิค คระกรอ	ปังปิ่น	คระกรอ ลอดท่วง	เทเป็ด เทนนิส	โบว์ลิ่ง	มวย สากล	บาส เกดบอล	เทนนิส	ว่ายน้ำ	วอลเลย์ บอล	ยูโด	ฟุตบอล	จักรยาน	ยก น้ำหนัก	แบด มินตัน	กรีฑา
		15.60	16.37	16.80	16.87	17.56	17.61	17.87	19.12	19.23	19.62	19.81	19.87	20.13	20.68	21.06	22.00
เซบิคคระกรอ	15.60	0.00	0.77	1.20	1.27	1.96*	2.01*	2.07*	3.52*	3.63*	4.02*	4.21*	4.27*	4.53*	5.08*	5.46*	6.40*
ปังปิ่น	16.37		0.00	0.43	0.60	1.19	1.24	1.50	2.75*	2.86*	3.25*	3.44*	3.50*	3.76*	4.31*	4.89*	5.63*
คระกรอลอดท่วง	16.80			0.00	0.07	0.76	0.18	1.07	2.32*	2.43*	2.82*	3.01*	3.07*	3.33*	3.68*	4.26*	5.20*
เทเป็ดเทนนิส	16.87				0.00	0.69	0.74	1.00	2.25*	2.36*	2.75*	2.94*	3.00*	3.26*	3.81*	4.19*	5.13*
โบว์ลิ่ง	17.56					0.00	0.05	0.31	1.56	1.67	2.06*	2.25*	2.31*	2.57*	3.12*	3.50*	4.44*
มวยสากล	17.61						0.00	0.26	1.61	1.62	2.01*	2.20*	2.26*	2.52*	3.07*	3.45*	4.39*
บาสเกดบอล	17.87							0.00	1.25	1.36	1.75	1.94*	2.00*	2.26*	2.81*	3.16*	4.13*
เทนนิส	19.12								0.00	0.11	0.50	0.69	0.75	1.01	1.56	1.94	2.88*
ว่ายน้ำ	19.23									0.00	0.39	0.58	0.64	0.90	1.45	1.83	2.77*
วอลเลย์บอล	19.62										0.00	0.19	0.25	0.51	1.06	1.44	2.38*
ยูโด	19.81											0.00	0.06	0.32	0.87	1.25	2.19*
ฟุตบอล	19.87												0.00	0.26	0.81	1.19	2.13*
จักรยาน	20.13													0.00	0.55	0.93	1.87
ยกน้ำหนัก	20.68														0.00	0.38	1.32
แบดมินตัน	21.06															0.00	0.84
กรีฑา	22.00																0.00

* $P < .05$

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคม
ของนักกีฬานัดต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬามวยสากล นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาเทนนิส นักกีฬา
ว่ายน้ำ นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬายูโด นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาจักรยาน นักกีฬายกน้ำหนัก
นักกีฬาแบดมินตัน และนักกรีฑา ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคม เฉลี่ยสูงกว่า
นักกีฬาเซปักตะกร้อ

นักกีฬาเทนนิส นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬายูโด นักกีฬาฟุตบอล
นักกีฬาจักรยาน นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาแบดมินตัน และนักกรีฑา ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพ
ด้านการเข้าสังคม เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาอิงปืน นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง และนักกีฬาเทเบิลเทนนิส

นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬายูโด นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาจักรยาน นักกีฬายกน้ำหนัก
นักกีฬาแบดมินตัน และนักกรีฑา ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคม เฉลี่ยสูงกว่า
นักกีฬาโบว์ลิ่ง และนักกีฬามวยสากล

นักกีฬายูโด นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาจักรยาน นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาแบดมินตัน
และนักกรีฑา ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคม เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาบาสเกตบอล

นักกรีฑา มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคม เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาเทนนิส
นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬายูโด และนักกีฬาฟุตบอล

นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคมของนักกรีฑา
มีคะแนนสูงสุดและไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กับนักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬา
ยกน้ำหนัก และนักกีฬาจักรยาน

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนบุคลิกภาพด้านการวางตัว
ในสังคมของนักศึกษา 16 ชนิด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	15	902.92	60.17	11.33*
ภายในกลุ่ม	240	1,274.31	5.30	
รวม				

* $P < .05$ ($.05 F_{15, 240} = 1.67$)

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าคะแนนบุคลิกภาพด้านการวางตัวในสังคมของนักศึกษา
ทั้ง 16 ชนิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี
ของดันแคน

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณลักษณะด้านการวางตัวในสังคมของนักกีฬาแต่ละชนิด

นักกีฬา แต่ละชนิด	ค่าเฉลี่ย	กรีฑา	วอลเลย์บอล	ยูโด	เซปัก ตะกร้อ	เทนนิส	ตะกร้อ ลอดห่วง	ยิงปืน	ยก น้ำหนัก	มวย สากล	ว่ายน้ำ	ฟุตบอล	แบด มินตัน	เทเบิล เทนนิส	บาส เกตบอล	โบว์ลิ่ง	จักรยาน
		26.50	26.93	27.50	27.88	27.93	28.13	28.68	28.75	29.18	29.47	30.25	30.68	31.68	31.81	32.37	32.53
กรีฑา	26.50	0.00	0.43	1.00	1.38	1.43	1.63	2.18*	2.25*	2.66*	2.97*	3.75*	4.18*	5.18*	5.31*	5.87*	6.03*
วอลเลย์บอล	26.93		0.00	0.57	0.93	1.00	1.20	1.75	1.82	2.23*	2.54*	3.32*	3.75*	4.75*	4.88*	5.44*	5.60*
ยูโด	27.50			0.00	0.36	0.43	0.63	1.18	1.25	1.66	1.97*	2.75*	3.18*	4.18*	4.31*	4.87*	5.03*
เซปักตะกร้อ	27.88				0.00	0.07	0.27	0.82	0.89	1.30	1.61	2.39*	2.82*	3.82*	3.95*	4.51*	4.67*
เทนนิส	27.93					0.00	0.20	0.75	0.82	1.23	1.54	2.32*	2.75*	3.75*	3.88*	4.44*	4.60*
ตะกร้อลอดห่วง	28.13						0.00	0.55	0.62	1.03	1.34	2.12*	2.55*	3.55*	3.68*	4.24*	4.40*
ยิงปืน	28.68							0.00	0.07	0.48	0.79	1.57	2.00*	3.00*	3.13*	3.69*	3.85*
ยกน้ำหนัก	28.75								0.00	0.41	0.72	1.50	1.93*	2.93*	3.06*	3.62*	3.78*
มวยสากล	29.18									0.00	0.31	1.09	1.52	2.52	2.65	3.21*	3.37*
ว่ายน้ำ	29.47										0.00	0.78	1.21	2.21	2.34	2.90	3.08*
ฟุตบอล	30.25											0.00	0.43	1.43	1.56	2.12	2.28
แบดมินตัน	30.68												0.00	1.00	1.13	1.69	1.85
เทเบิลเทนนิส	31.68													0.00	0.13	0.69	0.85
บาสเกตบอล	31.81														0.00	0.58	0.72
โบว์ลิ่ง	32.37															0.00	0.18
จักรยาน	32.53																0.00

* $p < .05$

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านการวางตัวในสังคม
ของนักกีฬาชนิดต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

นักกีฬายิงปืน นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬามวยสากล นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาฟุตบอล
นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง และนักกีฬาจักรยาน
ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการวางตัวในสังคม เฉลี่ยสูงกว่านักกรีฑา

นักกีฬามวยสากล นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬา
เทเบิลเทนนิส นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง และนักกีฬาจักรยาน ต่างก็มีคะแนน
บุคลิกภาพด้านการวางตัวในสังคม เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาออลแลย์บอล

นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬา
บาสเกตบอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง และนักกีฬาจักรยาน ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการวางตัวใน
สังคม เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬายูโด

นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬา
โบว์ลิ่ง และนักกีฬาจักรยาน ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการวางตัวในสังคม เฉลี่ยสูงกว่า
นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาเทนนิส และนักกีฬาตะกร้อลอดห่วง

นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง และ
นักกีฬาจักรยาน ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการวางตัวในสังคม เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬายิงปืน
และนักกีฬายกน้ำหนัก

นักกีฬาโบว์ลิ่ง และนักกีฬาจักรยาน ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการวางตัวในสังคม
เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬามวยสากล

นักกีฬาจักรยาน มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการวางตัวในสังคม เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาว่ายน้ำ

นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านการวางตัวในสังคมของนักกีฬา
จักรยานมีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กับนักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬา
บาสเกตบอล นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาฟุตบอล

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนบุคลิกภาพด้านการยอมรับตนเองของนักกีฬา 16 ชนิด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	15	882.79	58.85	9.36*
ภายในกลุ่ม	240	1,508.81	6.28	
รวม	255	2,391.60		

* $P < .05$ ($.05 F_{15, 240} = 1.67$)

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า คะแนนบุคลิกภาพด้านการยอมรับตนเอง ของนักกีฬา ทั้ง 16 ชนิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของดันทันแคน

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 : ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพด้านการยอมรับตนเองของนักศึกษาแต่ละชนิด

นักศึกษาแต่ละชนิด	ค่าเฉลี่ย	มวยสากล 14.55	ว่ายน้ำ 14.82	จักรยาน 15.20	เทนนิส 15.87	ยูโด 16.18	เทเบิลเทนนิส 16.43	ตะกร้อลอดห่วง 17.00	กรีฑา 17.06	แบดมินตัน 17.93	ยกน้ำหนัก 17.93	ยิงปืน 18.50	ฟุตบอล 18.93	เซปักตะกร้อ 19.00	โบว์ลิ่ง 19.43	วอลเลย์บอล 20.37	บาสเกตบอล 20.56
มวยสากล	14.50	0.00	0.27	0.65	1.32	1.63	1.83	2.45*	2.51*	3.38*	3.38*	3.95*	4.38*	4.45*	4.88*	5.82*	6.01*
ว่ายน้ำ	14.82		0.00	0.38	1.05	1.36	1.61	2.18*	2.24*	3.11*	3.11*	3.68*	4.11*	4.18*	4.61*	5.55*	5.74*
จักรยาน	15.20			0.00	0.67	0.98	1.23	1.80	1.86	2.73*	2.73*	3.30*	3.73*	3.80*	4.23*	5.17*	5.36*
เทนนิส	15.87				0.00	0.31	0.56	1.13	1.19	2.06*	2.06*	2.63*	3.06*	3.13*	3.56*	4.50*	4.69*
ยูโด	16.18					0.00	0.25	0.82	0.88	1.75	1.75	3.32*	2.75*	2.82*	3.25*	4.19*	4.38*
เทเบิลเทนนิส	16.43						0.00	0.57	0.63	1.50	1.50	2.07*	2.50*	2.57*	3.00*	3.94*	4.13*
ตะกร้อลอดห่วง	17.00							0.00	0.08	0.93	0.93	1.50	1.93	2.00	2.43*	3.37*	3.35*
กรีฑา	17.06								0.00	0.87	0.87	1.44	1.87	1.94	2.37*	3.31*	3.50*
แบดมินตัน	17.93									0.00	0.00	0.57	1.00	1.07	1.50	2.44*	2.63*
ยกน้ำหนัก	17.93										0.00	0.57	1.00	1.07	1.50	2.44*	2.63*
ยิงปืน	18.50											0.00	0.43	0.50	0.93	1.87	2.06*
ฟุตบอล	18.93												0.00	0.07	0.50	1.44	1.63
เซปักตะกร้อ	19.00													0.00	0.43	1.37	1.58
โบว์ลิ่ง	19.43														0.00	0.84	1.13
วอลเลย์บอล	20.37															0.00	0.18
บาสเกตบอล	20.56																0.00

* P < .05

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านการยอมรับตนเอง
ของนักกีฬาชนิดต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนี้

นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกรีฑา นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาว่ายน้ำหนัก นักกีฬายิงปืน
นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาวอลเลย์บอล และนักกีฬาบาสเกตบอล
ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการยอมรับตนเอง เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬามวยสากล และนักกีฬาว่ายน้ำ

นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาว่ายน้ำหนัก นักกีฬายิงปืน นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาเซปักตะกร้อ
นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาวอลเลย์บอล และนักกีฬาบาสเกตบอล ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการ
ยอมรับตนเอง เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาจักรยาน และนักกีฬาเทนนิส

นักกีฬายิงปืน นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาวอลเลย์บอล
และนักกีฬาบาสเกตบอล ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการยอมรับตนเอง เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬายูโด
และนักกีฬาเทเบิลเทนนิส

นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาวอลเลย์บอล และนักกีฬาบาสเกตบอลต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพ
ด้านการยอมรับตนเอง เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาตะกร้อลอดห่วง และนักกรีฑา

นักกีฬาวอลเลย์บอล และนักกีฬาบาสเกตบอล ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการยอมรับ
ตนเอง เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาว่ายน้ำหนัก

นักกีฬาบาสเกตบอล มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการยอมรับตนเอง เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬา
ยิงปืน

นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านการยอมรับตนเองของนักกีฬา
บาสเกตบอลมีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กับนักกีฬาวอลเลย์บอล
นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาเซปักตะกร้อ และนักกีฬาฟุตบอล

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนบุคลิกภาพด้านความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดีของนักศึกษา 16 ชนิด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	15	995.51	66.36	8.10*
ภายในกลุ่ม	240	1,964.44	8.18	
รวม	255	2,959.96		

* $P < .05$ ($.05 F_{15, 240} = 1.67$)

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าคะแนนบุคลิกภาพด้านความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดีของนักศึกษาทั้ง 16 ชนิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของตันแคน

ตารางที่ 15 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพด้านความรู้สึกว่าตนเองมีความ เป็นอยู่ดีของนักศึกษาแต่ละชนิด

นักกีฬา แต่ละชนิด	ค่าเฉลี่ย	แบด มินตัน 26.37	เซปัก ตะกร้อ 26.53	บาส เกตบอล 27.18	ยิงปืน 27.56	ตะกร้อ ลอดห่วง 27.80	ยก น้ำหนัก 28.18	ยูโด 28.62	กรีฑา 29.58	วอลเลย์ บอล 29.81	ฟุตบอล 30.43	เทเบิล เทนนิส 30.43	จักรยาน 30.66	ว่ายน้ำ 31.41	โบว์ลิ่ง 31.68	มวย สากล 32.22	เทนนิส 32.62
แบดมินตัน	26.37	0.00	0.16	0.81	1.19	1.43	1.81	2.25	3.19*	3.44*	4.06*	4.06*	4.29*	5.04*	5.31*	5.80*	6.25*
เซปักตะกร้อ	26.53		0.00	0.65	1.03	1.27	1.65	2.09	3.03*	3.28*	3.90*	3.90*	4.13*	4.13*	5.15*	5.69*	6.09*
บาสเกตบอล	27.18			0.00	0.38	0.62	1.00	1.44	2.38*	2.63*	3.25*	3.25*	3.48*	4.23*	4.60*	5.04*	5.44*
ยิงปืน	27.56				0.00	0.24	0.62	1.06	2.00	2.25	2.87*	2.87*	3.10*	3.85*	4.12*	4.66*	5.06*
ตะกร้อลอดห่วง	27.80					0.00	0.38	0.82	1.76	2.01	2.63*	2.63*	2.86*	3.61*	3.88*	4.42*	4.82*
ยกน้ำหนัก	28.18						0.00	0.44	1.38	1.63	2.25*	2.25*	2.48*	3.32*	3.50*	4.04*	4.44*
ยูโด	28.62							0.00	0.94	1.19	1.81	1.81	2.04	2.79*	3.06*	3.60*	4.00*
กรีฑา	29.58								0.00	0.25	0.87	0.87	1.10	1.85	1.12	2.66*	3.06*
วอลเลย์บอล	29.81									0.00	0.62	0.62	0.85	1.60	1.87	2.41*	2.81*
ฟุตบอล	30.43										0.00	0.00	0.23	0.89	1.25	1.79	2.19
เทเบิลเทนนิส	30.43											0.00	0.23	0.89	1.25	1.79	2.19
จักรยาน	30.66												0.00	0.75	1.02	1.58	1.86
ว่ายน้ำ	31.41													0.00	0.27	0.81	1.21
โบว์ลิ่ง	31.68														0.00	0.54	0.94
มวยสากล	32.22															0.00	0.40
เทนนิส	32.62																0.00

* P < .05

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดีของนักกีฬาชนิดต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

นักกรีฑา นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาวายน้ำ นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬามวยสากล และนักกีฬาเทนนิส ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเซปักตะกร้อ และนักกีฬาบาสเกตบอล

นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาวายน้ำ นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬามวยสากล และนักกีฬาเทนนิส ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬายิงปืน นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง และนักกีฬายกน้ำหนัก

นักกีฬาวายน้ำ นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬามวยสากล และนักกีฬาเทนนิส ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬายูโด

นักกีฬามวยสากล และนักกีฬาเทนนิส ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี เฉลี่ยสูงกว่านักกรีฑา และนักกีฬาวอลเลย์บอล

นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดีของนักกีฬาเทนนิสมีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กับนักกีฬามวยสากล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาวายน้ำ นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาฟุตบอล

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนบุคลิกภาพด้านความ
 รับผิดชอบต่อของนักกีฬา 16 ชนิด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	15	1,138.65	75.91	8.28*
ภายในกลุ่ม	240	2,199.96	9.16	
รวม	255	3,338.62		

* $P < .05$ ($.05 F_{15, 240} = 1.67$)

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่าคะแนนบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบต่อของนักกีฬาทั้ง
 16 ชนิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของ
 ดันแคน

ตารางที่ 17 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบของนักศึกษาแต่ละชนิด

นักกีฬา แต่ละชนิด	ค่าเฉลี่ย	ยูโด	เทนนิส	ว่ายน้ำ	กรีฑา	วอลเลย์ บอล	ยก น้ำหนัก	จักรยาน	มวย สากล	เทเบิล เทนนิส	ฟุตบอล	ตะกร้อ ลอดห่วง	แบด มินตัน	เซปัก ตะกร้อ	โบว์ลิ่ง	บาส เกตบอล	ยิงปืน
		24.37	24.75	25.64	26.91	27.50	27.75	28.06	28.11	28.82	29.43	29.66	29.93	30.40	30.56	31.08	31.12
ยูโด	24.37	0.00	0.38	1.27	1.94	3.13*	3.38*	3.69*	3.74*	4.25*	5.06*	5.29*	5.56*	6.03*	6.19*	6.69*	6.73*
เทนนิส	24.75		0.00	0.66	1.56	2.75*	3.00*	3.31*	3.36*	3.87*	4.68*	4.91*	5.18*	5.65*	5.81*	6.31*	6.37*
ว่ายน้ำ	25.64			0.00	0.67	1.66	2.11	2.42*	2.47*	2.98*	3.79*	4.02*	4.29*	4.76*	4.92*	5.42*	5.48*
กรีฑา	26.91				0.00	1.19	1.44	1.75	1.80	2.31	3.12*	3.35*	3.62*	4.09*	4.25*	4.75*	4.81*
วอลเลย์บอล	27.50					0.00	0.25	0.56	0.61	1.12	1.93	2.16	2.43	2.90*	3.06*	3.56*	3.62*
ยกน้ำหนัก	27.75						0.00	0.31	0.36	0.87	1.68	1.91	2.18	2.65*	2.81*	3.31*	3.37*
จักรยาน	28.06							0.00	0.05	0.56	1.37	1.60	1.87	2.34	2.50*	3.00*	3.06*
มวยสากล	28.11								0.00	0.51	1.32	1.55	1.82	2.29	2.45*	2.95*	3.01*
เทเบิลเทนนิส	28.82									0.00	0.81	1.04	1.31	1.78	1.94	2.44*	2.50*
ฟุตบอล	29.43										0.00	0.23	0.50	0.87	1.13	1.63	1.69
ตะกร้อลอดห่วง	29.66											0.00	0.27	0.74	0.90	1.40	1.46
แบดมินตัน	29.93												0.00	0.47	0.83	1.13	1.19
เซปักตะกร้อ	30.40													0.00	0.16	0.66	0.72
โบว์ลิ่ง	30.56														0.00	0.50	0.56
บาสเกตบอล	31.08															0.00	0.08
ยิงปืน	31.12																0.00

* P < .05

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบ
ของนักกีฬาชนิดต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาจักรยาน นักกีฬามวยสากล นักกีฬา
เทเบิลเทนนิส นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเซปักตะกร้อ
นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาบาสเกตบอล และนักกีฬายิงปืน ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบ
เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬายูโด และนักกีฬาเทนนิส

นักกีฬาจักรยาน นักกีฬามวยสากล นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬา
ตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาบาสเกตบอล และ
นักกีฬายิงปืน ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบ เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาว่ายน้ำ

นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬา
โบว์ลิ่ง นักกีฬาบาสเกตบอล และนักกีฬายิงปืน ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบ เฉลี่ย
สูงกว่านักกรีฑา

นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาบาสเกตบอล และนักกีฬายิงปืน ต่างก็มี
คะแนนบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบ เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาวอลเลย์บอล และนักกีฬายกน้ำหนัก

นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาบาสเกตบอล และนักกีฬายิงปืน ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพ
ด้านความรับผิดชอบ เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาจักรยาน และนักกีฬามวยสากล

นักกีฬาบาสเกตบอล และนักกีฬายิงปืน ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบ
เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาเทเบิลเทนนิส

นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบของนักกีฬายิงปืน
มีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กับนักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬา
โบว์ลิ่ง นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง และนักกีฬาฟุตบอล

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนบุคลิกภาพ ด้านการ
เจริญวัยทางสังคมของนักกีฬา 16 ชนิด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	15	1,005.50	67.03	7.26*
ภายในกลุ่ม	240	2,213,85	9.22	
รวม	255	3,219.35		

* $P < .05$ ($.05 F_{15, 240} = 1.67$)

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่าคะแนนบุคลิกภาพด้านการเจริญวัยทางสังคม ของ
นักกีฬาทั้ง 16 ชนิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่
โดยวิธีของตันแคน

ตารางที่ 19 ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพด้านการเจริญวัยทางสังคมของนักกีฬาแต่ละชนิด

นักกีฬา แต่ละชนิด	วอลเลย์บอล	เทนนิส	เทเบิล เทนนิส	ยูโด	ตะกร้อ ลอดห่วง	บาส เกตบอล	ยิงปืน	จักรยาน	ว่ายน้ำ	โบว์ลิ่ง	ฟุตบอล	เซปัก ตะกร้อ	มวย สากล	กรีฑา	แบด มินตัน	ยก น้ำหนัก	
ค่าเฉลี่ย	25.62	25.93	26.93	27.18	27.86	27.93	28.43	28.93	29.23	30.12	30.56	30.93	31.05	31.12	31.31	32.18	
วอลเลย์บอล	25.62	0.00	0.31	1.31	1.56	2.24	2.31*	2.81*	3.31*	3.61*	4.50*	4.94*	5.31*	5.43*	5.50*	5.69*	6.56*
เทนนิส	25.93		0.00	1.00	1.25	1.93	2.00*	2.50*	3.00*	3.30*	4.19*	4.63*	5.00*	5.12*	5.19*	5.38*	6.25*
เทเบิลเทนนิส	26.93			0.00	0.25	0.93	1.00	1.50	2.00	2.30	3.19*	3.63*	4.00*	4.12*	4.19*	4.38*	5.25*
ยูโด	27.18				0.00	0.68	0.75	1.25	1.75	2.05	2.94*	3.38*	3.75*	3.87*	3.94*	4.13*	5.00*
ตะกร้อลอดห่วง	27.86					0.00	0.07	0.57	1.07	1.37	2.26	2.70*	3.07*	3.19*	3.26*	3.45*	4.32*
บาสเกตบอล	27.93						0.00	0.50	1.00	1.30	2.19	2.63*	3.00*	3.12*	3.19*	3.38*	4.25*
ยิงปืน	28.43							0.00	0.50	0.80	1.69	2.13	2.50*	2.62*	2.69*	2.88*	3.75*
จักรยาน	28.93								0.00	0.30	1.19	1.63	2.00	2.12	2.19	2.38	3.25*
ว่ายน้ำ	29.23									0.00	0.89	1.33	1.70	1.82	1.89	2.08	2.95*
โบว์ลิ่ง	30.12										0.00	0.44	0.81	0.93	1.00	1.19	2.06
ฟุตบอล	30.56											0.00	0.37	0.49	0.56	0.75	1.62
เซปักตะกร้อ	30.93												0.00	0.12	0.19	0.38	1.25
มวยสากล	31.05													0.00	0.07	0.26	1.13
กรีฑา	31.12														0.00	0.19	1.05
แบดมินตัน	31.31															0.00	0.87
ยกน้ำหนัก	32.18																0.00

* p < .05

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านการเจริญวัยทางสังคมของนักกีฬาชนิดต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬายิงปืน นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬามวยสากล นักกรีฑา นักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬายกน้ำหนัก ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการเจริญวัยทางสังคม เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาวอลเลย์บอล และนักกีฬาเทนนิส

นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬามวยสากล นักกรีฑา นักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬายกน้ำหนัก ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการเจริญวัยทางสังคม เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬายูโด

นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬามวยสากล นักกรีฑา นักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬายกน้ำหนัก ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการเจริญวัยทางสังคม เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาตะกร้อลอดห่วง และนักกีฬาบาสเกตบอล

นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬามวยสากล นักกรีฑา นักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬายกน้ำหนัก ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการเจริญวัยทางสังคม เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬายิงปืน

นักกีฬายกน้ำหนัก มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการเจริญวัยทางสังคม เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาจักรยาน และนักกีฬาว่ายน้ำ

นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านการเจริญวัยทางสังคมของนักกีฬายกน้ำหนักมีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กับนักกีฬาแบดมินตัน นักกรีฑา นักกีฬามวยสากล นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาฟุตบอล และนักกีฬาโบว์ลิ่ง

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนบุคลิกภาพด้านการควบคุมตนเองของนักกีฬา 16 ชนิด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	15	1,094.17	72.94	7.92*
ภายในกลุ่ม	240	2,210.06	9.20	
รวม	255	3,304.		

* $P < .05$ ($.05 F_{15, 240} = 1.67$)

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่าคะแนนบุคลิกภาพด้านการควบคุมตนเองของนักกีฬาทั้ง 16 ชนิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของดินแคน

ตารางที่ 21 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพด้านการควบคุมตนเองของนักกีฬาแต่ละชนิด

นักกีฬา แต่ละชนิด	ยูโด ค่าเฉลี่ย	ยก น้ำหนัก	ตะกร้อ ลอดห่วง	เทนนิส	มวย สากล	เซปัก ตะกร้อ	โบว์ลิ่ง	ยิงปืน	ฟุตบอล	วอลเลย์ บอล	กรีฑา	เทเบิล เทนนิส	แบด มินตัน	จักรยาน	ว่ายน้ำ	บาส เกตบอล	
	26.06	26.56	26.80	27.93	28.11	28.26	28.37	28.50	29.43	29.68	29.81	30.18	31.43	31.86	32.29	33.43	
ยูโด	28.06	0.00	0.50	0.74	1.87	2.05	2.20	2.31	2.44	3.37*	3.62*	3.76*	4.12*	5.37*	5.80*	6.23*	7.37*
ยกน้ำหนัก	26.56		0.00	0.24	1.37	1.55	1.70	1.81	1.94	2.87*	3.12*	3.26*	3.62*	4.87*	5.30*	5.73*	6.87*
ตะกร้อลอดห่วง	26.80			0.00	1.13	1.31	1.46	1.57	1.70	2.63*	2.88*	3.01*	3.38*	4.63*	5.06*	5.49*	6.63*
เทนนิส	27.93				0.00	0.18	0.33	0.44	0.57	1.50	1.75	1.88	2.25	3.50*	3.93*	4.36*	5.50*
มวยสากล	28.11					0.00	0.15	0.26	0.39	1.32	1.57	1.70	2.07	3.32*	3.75*	4.18*	5.32*
เซปักตะกร้อ	28.26						0.00	0.11	0.24	1.17	1.42	1.55	1.92	3.17*	3.60*	4.03*	5.17*
โบว์ลิ่ง	28.37							0.00	0.13	1.06	1.31	1.44	1.81	3.06*	3.49*	3.82*	5.06*
ยิงปืน	28.50								0.00	0.93	1.18	1.31	1.68	2.93*	3.36*	3.79*	4.93*
ฟุตบอล	29.43									0.00	0.25	0.38	0.75	2.00	2.43	2.86*	4.00*
วอลเลย์บอล	29.68										0.00	0.13	0.50	1.75	2.18	2.61*	3.75*
กรีฑา	29.81											0.00	0.37	1.62	2.05	2.48*	3.62*
เทเบิลเทนนิส	30.18												0.00	1.25	1.68	2.11	3.25*
แบดมินตัน	31.43													0.00	0.43	0.86	2.00
จักรยาน	31.86														0.00	0.43	1.57
ว่ายน้ำ	32.29															0.00	1.14
บาสเกตบอล	33.43																0.00

* $p < .05$

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านการควบคุมตนเองของนักกีฬาชนิดต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกรีฑา นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาวูซู และนักกีฬาบาสเกตบอล ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการควบคุมตนเองเฉลี่ยสูงกว่านักกีฬายูโด นักกีฬายกน้ำหนัก และนักกีฬาตะกร้อลอดห่วง

นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาวูซู และนักกีฬาบาสเกตบอล ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการควบคุมตนเองเฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาเทนนิส นักกีฬามวยสากล นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาโบว์ลิ่ง และนักกีฬายิงปืน

นักกีฬาวูซู และนักกีฬาบาสเกตบอล ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการควบคุมตนเองเฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาวอลเลย์บอล และนักกรีฑา

นักกีฬาบาสเกตบอล มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการควบคุมตนเองเฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาเทเบิลเทนนิส

นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านการควบคุมตนเองของนักกีฬาบาสเกตบอลมีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กับนักกีฬาวูซู นักกีฬาจักรยาน และนักกีฬาแบดมินตัน

สถาบันวิจัยบรืการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนบุคลิกภาพด้านความอดทน
ของนักกีฬา 16 ชนิด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	15	1,038.73	69.24	10.20 *
ภายในกลุ่ม	240	1,628.35	6.78	
รวม	255	1,628.35	6.78	

* $P < .05$ ($.05 F_{15, 240} = 1.67$)

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่าคะแนนบุคลิกภาพด้านความอดทนของนักกีฬาทั้ง
16 ชนิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี
ของตันแกน

ตารางที่ 23 ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพด้านความอดทนของนักกีฬาแต่ละชนิด

นักกีฬา แต่ละชนิด	ว่ายน้ำ	บาสเกตบอล	เทนนิส	มวยสากล	จักรยาน	ตะกร้อลอดห่วง	ยกน้ำหนัก	แบดมินตัน	เซปักตะกร้อ	ยูโด	ยิงปืน	โบว์ลิ่ง	กรีฑา	ฟุตบอล	เทเบิลเทนนิส	วอลเลย์บอล
	15.11	15.56	16.75	17.00	17.26	17.86	18.43	19.43	19.46	19.87	19.93	20.18	20.43	20.93	21.06	22.18
ว่ายน้ำ	15.11	0.00	0.45	1.64	1.89	2.15*	2.75*	3.32*	4.32*	4.35*	4.76*	4.82*	5.07*	5.32*	5.82*	7.07*
บาสเกตบอล	15.56	0.00	1.19	1.44	1.70	2.30*	2.87*	3.87*	3.90*	4.31*	4.37*	4.62*	4.87*	5.37*	5.50*	6.62*
เทนนิส	16.75		0.00	0.25	0.51	1.11	1.68	2.68*	2.71*	3.12*	3.18*	3.43*	3.68*	4.18*	4.31*	5.43*
มวยสากล	17.00			0.00	0.26	0.86	1.43	2.43*	2.46*	2.87*	2.93*	3.18*	3.43*	3.93*	4.06*	5.18*
จักรยาน	17.26				0.00	0.06	1.17	2.17*	2.20*	2.61*	2.67*	2.92*	3.17*	3.67*	3.80*	4.92*
ตะกร้อลอดห่วง	17.86					0.00	0.57	1.57	1.60	2.01	2.07	2.32*	2.57*	3.07*	3.20*	4.32*
ยกน้ำหนัก	18.43						0.00	1.00	1.03	1.44	1.50	1.75	2.00	2.50*	2.63*	3.75*
แบดมินตัน	19.43							0.00	0.03	0.44	0.50	0.75	1.00	1.50	1.63	2.75*
เซปักตะกร้อ	19.46								0.00	0.41	0.47	0.72	0.97	1.47	1.60	2.72*
ยูโด	19.87									0.00	0.06	0.31	0.56	1.06	1.19	2.31*
ยิงปืน	19.93										0.00	0.25	0.50	1.00	1.13	2.25*
โบว์ลิ่ง	20.18											0.00	0.25	0.75	0.88	2.00
กรีฑา	20.43												0.00	0.50	0.63	1.75
ฟุตบอล	20.93													0.00	0.13	1.25
เทเบิลเทนนิส	21.06														0.00	1.12
วอลเลย์บอล	22.18															0.00

* p < .05

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านความอดทน ของ นักกีฬาชนิดต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬา เซปักตะกร้อ นักกีฬายูโด นักกีฬาอิงปืน นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกรีฑา นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาเทเบิล เทนนิส และนักกีฬาวอลเลย์บอล ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความอดทน เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาวាយน้ำ

นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬายูโด นักกีฬาอิงปืน นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกรีฑา นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาเทเบิล เทนนิส และ นักกีฬาวอลเลย์บอล ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความอดทน เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาวาสเกตบอล

นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬายูโด นักกีฬาอิงปืน นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกรีฑา นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาเทเบิล เทนนิส และนักกีฬาวอลเลย์บอล ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพ ด้านความอดทน เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาเทนนิส นักกีฬาวายสากล และนักกีฬาจักรยาน

นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกรีฑา นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาเทเบิล เทนนิส และนักกีฬาวอลเลย์บอล ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความอดทน เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาตะกร้อลอดห่วง

นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาเทเบิล เทนนิส และนักกีฬาวอลเลย์บอล ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพ ด้านความอดทน เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬายกน้ำหนัก

นักกีฬาวอลเลย์บอล มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความอดทน เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬายูโด และนักกีฬาอิงปืน

นอกจากนี้ จะ เห็น ได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านความอดทนของนักกีฬาวอลเลย์บอล มีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กับนักกีฬาเทเบิล เทนนิส นักกีฬาฟุตบอล นักกรีฑา และนักกีฬาโบว์ลิ่ง

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนบุคลิกภาพด้านการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่นของนักศึกษา 16 ชนิด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	15	1,533.33	102.22	16.07*
ภายในกลุ่ม	240	1,525.81	6.35	
รวม	255	3,059.15		

* $P < .05$ ($.05 F_{15, 240} = 1.67$)

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่าคะแนนบุคลิกภาพด้านการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่นของนักศึกษาทั้ง 16 ชนิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของดินแดน

ตารางที่ 25 ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพด้านการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่นของนักศึกษาแต่ละชนิด

นักกีฬา แต่ละชนิด	ค่าเฉลี่ย	ฟุตบอล	ยิงปืน	วอลเลย์บอล	เทเบิลเทนนิส	จักรยาน	แบดมินตัน	ยกน้ำหนัก	มวยสากล	เซปักตะกร้อ	ตะกร้อลอดห่วง	บาสเกตบอล	โบว์ลิ่ง	วាយน้ำ	เทนนิส	ยูโด	กรีฑา
		21.05	21.56	22.56	22.87	23.33	24.31	24.68	25.22	25.33	26.66	27.00	27.50	27.88	28.18	28.25	29.25
ฟุตบอล	21.05	0.00	0.51	1.51	1.82	2.28	3.28*	3.63*	4.17*	4.28*	5.61*	5.95*	6.46*	6.83*	7.13*	7.20*	8.20*
ยิงปืน	21.56		0.00	1.00	1.31	1.77	2.75*	3.12*	3.66*	3.77*	5.10*	6.44*	5.94*	6.32*	6.62*	6.89*	7.69*
วอลเลย์บอล	22.56			0.00	0.31	0.77	1.75	2.12*	2.66*	2.77*	4.10*	4.44*	4.84*	5.32*	5.62*	5.69*	6.69*
เทเบิลเทนนิส	22.87				0.00	0.46	1.44	1.81	2.35*	2.46*	3.79*	4.13*	4.63*	5.01*	5.31*	5.38*	6.38*
จักรยาน	23.33					0.00	0.98	1.35	1.88*	2.00*	3.33*	3.67*	4.17*	4.55*	4.85*	4.92*	5.92*
แบดมินตัน	24.31						0.00	0.37	0.91	1.02	2.36*	2.88*	3.18*	3.57*	3.87*	3.94*	4.84*
ยกน้ำหนัก	24.68							0.00	0.54	0.65	1.98*	2.32*	2.82*	3.20*	3.50*	3.57*	4.57*
มวยสากล	25.22								0.00	0.11	1.44	1.78	2.28*	2.66*	2.96*	3.08*	4.03*
เซปักตะกร้อ	25.33									0.00	1.33	1.67	2.17*	2.55*	2.85*	2.92*	3.92*
ตะกร้อลอดห่วง	26.66										0.00	0.34	0.84	1.32	1.52	1.59	2.59*
บาสเกตบอล	27.00											0.00	0.50	0.88	1.18	1.25	2.25*
โบว์ลิ่ง	27.50												0.00	0.38	0.68	0.75	1.75
วายน้ำ	27.88													0.00	0.30	0.37	1.37
เทนนิส	28.18														0.00	0.07	1.07
ยูโด	28.25															0.00	1.00
กรีฑา	29.25																0.00

* p < .05

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านการสร้าง
ความประทับใจให้กับผู้อื่นของนักกีฬาชนิดต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬามวยสากล นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬา
ตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาเทนนิส นักกีฬา
ยูโด และนักกรีฑา ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น เฉลี่ย
สูงกว่านักกีฬาฟุตบอล และนักกีฬายิงปืน

นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬามวยสากล นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง
นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาเทนนิส นักกีฬายูโด และนักกรีฑา
ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาฟุตบอลลีเยบอล

นักกีฬามวยสากล นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาวอลเลย์บอล
นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาเทนนิส นักกีฬายูโด และนักกรีฑา ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพ
ด้านการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาจักรยาน

นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬา
เทนนิส นักกีฬายูโด และนักกรีฑา ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการสร้างความประทับใจให้กับ
ผู้อื่น เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬายกน้ำหนัก

นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาเทนนิส นักกีฬายูโด และนักกรีฑา ต่างก็มี
คะแนนบุคลิกภาพด้านการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬามวยสากล และ
นักกีฬาเซปักตะกร้อ

นักกรีฑา มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น เฉลี่ยสูงกว่า
นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง และนักกีฬาวอลเลย์บอล

นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านการสร้างความประทับใจให้กับ
ผู้อื่นของนักกรีฑามีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กับนักกีฬา
ยูโด นักกีฬาเทนนิส นักกีฬาว่ายน้ำ และนักกีฬาโบว์ลิ่ง

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนบุคลิกภาพด้านลักษณะ
ที่พบในคนส่วนมากของนักกีฬา 16 ชนิด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	15	1,490.13	99.34	15.72*
ภายในกลุ่ม	240	1,818.76	6.31	
รวม	255	3,005.90		

* $P < .05$ ($.05 F_{15, 240} = 1.67$)

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่าคะแนนบุคลิกภาพด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมากของ
นักกีฬาทั้ง 16 ชนิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่
โดยวิธีของดินแคน

ตารางที่ 27 ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมากของนักกีฬาแต่ละชนิด

นักกีฬา แต่ละชนิด	ยูโด	เทเบิล เทนนิส	วอลเลย์ บอล	เซปัก ตะกร้อ	ยก น้ำหนัก	บาส เกตบอล	เทนนิส	ตะกร้อ ลอดห่วง	จักรยาน	โบว์ลิ่ง	มวย สากล	แบด มินตัน	ฟุตบอล	ว่ายน้ำ	กรีฑา	ยิงปืน	
ค่าเฉลี่ย	12.81	12.81	13.62	14.40	14.43	15.18	15.18	16.13	17.06	17.81	17.83	17.87	18.56	18.76	20.18	20.56	
ยูโด	12.81	0.00	0.81	1.59	1.62	2.37	2.37*	3.32*	4.25*	5.00*	5.02*	5.06*	5.75*	5.95*	7.37*	7.75*	
เทเบิลเทนนิส	12.81		0.00	0.81	1.59	1.62	2.37	2.37*	3.32*	4.25*	5.00*	5.02*	5.06*	5.75*	5.95*	7.37*	7.75*
วอลเลย์บอล	13.62			0.00	0.78	0.81	1.56	1.56	2.51*	3.44*	4.19*	4.28*	4.25*	4.94*	5.14*	6.56*	6.94*
เซปักตะกร้อ	14.40				0.00	0.03	0.78	0.78	1.73	2.66*	3.41*	3.43*	3.47*	3.16*	4.36*	5.78*	6.16*
ยกน้ำหนัก	14.43					0.00	0.75	0.75	1.70	2.63*	3.38*	3.40*	3.44*	4.13*	4.33*	5.75*	6.13*
บาสเกตบอล	15.18						0.00	0.00	0.95	1.88*	2.63*	2.65*	2.69*	3.38*	3.58*	5.00*	5.38*
เทนนิส	15.18							0.00	0.95	1.88*	2.63*	2.65*	2.69*	3.38*	3.58*	5.00*	5.38*
ตะกร้อลอดห่วง	16.13								0.00	0.83	1.68	1.74	2.43*	2.63*	4.05*	4.43*	
จักรยาน	17.06									0.00	0.75	0.81	1.50	1.70	3.12*	3.50*	
โบว์ลิ่ง	17.81										0.00	0.02	0.06	0.75	0.85	2.37*	2.75*
มวยสากล	17.83											0.00	0.04	0.73	0.93	2.35*	2.73*
แบดมินตัน	17.87												0.00	0.69	0.89	2.31*	2.69*
ฟุตบอล	18.56													0.00	0.20	1.62	2.00*
ว่ายน้ำ	18.76														0.00	1.42	1.80
กรีฑา	20.18															0.00	0.38
ยิงปืน	20.56																0.00

* p < .05

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมากของนักกีฬาชนิดต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

นักกีฬาเทนนิส นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬามวยสากล นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาว่ายน้ำ นักกรีฑา และนักกีฬายิงปืน ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมาก เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬายูโด และนักกีฬาเทเบิล เทนนิส

นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬามวยสากล นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาว่ายน้ำ นักกรีฑา และนักกีฬายิงปืน ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมาก เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาออล เรย์บอล

นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬามวยสากล นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาว่ายน้ำ นักกรีฑา และนักกีฬายิงปืน ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมาก เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาบาสเกตบอล และนักกีฬาเทนนิส

นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาว่ายน้ำ นักกรีฑา และนักกีฬายิงปืน ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมาก เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาตะกร้อลอดห่วง

นักกรีฑา และนักกีฬายิงปืน ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมาก เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาจักรยาน นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬามวยสากล และนักกีฬาแบดมินตัน

นักกีฬายิงปืน มีคะแนนบุคลิกภาพด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมาก เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาฟุตบอล

นอกจากนี้จะ เห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมากของนักกีฬายิงปืนมีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กับนักกรีฑา และนักกีฬาว่ายน้ำ

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิผล
ในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่นของนักศึกษา 18 ชนิด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	15	1,711.46	114.09	16.46*
ภายในกลุ่ม	240	1,663.02	6.92	
รวม	255	3,374.48		

* $P < .05$ ($.05 F_{15, 240} = 1.67$)

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่าคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่นของนักศึกษาทั้ง 18 ชนิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของตันแคน

ตารางที่ 29 ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผล ในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่นของนักศึกษาแต่ละชนิด

นักกีฬา แต่ละชนิด	ค่าเฉลี่ย	ฟุตบอล	วอลเลย์บอล	ยกน้ำหนัก	เซปักตะกร้อ	ไมว้ลิ่ง	มวยสากล	ยิงปืน	แบดมินตัน	จักรยาน	ตะกร้อลอดห่วง	บาสเกตบอล	เทนนิส	ยูโด	เทเบิลเทนนิส	วูตวู้	กรีฑา
	17.18	17.37	17.50	18.48	19.25	19.38	19.93	20.06	20.80	21.88	22.00	22.93	23.62	23.81	23.94	25.87	
ฟุตบอล	17.18	0.00	0.19	0.32	1.28	2.07*	2.20*	2.75*	2.68*	3.62*	4.68*	4.82*	5.75*	6.44*	6.63*	6.78*	8.69*
วอลเลย์บอล	17.37		0.00	0.13	1.09	1.88	2.01*	2.56*	2.69*	3.43*	4.48*	4.63*	5.56*	6.35*	6.44*	6.57*	8.50*
ยกน้ำหนัก	17.50			0.00	0.98	1.75	1.88	2.43*	2.56*	3.30*	4.38*	4.50*	5.43*	6.12*	6.31*	6.44*	8.37*
เซปักตะกร้อ	18.48				0.00	0.78	0.92	1.47	1.60	2.34*	3.40*	3.54*	4.47*	5.16*	5.35*	5.48*	7.41*
ไมว้ลิ่ง	19.25					0.00	0.13	0.68	0.81	1.55	2.61*	2.75*	3.68*	4.37*	4.56*	4.69*	6.62*
มวยสากล	19.38						0.00	0.55	0.68	1.42	2.48*	2.62*	3.55*	4.24*	4.43*	4.56*	6.49*
ยิงปืน	19.93							0.00	0.13	0.87	1.83	2.07*	3.00*	3.69*	3.88*	4.01*	5.94*
แบดมินตัน	20.06								0.00	0.74	1.80	1.94	2.87*	3.56*	3.75*	3.88*	5.81*
จักรยาน	20.80									0.00	1.06	1.20	2.13*	2.82*	3.01*	3.14*	5.07*
ตะกร้อลอดห่วง	21.88										0.00	0.14	1.07	1.78	1.95	2.08	4.01*
บาสเกตบอล	22.00											0.00	0.93	1.62	1.81	1.94	3.87*
เทนนิส	22.93												0.00	0.69	0.88	1.01	2.94*
ยูโด	23.62													0.00	0.18	0.32	2.25*
เทเบิลเทนนิส	23.81														0.00	0.13	2.08*
วูตวู้	23.94															0.00	1.83*
กรีฑา	25.87																0.00

* p < .05

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่นของนักกีฬาชนิดต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

นักกีฬาไมว้ลิ่ง นักกีฬามวยสากล นักกีฬาอิงปืน นักกีฬาแมดมินตัน นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาเทนนิส นักกีฬายูโด นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาว่ายน้ำ และนักกรีฑา ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่นเฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาฟุตบอล

นักกีฬามวยสากล นักกีฬาอิงปืน นักกีฬาแมดมินตัน นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาเทนนิส นักกีฬายูโด นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาว่ายน้ำ และนักกรีฑา ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่นเฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาวอลเลย์บอล

นักกีฬาอิงปืน นักกีฬาแมดมินตัน นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาเทนนิส นักกีฬายูโด นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาว่ายน้ำ และนักกรีฑา ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่นเฉลี่ยสูงกว่านักกีฬายกน้ำหนัก

นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาเทนนิส นักกีฬายูโด นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาว่ายน้ำ และนักกรีฑา ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่นเฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาเซปักตะกร้อ

นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาเทนนิส นักกีฬายูโด นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาว่ายน้ำ และนักกรีฑา ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่นเฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาไมว้ลิ่ง และนักกีฬามวยสากล

นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาเทนนิส นักกีฬายูโด นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาว่ายน้ำ และนักกรีฑา ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่นเฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาอิงปืน

นักกีฬาเทนนิส นักกีฬายูโด นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาว่ายน้ำ และนักกรีฑา ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่นเฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาแมดมินตัน และนักกีฬาจักรยาน

นักกรีฑา มีคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น เฉลี่ยสูงกว่า นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาเทนนิส นักกีฬายูโด นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาว่ายน้ำ

นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่นของนักกรีฑามีคะแนนสูงสุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิผล
ในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเองของนักศึกษา 16 ชนิด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	15	1,320.84	88.05	10.16 [*]
ภายในกลุ่ม	240	2,079.21	8.66	
รวม	255	3,400.05		

* $P < .05$ ($.05 F_{15, 240} = 1.67$)

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่าคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเองของนักศึกษา 16 ชนิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของตันแคน

สถาบันวิจัยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเองของนักกีฬาแต่ละชนิด

นักกีฬา แต่ละชนิด	บาส ค่าเฉลี่ย	บาส เกตบอล	เทเบิล เทนนิส	วอลเลย์ บอล	โบว์ลิ่ง	มวย สากล	เทนนิส	จักรยาน	ตะกร้อ ลอดห่วง	ว่ายน้ำ	ฟุตบอล	ยก น้ำหนัก	เซปัก ตะกร้อ	กรีฑา	แบด มินตัน	ยิงปืน	ยูโด
	15.43	15.43	16.06	16.68	17.05	17.12	17.60	17.86	19.00	19.31	19.50	20.06	21.56	21.81	21.87	22.18	
บาสเกตบอล	15.43	0.00	0.00	0.63	1.25	1.62	1.69	2.17	2.43*	3.57*	3.88*	4.07*	4.63*	6.13*	6.38*	6.44*	6.75*
เทเบิลเทนนิส	15.43		0.00	0.63	1.25	1.62	1.69	2.17	2.43*	3.57*	3.88*	4.07*	4.63*	6.13*	6.38*	6.44*	6.75*
วอลเลย์บอล	16.06			0.00	0.62	0.99	1.06	1.54	1.80	2.94*	3.25*	3.44*	4.00*	5.50*	5.75*	5.81*	6.12*
โบว์ลิ่ง	16.68				0.00	0.37	0.44	0.92	1.18	2.32*	2.63*	2.82*	3.38*	4.86*	5.13*	5.19*	5.50*
มวยสากล	17.05					0.00	0.07	0.55	0.81	1.95	2.26	2.45*	3.01*	4.61*	4.78*	4.82*	5.13*
เทนนิส	17.12						0.00	0.48	0.74	1.88	2.19	2.38*	2.84*	4.44*	4.68*	4.75*	5.06*
จักรยาน	17.60							0.00	0.26	1.40	1.71	1.80	2.46*	3.86*	4.21*	4.27*	4.58*
ตะกร้อลอดห่วง	17.86								0.00	1.14	1.45	1.84	2.20	3.70*	3.95*	4.01*	4.32*
ว่ายน้ำ	19.00									0.00	0.31	0.50	1.08	2.65*	2.81*	2.87*	3.18*
ฟุตบอล	19.31										0.00	0.18	0.75	2.25*	2.50*	2.56*	2.87*
ยกน้ำหนัก	19.50											0.00	0.56	2.06	2.31*	2.37*	2.68*
เซปักตะกร้อ	20.06												0.00	1.50	1.75	1.81	2.12
กรีฑา	21.56													0.00	0.25	0.31	0.62
แบดมินตัน	21.81														0.00	0.06	0.37
ยิงปืน	21.87															0.00	0.31
ยูโด	22.18																0.00

* p < .05

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเองของนักกีฬาชนิดต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกรีฑา นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬายิงปืน และนักกีฬายูโด ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาบาสเกตบอล และนักกีฬาเทเบิล เทนนิส

นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกรีฑา นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬายิงปืน และนักกีฬายูโด ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาออล เรย์บอล และนักกีฬาโบว์ลิ่ง

นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกรีฑา นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬายิงปืน และนักกีฬายูโด ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬามวยสากล และนักกีฬาเทนนิส

นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกรีฑา นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬายิงปืน และนักกีฬายูโด ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาจักรยาน

นักกรีฑา นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬายิงปืน และนักกีฬายูโด ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาว่ายน้ำ และนักกีฬาฟุตบอล

นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬายิงปืน และนักกีฬายูโด ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬายกน้ำหนัก

นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเองนักกีฬายูโดมีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กับนักกีฬายิงปืน นักกีฬาแบดมินตัน นักกรีฑา และนักกีฬาเซปักตะกร้อ

ตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนบุคลิกภาพด้านประสิทธิภาพทางสติปัญญาของนักศึกษา 16 ชนิด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	15	1,493.64	99.57	11.56*
ภายในกลุ่ม	240	2,065.81	8.60	
รวม	255	3,559.46		

* $P < .05$ ($.05 F_{15, 240} = 1.67$)

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่าคะแนนบุคลิกภาพด้านประสิทธิภาพทางสติปัญญาของนักศึกษาทั้ง 16 ชนิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของตันแคน

ตารางที่ ๑๑ ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพด้านประสิทธิภาพทางสติปัญญาของนักกีฬาแต่ละชนิด

นักกีฬา แต่ละชนิด	ค่าเฉลี่ย	วอลเลย์บอล	เซปักตะกร้อ	ยกน้ำหนัก	ยูโด	เทควันโด	กรีฑา	โบว์ลิ่ง	ตะกร้อลอดห่วง	ฟุตบอล	ยิงปืน	แบดมินตัน	บาสเกตบอล	จักรยาน	มวยสากล	เทเบิลเทนนิส	ว่ายน้ำ
		24.43	25.33	25.82	25.93	26.37	26.82	27.25	27.86	28.06	28.56	29.31	29.50	31.28	31.50	31.93	31.94
วอลเลย์บอล	24.43	0.00	0.90	1.19	1.50	1.94	2.19	2.82*	3.43*	3.83*	4.13*	4.88*	5.07*	6.83*	7.07*	7.50*	7.51*
เซปักตะกร้อ	25.33		0.00	0.29	0.60	1.04	1.29	1.82	2.53*	2.73*	3.23*	3.98*	4.17*	5.93*	6.17*	6.60*	6.61*
ยกน้ำหนัก	25.82			0.00	0.31	0.75	1.00	1.63	2.24	2.44*	2.94*	3.69*	3.88*	5.64*	5.88*	6.31*	6.32*
ยูโด	25.93				0.00	0.44	0.69	1.32	1.93	2.13	2.63*	3.38*	3.57*	5.33*	5.57*	6.00*	6.01*
เทควันโด	26.37					0.00	0.25	0.88	1.49	1.69	2.18	2.84*	3.13*	4.88*	5.13*	5.56*	5.57*
กรีฑา	26.82						0.00	0.63	1.24	1.44	1.94	2.69*	2.88*	4.64*	4.68*	5.31*	5.32*
โบว์ลิ่ง	27.25							0.00	0.61	0.81	1.31	2.06	2.25	4.01*	4.25*	4.68*	4.69*
ตะกร้อลอดห่วง	27.86								0.00	0.20	0.70	1.45	1.64	3.40*	3.84*	4.07*	4.08*
ฟุตบอล	28.06									0.00	0.50	1.25	1.44	3.20*	3.44*	3.87*	3.88*
ยิงปืน	28.56										0.00	0.75	0.94	2.70*	2.94*	2.37*	3.38*
แบดมินตัน	29.31											0.00	0.19	1.85	2.19*	2.62*	2.63*
บาสเกตบอล	29.50												0.00	1.76	2.00	2.43*	2.44*
จักรยาน	31.28													0.00	0.24	0.67	0.68
มวยสากล	31.50														0.00	0.43	0.44
เทเบิลเทนนิส	31.93															0.00	0.01
ว่ายน้ำ	31.94																0.00

* p < .05

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านประสิทธิภาพทางสติปัญญาของนักกีฬานิตต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

นักกีฬาไบว้ลิ่ง นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬายิงปืน นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาจักรยาน นักกีฬามวยสากล นักกีฬาเทเบิล เทนนิส และนักกีฬาว่ายน้ำ ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านประสิทธิภาพทางสติปัญญา เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาออล เลย์บอล

นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬายิงปืน นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาจักรยาน นักกีฬามวยสากล นักกีฬาเทเบิล เทนนิส และนักกีฬาว่ายน้ำ ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านประสิทธิภาพทางสติปัญญา เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาเซปักตะกร้อ

นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬายิงปืน นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาจักรยาน นักกีฬามวยสากล นักกีฬาเทเบิล เทนนิส และนักกีฬาว่ายน้ำ ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านประสิทธิภาพทางสติปัญญา เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬายกน้ำหนัก

นักกีฬายิงปืน นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาจักรยาน นักกีฬามวยสากล นักกีฬาเทเบิล เทนนิส และนักกีฬาว่ายน้ำ ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านประสิทธิภาพทางสติปัญญา เฉลี่ยสูงกว่านักยูโด

นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาจักรยาน นักกีฬามวยสากล นักกีฬาเทเบิล เทนนิส และนักกีฬาว่ายน้ำ ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านประสิทธิภาพทางสติปัญญา เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาเทนนิส และนักกรีฑา

นักกีฬาจักรยาน นักกีฬามวยสากล นักกีฬาเทเบิล เทนนิส และนักกีฬาว่ายน้ำ ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านประสิทธิภาพทางสติปัญญา เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาไบว้ลิ่ง นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาฟุตบอล และนักกีฬายิงปืน

นักกีฬามวยสากล นักกีฬาเทเบิล เทนนิส และนักกีฬาว่ายน้ำ ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านประสิทธิภาพทางสติปัญญา เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาแบดมินตัน

นักกีฬาเทเบิล เทนนิส และนักกีฬาว่ายน้ำ ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านประสิทธิภาพทางสติปัญญา เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาบาสเกตบอล

นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านประสิทธิภาพทางสติปัญญา
ของนักกีฬาว่ายน้ำมีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กับนักกีฬา
เทเบิลเทนนิส นักกีฬาวolleyบอล และนักกีฬาจักรยาน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นของนักกีฬา 16 ชนิด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	15	1,898.46	126.56	13.64*
ภายในกลุ่ม	240	2,226.01	9.27	
รวม	255	4,124.48		

* $P < .05$ ($.05 F_{15, 240} = 1.67$)

จากตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่าคะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นของนักกีฬาทั้ง 16 ชนิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของตันแคน

ตารางที่ 35 ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพด้านการ เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นของนักกีฬาแต่ละชนิด

นักกีฬา แต่ละชนิด	ค่าเฉลี่ย	ว่ายน้ำ	ยิงปืน	กรีฑา	แบด มินตัน	ฟุตบอล	โบว์ลิ่ง	วอลเลย์ บอล	จักรยาน	มวย สากล	ยก น้ำหนัก	เทนนิส	บาส เกตบอล	เซปัก คกร้อ	เทเบิล เทนนิส	คกร้อ ลอดห่วง	ยูโด
		7.52	7.87	8.25	9.06	9.18	9.62	10.87	11.46	12.05	12.93	13.66	13.62	14.06	15.18	15.53	15.82
ว่ายน้ำ	7.52	0.00	0.35	0.73	1.54	1.66	2.10	3.35*	3.94*	4.53*	5.41*	6.04*	6.10*	6.54*	7.66*	8.01*	8.10*
ยิงปืน	7.87		0.00	0.38	1.19	1.31	1.75	3.00*	3.59*	4.18*	5.06*	5.69*	5.75*	6.19*	7.31*	7.66*	7.75*
กรีฑา	8.25			0.00	0.81	0.93	1.37	2.62*	3.21*	3.80*	4.68*	5.31*	5.37*	5.81*	6.93*	7.28*	7.37*
แบดมินตัน	9.06				0.00	0.12	0.56	1.81	2.40*	2.99*	3.87*	4.50*	4.56*	5.00*	6.12*	6.47*	6.56*
ฟุตบอล	9.18					0.00	0.44	1.69	2.28	2.87*	3.75*	4.38*	4.44*	4.88*	6.00*	6.35*	6.44*
โบว์ลิ่ง	9.62						0.00	1.25	1.84	2.43*	3.31*	3.94*	4.00*	4.44*	5.56*	5.91*	6.00*
วอลเลย์บอล	10.87							0.00	0.59	1.18	2.06	2.69*	2.75*	3.19*	4.31*	4.66*	4.75*
จักรยาน	11.46								0.00	0.59	1.47	2.10	2.16	2.60*	3.72*	4.07*	4.16*
มวยสากล	12.05									0.00	0.88	1.51	1.57	2.01	3.13*	3.48*	3.57*
ยกน้ำหนัก	12.93										0.00	0.63	0.69	1.13	2.25	2.60*	2.69*
เทนนิส	13.66											0.00	0.06	0.50	1.62	1.97	2.06
บาสเกตบอล	13.62												0.00	0.44	1.56	1.91	2.00
เซปักคกร้อ	14.06													0.00	1.12	1.47	1.56
เทเบิลเทนนิส	15.18														0.00	0.35	0.44
คกร้อลอดห่วง	15.53															0.00	0.09
ยูโด	15.82																0.00

* p < .05

จากตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นของนักกีฬาชนิดต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬาจักรยาน นักกีฬามวยสากล นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาเทนนิส นักกีฬายาสเกตบอล นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง และนักกีฬายูโด ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬายิงปืน และนักกรีฑา

นักกีฬาจักรยาน นักกีฬามวยสากล นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาเทนนิส นักกีฬายาสเกตบอล นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง และนักกีฬา ยูโด ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาแบดมินตัน

นักกีฬามวยสากล นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาเทนนิส นักกีฬายาสเกตบอล นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง และนักกีฬา ยูโด ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาฟุตบอล และนักกีฬาโบว์ลิ่ง

นักกีฬาเทนนิส นักกีฬายาสเกตบอล นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง และนักกีฬา ยูโด ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาวอลเลย์บอล

นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง และนักกีฬา ยูโด ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาจักรยาน

นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง และนักกีฬา ยูโด ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬามวยสากล

นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง และนักกีฬา ยูโด ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬา ยกน้ำหนัก

นอกจากนี้ จะ เห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นของนักกีฬา ยูโดมีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กับนักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬายาสเกตบอล และนักกีฬาเทนนิส

ตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนบุคลิกภาพด้านความ
ยึดหยุ่นได้ของนักกีฬา 16 ชนิด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	15	921.48	61.43	6.37*
ภายในกลุ่ม	240	2,311.50	9.63	
รวม	255	3,232.98		

* $P < .05$ ($.05 F_{15, 240} = 1.67$)

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่าคะแนนบุคลิกภาพด้านความยึดหยุ่นได้ของนักกีฬา
ทั้ง 16 ชนิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี
ของดันทันแดน

ตารางที่ 37 ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพด้านความยืดหยุ่น ใจของนักกีฬาแต่ละชนิด

นักกีฬาแต่ละชนิด	เซปักคิกตะกร้อ	ยูโด	ยกน้ำหนัก	บาสเกตบอล	วอลเลย์บอล	เทนนิส	ตะกร้อลอดห่วง	มวยสากล	เทเบิลเทนนิส	จักรยาน	ยิงปืน	แบดมินตัน	ฟุตบอล	โบว์ลิ่ง	กรีฑา	ว่ายน้ำ	
	7.80	7.87	8.60	9.06	9.50	9.62	10.26	10.50	10.50	10.86	12.00	12.12	12.25	13.25	13.37	14.00	
เซปักคิกตะกร้อ	7.80	0.00	0.07	0.70	1.26	1.70	1.82	2.46	2.70*	2.70*	3.06*	4.20*	4.32*	4.45*	5.45*	5.57*	6.20*
ยูโด	7.87	0.00	0.63	1.19	1.63	1.75	2.39	2.63*	2.63*	2.89*	4.19*	4.25*	4.38*	5.38*	5.50*	6.13*	
ยกน้ำหนัก	8.60		0.00	0.56	1.00	1.12	1.76	2.00	2.00	2.36	3.50*	3.62*	3.75*	4.75*	4.87*	5.50*	
บาสเกตบอล	9.06			0.00	0.44	0.56	1.20	1.44	1.44	1.80	2.94*	3.06*	3.19*	4.19*	4.31*	4.94*	
วอลเลย์บอล	9.50				0.00	0.12	0.76	1.00	1.00	1.36	2.50*	2.62*	2.75*	3.75*	3.87*	4.50*	
เทนนิส	9.62					0.00	0.64	0.88	0.88	1.24	2.38	2.60*	2.63*	3.63*	3.75*	4.38*	
ตะกร้อลอดห่วง	10.26						0.00	0.24	0.24	0.60	1.74	1.86	1.98	2.89*	3.11*	3.74*	
มวยสากล	10.50							0.00	0.00	0.36	1.50	1.62	1.75	2.75*	2.87*	3.50*	
เทเบิลเทนนิส	10.50								0.00	0.36	1.50	1.62	1.75	2.75*	2.87*	3.50*	
จักรยาน	10.86									0.00	1.14	1.26	1.39	2.39	2.51*	3.14*	
ยิงปืน	12.00										0.00	0.12	0.25	1.25	1.37	2.00	
แบดมินตัน	12.12											0.00	0.13	1.13	1.25	1.88	
ฟุตบอล	12.25												0.00	1.00	1.12	1.75	
โบว์ลิ่ง	13.25													0.00	0.12	0.75	
กรีฑา	13.37														0.00	0.63	
ว่ายน้ำ	14.00															0.00	

* p < .05

จากตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านความยืดหยุ่นได้ของนักกีฬาชนิดต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

นักกีฬามวยสากล นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาจักรยาน นักกีฬายิงปืน นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกรีฑา และนักกีฬาว่ายน้ำ ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความยืดหยุ่นได้ เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาเซปักตะกร้อ และนักกีฬายูโด

นักกีฬายิงปืน นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกรีฑา และนักกีฬาว่ายน้ำ ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความยืดหยุ่นได้ เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาบาสเกตบอล และนักกีฬาวอลเลย์บอล

นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกรีฑา และนักกีฬาว่ายน้ำ ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความยืดหยุ่นได้ เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาเทนนิส

นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกรีฑา และนักกีฬาว่ายน้ำ ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความยืดหยุ่นได้ เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬามวยสากล และนักกีฬาเทเบิลเทนนิส

นักกรีฑา และนักกีฬาว่ายน้ำ ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความยืดหยุ่นได้ เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาจักรยาน

นอกจากนี้ จะ เห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านความยืดหยุ่นได้ของนักกีฬาว่ายน้ำ มีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กับนักกรีฑา นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬายิงปืน

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนบุคลิกภาพด้านความมีลักษณะของหญิงของนักกีฬา 16 ชนิด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	15	1,466.89	97.79	11.04*
ภายในกลุ่ม	240	2,125.82	8.85	
รวม	255	3,592.71		

* $P < .05$ ($.05 F_{15, 240} = 1.67$)

จากตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่าคะแนนบุคลิกภาพด้านความมีลักษณะของหญิงของนักกีฬา ทั้ง 16 ชนิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของคีนแคน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 39. ความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพด้านความมีลักษณะของหญิงของนักศึกษาแต่ละชนิด

นักศึกษาแต่ละชนิด	ค่าเฉลี่ย	ฟุตบอล	ตะกร้อลอดห่วง	เทเบิลเทนนิส	เทนนิส	วอลเลย์บอล	โบว์ลิ่ง	กรีฑา	มวยสากล	ยกน้ำหนัก	เซปักตะกร้อ	แบดมินตัน	ว่ายน้ำ	ยิงปืน	ยูโด	บาสเกตบอล	จักรยาน
	17.43	17.79	17.93	18.00	18.68	18.75	18.53	19.61	21.12	21.86	21.99	22.64	23.18	23.87	23.93	24.26	
ฟุตบอล	17.43	0.00	0.30	0.50	0.57	1.25	1.32	1.50	2.18	3.69*	4.43*	4.50*	5.21*	5.75*	6.44*	6.50*	6.83*
ตะกร้อลอดห่วง	17.73		0.00	0.20	0.27	0.95	1.02	1.20	1.88	3.39*	4.13*	4.20*	4.92*	5.45*	6.14*	6.20*	6.53*
เทเบิลเทนนิส	17.93			0.00	0.07	0.75	0.82	1.00	1.68	3.19*	3.93*	4.00*	4.71*	5.25*	5.94*	6.00*	6.33*
เทนนิส	18.00				0.00	0.68	0.75	0.93	1.61	3.12*	3.88*	3.93*	4.64*	5.18*	5.87*	5.93*	6.26*
วอลเลย์บอล	18.68					0.00	0.07	0.25	0.93	2.44*	3.18*	3.25*	3.98*	4.50*	5.19*	5.25*	5.58*
โบว์ลิ่ง	18.75						0.00	0.18	0.86	2.37*	3.11*	3.18*	3.89*	4.43*	5.12*	5.18*	5.51*
กรีฑา	18.93							0.00	0.68	2.19	2.93*	3.00*	3.17*	4.25*	4.94*	5.00*	5.33*
มวยสากล	19.61								0.00	1.51	2.25*	2.32*	3.03*	3.67*	4.26*	4.32*	4.65*
ยกน้ำหนัก	21.12									0.00	0.74	0.81	1.52	2.06	2.75*	2.81*	3.14*
เซปักตะกร้อ	21.86										0.00	0.07	0.78	1.32	2.01	2.07	2.40
แบดมินตัน	21.99											0.00	0.71	1.25	1.93	2.00	2.33
ว่ายน้ำ	22.64												0.00	0.54	1.23	1.29	1.62
ยิงปืน	23.18													0.00	0.69	0.75	1.08
ยูโด	23.87														0.00	0.06	0.39
บาสเกตบอล	23.93															0.00	0.33
จักรยาน	24.26																0.00

* p < .05

จากตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านความมีลักษณะของหญิงของนักกีฬานิตต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬายิงปืน นักกีฬายูโด นักกีฬาบาสเกตบอล และนักกีฬาจักรยาน ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความมีลักษณะของหญิง เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาเทนนิส นักกีฬาวอลเลย์บอล และนักกีฬาไบวี่ลิ่ง

นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬายิงปืน นักกีฬายูโด นักกีฬาบาสเกตบอล และนักกีฬาจักรยาน ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความมีลักษณะของหญิง เฉลี่ยสูงกว่านักกรีฑา และนักกีฬามวยสากล

นักกีฬายูโด นักกีฬาบาสเกตบอล และนักกีฬาจักรยาน ต่างก็มีคะแนนบุคลิกภาพด้านความมีลักษณะของหญิง เฉลี่ยสูงกว่านักกีฬายกน้ำหนัก

นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพด้านความมีลักษณะของหญิงของนักกีฬาจักรยานมีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กับนักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬายูโด นักกีฬายิงปืน นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาเซปักตะกร้อ

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 40 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพทั้ง 18 ด้าน
ระหว่างนักกีฬาซึ่ง เข้าร่วมแข่งขันกีฬาที่มีการปะทะกับกีฬาที่ไม่มีการปะทะ

บุคลิกภาพ	กีฬาปะทะ (N=66)		กีฬาไม่ปะทะ (N=190)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น	23.65	3.57	22.90	3.55	1.46
ความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ	22.07	2.82	20.42	3.25	3.93*
การเข้าสังคม	18.75	2.83	18.77	3.05	-0.05
การวางตัวในสังคม	29.66	2.89	29.29	2.99	0.90
การยอมรับตนเอง	17.46	3.42	17.45	2.99	0.02
ความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี	29.69	3.54	29.41	3.36	0.56
ความรับผิดชอบ	28.24	3.87	28.33	3.53	-0.16
การเจริญวัยทางสังคม	29.24	3.24	29.05	3.66	0.04
การควบคุมตนเอง	29.22	4.10	29.33	3.41	-0.19
ความอดทน	18.30	3.32	19.00	3.19	-1.49
การสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น	25.48	3.57	25.36	3.43	0.24
ลักษณะที่พบในคนส่วนมาก	16.15	3.40	16.59	3.44	-0.91
สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น	20.51	3.33	21.01	3.73	-1.01
สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง	18.45	3.90	18.72	3.56	-0.49
ประสิทธิภาพทางสติปัญญา	28.83	3.74	28.06	3.72	1.44
การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	12.60	3.62	11.27	4.10	2.48*
ความยืดหยุ่นได้	9.93	3.56	11.02	3.52	-2.13*
ความมีลักษณะของหญิง	21.16	4.50	20.42	3.44	1.39

* $P < .05$ ($.05 t_{\infty} = 1.96$)

จากตารางที่ 40 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพด้านความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ ด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นและด้านความยืดหยุ่นได้ ของนักกีฬาที่ เข้าร่วมแข่งขันกีฬาที่มีการปะทะกับกีฬาที่ไม่มีการปะทะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 41 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพทั้ง 18 ด้าน
ระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง

บุคลิกภาพ	ชาย (N=168)		หญิง (N=88)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น	22.90	3.72	23.46	3.23	-1.25
ความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ	21.02	3.10	20.51	3.43	1.18
การเข้าสังคม	18.59	2.99	19.11	2.96	-1.32
การวางตัวในสังคม	29.32	2.82	29.51	3.11	-0.46
การยอมรับตนเอง	17.58	3.12	17.21	2.93	0.95
ความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี	29.52	3.49	29.40	3.25	0.27
ความรับผิดชอบ	28.53	3.56	27.87	3.70	1.37
การเจริญวัยทางสังคม	29.45	3.44	28.42	3.68	2.19*
การควบคุมตนเอง	28.86	3.49	30.13	3.66	-2.67*
ความอดทน	18.71	3.02	19.03	3.60	-0.71
การสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น	25.12	3.45	25.90	3.43	-1.73
ลักษณะที่พบในคนส่วนมาก	16.31	3.31	16.79	3.64	-1.03
สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น	20.30	3.53	21.97	3.63	-3.54*
สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง	18.67	3.52	18.61	3.90	0.12
ประสิทธิภาพทางสติปัญญา	28.17	3.71	28.42	3.80	-0.49
การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	11.94	4.06	11.00	3.87	1.81
ความยืดหยุ่นได้	10.42	3.65	11.35	3.30	-2.06*
ความมีลักษณะของหญิง	19.54	3.18	22.64	3.93	-6.38*

* $P < .05$ ($.05 t_{\infty} = 1.96$)

จากตารางที่ 41 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพด้านการเจริญวัยทางสังคม การควบคุมตนเอง สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น ความยืดหยุ่นได้และด้านความ
ความมีลักษณะของหญิง ระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักกีฬาที่แข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 19 โดยศึกษาเปรียบเทียบนักกีฬาที่แข่งขันกีฬา 16 ชนิด นักกีฬาซึ่งแข่งขันกีฬาที่มีการปะทะกับกีฬาที่ไม่มีการปะทะ และเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 19 จากเขตต่าง ๆ ทั่วประเทศ 10 เขต จำนวน 352 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามชนิดของกีฬา ๆ ละ 22 คน รวม 16 ชนิดกีฬา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอฉบับภาษาไทยที่ ศษพล เรียบร้อยเจริญ ได้แปลและเรียบเรียงจาก เคอะ แคลิฟอร์เนีย ไฮโคโลจิสต์ อินเวนท์อรี (ซีพีไอ) ของ แฮร์ริสัน จี กัฟ ซึ่งมีมาตรฐานวัดบุคลิกภาพ 18 ด้าน และมีข้อกระทงทั้งสิ้น 480 ข้อ ผู้ตอบจะต้องตอบในแต่ละข้อกระทงนั้นว่าจริงหรือไม่จริง โดยจะมีกระดาษคำตอบแยกอยู่ต่างหากจากแบบสำรวจ ส่วนการตรวจให้คะแนนจะเป็นไปตามกระดาษเฉลยคำตอบของบุคลิกภาพแต่ละด้าน

การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจไปให้นักกีฬา และนัดวันเวลาในการรับแบบสำรวจคืนด้วยตนเอง บางส่วนของแบบสำรวจใช้วิธีรับคืนทางไปรษณีย์ และได้รับแบบสำรวจที่มีความสมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ จำนวน 256 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 72.72 ของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอสพีเอสเอสเอ็กซ์ (SPSSX - Statistical Package for the Social Science X) ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพของ

นักกีฬา 16 ชนิด และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีการของ ดันแคน ใช้ค่าสถิติ t เพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนน บุคลิกภาพของนักกีฬาซึ่งแข่งขันกีฬาที่มีการปะทะกับกีฬาที่ไม่มีการปะทะ และความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง แล้วนำเสนอในรูปตาราง และความเรียง

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พอสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสำรวจ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 256 คน เป็นนักกีฬาที่แข่งขันกีฬานิตต่าง ๆ จำนวน 16 ชนิด ส่วนใหญ่ร้อยละ 81.32 เป็นนักกีฬามวยสากล ร้อยละ 65.60 เป็นเพศชาย และร้อยละ 72.20 เข้าร่วมแข่งขัน กีฬาที่ไม่มีการปะทะ
2. เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนบุคลิกภาพทั้ง 18 ด้านของนักกีฬาแล้ว พบว่าเกือบทุกด้านมีคะแนนอยู่ในกลุ่มสูง ยกเว้นบุคลิกภาพด้านความยืดหยุ่นได้ที่มีคะแนนอยู่ในกลุ่มต่ำ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเฉพาะชนิดของกีฬาพบว่ามีคะแนนบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ที่อยู่ในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ดังต่อไปนี้
 - 2.1 บุคลิกภาพด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่น พบว่านักกีฬามีคะแนนอยู่ในกลุ่มสูง 9 ชนิด และมีคะแนนอยู่ในกลุ่มต่ำ 7 ชนิด
 - 2.2 บุคลิกภาพด้านความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ พบว่านักกีฬามีคะแนนอยู่ในกลุ่มสูงทั้ง 16 ชนิด
 - 2.3 บุคลิกภาพด้านการเข้าสังคม พบว่านักกีฬามีคะแนนอยู่ในกลุ่มสูง 9 ชนิด และมีคะแนนอยู่ในกลุ่มต่ำ 7 ชนิด
 - 2.4 บุคลิกภาพด้านการวางตัวในสังคม พบว่านักกีฬามีคะแนนอยู่ในกลุ่มสูง 11 ชนิด และมีคะแนนอยู่ในกลุ่มต่ำ 5 ชนิด
 - 2.5 บุคลิกภาพด้านการยอมรับตนเอง พบว่านักกีฬามีคะแนนอยู่ในกลุ่มสูง 9 ชนิด มีคะแนนอยู่ในกลุ่มต่ำ 6 ชนิด และมีคะแนนอยู่ที่กลางระหว่างกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำ อีก 1 ชนิด

- 2.6 บุคลิกภาพด้านความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี พบว่านักกีฬา มีคะแนนอยู่ในกลุ่มสูงทั้ง 16 ชนิด
- 2.7 บุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบ พบว่านักกีฬามีคะแนนอยู่ในกลุ่มสูง ทั้ง 16 ชนิด
- 2.8 บุคลิกภาพด้านการเจริญวัยทางสังคม พบว่านักกีฬามีคะแนนอยู่ใน กลุ่มสูง 13 ชนิด และมีคะแนนอยู่ในกลุ่มต่ำ 3 ชนิด
- 2.9 บุคลิกภาพด้านการควบคุมตนเอง พบว่านักกีฬามีคะแนนอยู่ในกลุ่ม สูงทั้ง 16 ชนิด
- 2.10 บุคลิกภาพด้านความอดทน พบว่านักกีฬามีคะแนนอยู่ในกลุ่มสูง 14 ชนิด และมีคะแนนอยู่ในกลุ่มต่ำ 2 ชนิด
- 2.11 บุคลิกภาพด้านการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น พบว่านักกีฬามี คะแนนอยู่ในกลุ่มสูงทั้ง 16 ชนิด
- 2.12 บุคลิกภาพด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมาก พบว่านักกีฬามีคะแนนอยู่ ในกลุ่มสูง 13 ชนิด และมีคะแนนอยู่ในกลุ่มต่ำ 3 ชนิด
- 2.13 บุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องทำตามผู้อื่น พบว่านักกีฬา มีคะแนนอยู่ในกลุ่มสูง 12 ชนิด และมีคะแนนอยู่ในกลุ่มต่ำ 4 ชนิด
- 2.14 บุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง พบว่านักกีฬา มีคะแนนอยู่ในกลุ่มสูง 14 ชนิด และมีคะแนนอยู่ในกลุ่มต่ำ 2 ชนิด
- 2.15 บุคลิกภาพด้านประสิทธิภาพทางสติปัญญา พบว่านักกีฬามีคะแนนอยู่ ในกลุ่มสูง 12 ชนิด และมีคะแนนอยู่ในกลุ่มต่ำ 4 ชนิด
- 2.16 บุคลิกภาพด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น พบว่านักกีฬามีคะแนน อยู่ในกลุ่มสูง 9 ชนิด และมีคะแนนอยู่ในกลุ่มต่ำ 7 ชนิด
- 2.17 บุคลิกภาพด้านความยืดหยุ่นได้ พบว่านักกีฬามีคะแนนอยู่ในกลุ่มสูง 6 ชนิด และมีคะแนนอยู่ในกลุ่มต่ำ 10 ชนิด
- 2.18 บุคลิกภาพด้านความมีลักษณะของหญิง พบว่านักกีฬามีคะแนนอยู่ใน กลุ่มสูง 9 ชนิด และมีคะแนนอยู่ในกลุ่มต่ำ 7 ชนิด

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพของนักกีฬา 16 ชนิด พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วคะแนนบุคลิกภาพแต่ละด้านของนักกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ดังนี้

3.1 บุคลิกภาพด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่น นักกีฬายูโดจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักกีฬาอีก 11 ชนิด ยกเว้นนักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาบาสเกตบอล

3.2 บุคลิกภาพด้านความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ นักกีฬาเทเบิลเทนนิส จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักกีฬาอีก 8 ชนิด ยกเว้นนักกีฬายูโด นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาฟุตบอล และนักกีฬายกน้ำหนัก

3.3 บุคลิกภาพด้านการเข้าสังคม นักกรีฑาจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักกีฬาอีก 12 ชนิด ยกเว้นนักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬายกน้ำหนัก และนักกีฬาจักรยาน

3.4 บุคลิกภาพด้านการวางตัวในสังคม นักกีฬาจักรยานจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักกีฬาอีก 10 ชนิด ยกเว้นนักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาฟุตบอล

3.5 บุคลิกภาพด้านการยอมรับตนเอง นักกีฬาบาสเกตบอลจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักกีฬาอีก 11 ชนิด ยกเว้นนักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาเซปักตะกร้อ และนักกีฬาฟุตบอล

3.6 บุคลิกภาพด้านความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี นักกีฬาเทนนิส จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักกีฬาอีก 9 ชนิด ยกเว้นนักกีฬามวยสากล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาวายน้ำ นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาฟุตบอล

3.7 บุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบ นักกีฬาอิงปืนจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักกีฬาอีก 9 ชนิด ยกเว้นนักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง และนักกีฬาฟุตบอล

3.8 บุคลิกภาพด้านการเจริญวัยทางสังคม นักกีฬายกน้ำหนักจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักกีฬาอีก 9 ชนิด ยกเว้นนักกีฬาแบดมินตัน นักกรีฑา นักกีฬามวยสากล นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาฟุตบอล และนักกีฬาโบว์ลิ่ง

3.9 บุคลิกภาพด้านการควบคุมตนเอง นักกีฬาบาสเกตบอลจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักกีฬาอีก 12 ชนิด ยกเว้นนักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาจักรยาน และนักกีฬาแบดมินตัน

3.10 บุคลิกภาพด้านความอดทน นักกีฬาวอลเลย์บอลจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักกีฬาอีก 11 ชนิด ยกเว้นนักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาฟุตบอล นักกรีฑา และนักกีฬาโบว์ลิ่ง

3.11 บุคลิกภาพด้านการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น นักกรีฑาจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักกีฬาอีก 11 ชนิด ยกเว้นนักกีฬายูโด นักกีฬาเทนนิส นักกีฬาว่ายน้ำ และนักกีฬาโบว์ลิ่ง

3.12 บุคลิกภาพด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมาก นักกีฬาอิงปืนจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักกีฬาอีก 13 ชนิด ยกเว้นนักกรีฑา และนักกีฬาว่ายน้ำ

3.13 บุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น นักกรีฑาจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักกีฬาอีก 15 ชนิด

3.14 บุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง นักกีฬายูโดจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักกีฬาอีก 11 ชนิด ยกเว้นนักกีฬาอิงปืน นักกีฬาแบดมินตัน นักกรีฑา และนักกีฬาเซปักตะกร้อ

3.15 บุคลิกภาพด้านประสิทธิภาพทางสติปัญญา นักกีฬาว่ายน้ำจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักกีฬาอีก 12 ชนิด ยกเว้นนักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬามวยสากล และนักกีฬาจักรยาน

3.16 บุคลิกภาพด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น นักกีฬายูโดจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักกีฬาอีก 10 ชนิด ยกเว้นนักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาบาสเกตบอล และนักกีฬาเทนนิส

3.17 บุคลิกภาพด้านความยืดหยุ่นได้ นักกีฬาว่ายน้ำจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักกีฬาอีก 10 ชนิด ยกเว้นนักกรีฑา นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬายิงปืน

3.18 บุคลิกภาพด้านความมีลักษณะของหญิง นักกีฬาจักรยานจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักกีฬาอีก 9 ชนิด ยกเว้นนักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬายูโด นักกีฬายิงปืน นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาเซปักตะกร้อ

4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพทั้ง 18 ด้านของนักกีฬาซึ่งแข่งขันกีฬาที่มีการปะทะกับกีฬาที่ไม่มีการปะทะ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ ด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และด้านความยืดหยุ่นได้ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานในข้อ 2

5. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพทั้ง 18 ด้านของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านการเจริญวัยทางสังคม ด้านการควบคุมตนเอง ด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น ด้านความยืดหยุ่นได้ และด้านความมีลักษณะของหญิง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานในข้อ 3

อภิปรายผลการวิจัย

1. เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนบุคลิกภาพของนักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 19 พบว่า

1.1 บุคลิกภาพของนักกีฬามีคะแนนอยู่ในกลุ่มสูง (มีคะแนนมากกว่า 50 เปอร์เซนต์ของคะแนนบุคลิกภาพแต่ละด้าน) ในบุคลิกภาพ 17 ด้าน ดังนี้

1.1.1 ด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่น พบว่านักกีฬาจะเป็นคนที่มีลักษณะ เป็นผู้นำ เป็นคนก้าวร้าว มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสามารถในการชักจูงผู้อื่น และมีความ เป็นตัวของตัวเอง

1.1.2 ด้านความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ พบว่านักกีฬาจะเป็นคนที่มีความทะเยอทะยาน มีความสนใจกว้างขวาง เป็นคนไม่อยู่เฉย มีประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดี

1.1.3 ด้านการเข้าสังคม พบว่านักกีฬาจะเป็นคนที่ชอบ เข้าสังคม เป็นตัวของตัวเอง และชอบการแข่งขันที่มีความฉับไว

1.1.4 ด้านการวางตัวในสังคม พบว่านักกีฬาจะเป็นคนฉลาด กระตือรือร้น พุดเก่ง และมีจินตนาการกว้างขวาง

1.1.5 ด้านการยอมรับตนเอง พบว่านักกีฬาจะเป็นคนที่ก้าวร้าว กล้าพูด กล้าทำ เอาตัวเองเป็นที่ตั้ง และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง

1.1.6 ด้านความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี พบว่านักกีฬาจะเป็นคนที่ตื่นตัวอยู่เสมอ มีความทะเยอทะยาน ว่องไว และทำงานเพื่องาน

1.1.7 ด้านความรับผิดชอบ พบว่านักกีฬา เป็นคนที่มีความละเอียด รอบคอบ ชอบวางแผนก่อนลงมือทำงาน มีความรับผิดชอบในงาน และพึ่งตนเองได้

1.1.8 ด้านการเจริญวัยทางสังคม พบว่านักกีฬาเป็นคนที่จริงจัง ต่อชีวิต และมีความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

1.1.9 ด้านการควบคุมตนเอง พบว่านักกีฬาเป็นคนที่สุขุม หนักแน่น อดทน ซื่อสัตย์ เกรงกลัวต่อบาป และเข้มงวดในงานของตนเอง

1.1.10 ด้านความอดทน พบว่านักกีฬาเป็นคนที่มีความอดทน มีความคิดแจ่มชัด มีความสามารถในการใช้ภาษา และมีความสนใจกว้างขวาง

1.1.11 ด้านการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น พบว่านักกีฬา เป็นคนที่ให้ความร่วมมือกับผู้อื่น ชอบช่วยเหลือ ชอบสังคม และมีความขยัน

1.1.12 ด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมาก พบว่านักกีฬาเป็นคนที่ เชื่อถือได้ มีวาทีศิลปะดี มีความจริงใจ พึ่งพาได้ อดทน ซื่อสัตย์ รู้จักบาปบุญคุณโทษ มีสามัญสำนึก และการตัดสินใจที่ถูกต้อง

1.1.13 ด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น พบว่านักกีฬา เป็นคนที่มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีความจริงใจต่อผู้ร่วมงาน

1.1.14 ด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง พบว่านักกีฬา เป็นคนที่มีความพร้อมทางวุฒิภาวะ เข้มแข็ง มีอำนาจเหนือผู้อื่น พึ่งตนเองได้ ฉลาด และตัดสินใจได้ด้วยตนเอง

1.1.15 ด้านประสิทธิภาพทางสติปัญญา พบว่านักกีฬา เป็นคนที่มี ความคิดแจ่มชัด ฉลาด และตื่นตัวในการทำงาน

1.1.16 ด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น พบว่านักกีฬา เป็น คนช่างสังเกต มีความรู้สึกไว สนใจสิ่งแวดล้อม ช่างพูดช่างคุย และมีเสน่ห์

1.1.17 ด้านความมีลักษณะของหญิง พบว่านักกีฬามีความสนใจ ในกิจกรรมของสตรี อ่อนน้อม เห็นอกเห็นใจและชอบช่วยเหลือผู้อื่น

1.2 บุคลิกภาพของนักกีฬามีคะแนนอยู่ในกลุ่มต่ำเพียงด้านเดียว ได้แก่ ด้านความยืดหยุ่นได้ แสดงว่าเป็นคนระมัดระวัง มีความกังวลใจ เข้มงวด และประหลาด ตามระเบียบอย่างเคร่งครัด

จากผลการวิจัยดังกล่าว พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วนักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 19 มีคะแนนอยู่ในกลุ่มสูงในบุคลิกภาพเกือบทุกด้าน แสดงให้เห็นว่านักกีฬามีบุคลิกภาพ อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพึงพอใจ และมีบุคลิกภาพเหมาะสมที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี ผลการวิจัยในทำนองเดียวกันของ วิลเลียม (Williams 1980: ไม่ปรากฏเลขหน้า) ที่ศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพของนักกีฬาและพบว่านักกีฬาจะเป็นคนที่มีความทะเยอทะยาน มีลักษณะของความ เป็นผู้นำ พึ่งพาตนเอง ก้าวร้าว และฉลาด ส่วนคะแนนบุคลิกภาพด้าน ความยืดหยุ่นได้ของนักกีฬา ซึ่งมีคะแนนโดยเฉลี่ยอยู่ในกลุ่มต่ำนั้น อาจจะเป็นเพราะว่า จุดมุ่งหมายของนักกีฬาโดยส่วนใหญ่ที่ เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติต้องการที่จะได้รับชัยชนะ ในการแข่งขัน ฉะนั้นทุกคนจึงต้องผ่านการฝึกฝน ต้องอยู่ในระเบียบวินัย และมีความกังวลใจ เกี่ยวกับผลการแข่งขัน ต้องคอยระมัดระวังให้ตัวเองมีความพร้อมที่จะทำการแข่งขัน ซึ่งลักษณะ การมีพฤติกรรมดังกล่าว ทำให้นักกีฬามีบุคลิกภาพด้านความยืดหยุ่นได้ อยู่ในกลุ่มต่ำ

1.3 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพ เฉพาะชนิดของกีฬา พบว่า นักกีฬาที่มีคะแนนอยู่ในกลุ่มสูงและ เรียงอันดับจากคะแนนสูงสุด ในบุคลิกภาพทั้ง 18 ด้าน ดังนี้

1.3.1 ด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่น ได้แก่ นักกีฬายูโด นักกีฬา วอลเลย์บอล นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬายิงปืน นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง และนักกีฬามวยสากล

1.3.2 ด้านความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ ได้แก่ นักกีฬา เทเบิลเทนนิส นักกีฬายูโด นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬายิงปืน นักกีฬามวยสากล นักกีฬาเทนนิส นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาจักรยาน และนักกรีฑา

1.3.3 ด้านการเข้าสังคม ได้แก่ นักกรีฑา นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬายูโด นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬา ว่ายน้ำ และนักกีฬาเทนนิส

1.3.4 ด้านการวางตัวในสังคม ได้แก่ นักกีฬาจักรยาน นักกีฬา แบดมินตัน นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬามวยสากล นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬายิงปืน และนักกีฬาตะกร้อลอดห่วง

1.3.5 ด้านการยอมรับตนเอง ได้แก่ นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬา วอลเลย์บอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬายิงปืน นักกีฬา ยกน้ำหนัก นักกีฬาแบดมินตัน และนักกรีฑา

1.3.6 ด้านความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี ได้แก่ นักกีฬา เทนนิส นักกีฬามวยสากล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกรีฑา นักกีฬายูโด นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬา ตะกร้อลอดห่วง นักกีฬายิงปืน นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาเซปักตะกร้อ และนักกีฬาแบดมินตัน

1.3.7 ด้านความรับผิดชอบ ได้แก่ นักกีฬายิงปืน นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬามวยสากล นักกีฬาจักรยาน นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกรีฑา นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาเทนนิส และนักกีฬายูโด

1.3.8 ด้านการเจริญวัยทางสังคม ได้แก่ นักกีฬายกน้ำหนัก

นักกีฬาแบดมินตัน นักกรีฑา นักกีฬามวยสากล นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬา
โบว์ลิ่ง นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาจักรยาน นักกีฬายิงปืน นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬา
ตะกร้อลอดห่วง และนักกีฬายูโด

1.3.9 ด้านการควบคุมตนเอง ได้แก่ นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬา

ว่ายน้ำ นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกรีฑา นักกีฬาโอลิมปิก
นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬายิงปืน นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬามวยสากล นักกีฬา
เทนนิส นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬายูโด และนักกีฬายกน้ำหนัก

1.3.10 ด้านความอดทน ได้แก่ นักกีฬาโอลิมปิก นักกีฬา

เทเบิลเทนนิส นักกีฬาฟุตบอล นักกรีฑา นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬายิงปืน นักกีฬายูโด นักกีฬา
เซปักตะกร้อ นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาจักรยาน
นักกีฬามวยสากล และนักกีฬาเทนนิส

1.3.11 ด้านการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น ได้แก่ นักกรีฑา

นักกีฬายูโด นักกีฬาเทนนิส นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬา
ตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬามวยสากล นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาแบดมินตัน
นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาโอลิมปิก นักกีฬายิงปืน และนักกีฬาฟุตบอล

1.3.12 ด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมาก ได้แก่ นักกีฬายิงปืน

นักกรีฑา นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬามวยสากล นักกีฬาโบว์ลิ่ง
นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาเทนนิส นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬายกน้ำหนัก
และนักกีฬาเซปักตะกร้อ

1.3.13 ด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น ได้แก่ นักกรีฑา

นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬายูโด นักกีฬาเทนนิส นักกีฬาบาสเกตบอล
นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬายิงปืน นักกีฬามวยสากล
และนักกีฬาโบว์ลิ่ง

1.3.14 ด้านสัมฤทธิผลในสถานการณ์ที่ตึงตึงตนเอง ได้แก่

นักกีฬาโยโด นักกีฬายิงปืน นักกีฬาแบดมินตัน นักกรีฑา นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬายาสเกตบอล นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาเทนนิส นักกีฬามวยสากล นักกีฬาโบว์ลิ่ง และนักกีฬาวอลเลย์บอล

1.3.15 ด้านประสิทธิภาพทางสติปัญญา ได้แก่ นักกีฬาว่ายน้ำ

นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬามวยสากล นักกีฬาจักรยาน นักกีฬายาสเกตบอล นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬายิงปืน นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกรีฑา และนักกีฬาเทนนิส

1.3.16 ด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ได้แก่ นักกีฬาโยโด

นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬายาสเกตบอล นักกีฬาเทนนิส นักกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬามวยสากล นักกีฬาจักรยาน และนักกีฬาวอลเลย์บอล

1.3.17 ด้านความยืดหยุ่นได้ ได้แก่ นักกีฬาว่ายน้ำ นักกรีฑา

นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬายิงปืน

1.3.18 ด้านความมีลักษณะของหญิง ได้แก่ นักกีฬาจักรยาน

นักกีฬายาสเกตบอล นักกีฬาโยโด นักกีฬายิงปืน นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬายกน้ำหนัก และนักกีฬามวยสากล

1.4 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพ เฉพาะชนิดของกีฬา พบว่า

นักกีฬาที่มีคะแนนอยู่ในกลุ่มต่ำ ในบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.4.1 ด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่น ได้แก่ นักกีฬาฟุตบอล นักกรีฑา

นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาเทนนิส และนักกีฬาโบว์ลิ่ง ซึ่งแสดงว่าเป็นคนเงี้ยวขริบ คิดซ้ำไม่ว่องไว หลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ตึงเครียดและต้องตัดสินใจ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

1.4.2 ด้านการเข้าสังคม ได้แก่ นักกีฬามวยสากล นักกีฬา

ยาสเกตบอล นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬายิงปืน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาโบว์ลิ่ง ซึ่งแสดงว่าเป็นคนที่อยู่ใต้อิทธิพลของคนอื่น ทั้งในด้านการกระทำและความคิด

1.4.3 ด้านการวางตัวในสังคม ได้แก่ นักกีฬายูโด นักกรีฑา นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาวอลเลย์บอล และนักกีฬาเทนนิส ซึ่งแสดงว่าเป็นคนที่ลึกลับ ในการตัดสินใจ และไม่มีความคิด เป็นของตนเอง

1.4.4 ด้านการยอมรับตนเอง ได้แก่ นักกีฬามวยสากล นักกีฬา ยูโด นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาวูซู นักกีฬาเทนนิส และนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ซึ่งแสดงว่าเป็นคนต้องพึ่งพาคนอื่น ชอบลงโทษตัวเอง และมีความสนใจอยู่ในวงแคบ ยกเว้นนักกีฬา ตระกร้อลอดห่วง ที่มีคะแนนบุคลิกภาพทางด้านนี้อยู่กึ่งกลางระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ($\bar{x}=17.00$)

1.4.5 ด้านการเจริญวัยทางสังคม ได้แก่ นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬาเทนนิส และนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ซึ่งแสดงว่าเป็นคนไม่ซื่อสัตย์ เห็นแก่ตัว ดื้อรั้น และขาดความรับผิดชอบในตัวเอง

1.4.6 ด้านความอดทน ได้แก่ นักกีฬาบาสเกตบอล และนักกีฬา วูซู ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเป็นคนไม่มีความอดทน ขี้ระแวง และชอบอยู่ตามลำพัง

1.4.7 ด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมาก ได้แก่ นักกีฬา ยูโด นักกีฬา วอลเลย์บอล และนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ซึ่งแสดงว่าเป็นคนที่ไม่มีความอดทน ไม่มีสมาธิ เปลี่ยนแปลงง่าย ขี้ลืม มีความขัดแย้ง และมีปัญหาภายในตัวเอง

1.4.8 ด้านสัมฤทธิผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น ได้แก่ นักกีฬา ฟุตบอล นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาวอลเลย์บอล และนักกีฬายกน้ำหนัก ซึ่งแสดงว่าเป็น คนที่มองโลกในแง่ร้าย ดื้อรั้น และขาดความมั่นคงทางใจ

1.4.9 ด้านสัมฤทธิผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง ได้แก่ นักกีฬา บาสเกตบอล และนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ซึ่งแสดงว่าเป็นคนที่มีความกระวนกระวาย ไม่มี ความพอใจ อยู่ได้อำนาจของผู้อื่น และไม่เข้าใจตนเอง

1.4.10 ด้านประสิทธิภาพทางสติปัญญา ได้แก่ นักกีฬา ยูโด นักกีฬา เซปักตะกร้อ นักกีฬาวอลเลย์บอล และนักกีฬายกน้ำหนัก ซึ่งแสดงว่าเป็นคนสับสน ขาด ความกระตือรือร้น ทำตามประเพณีนิยม และขาดการควบคุมตนเอง

1.4.11 ด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ได้แก่ นักกีฬาฟุตบอล นักกรีฑา นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬายิงปืน และนักกีฬาโบว์ลิ่ง ซึ่งแสดงว่าเป็นคนเซื่องช้า ไม่สนใจสิ่งรอบข้าง และมีอารมณ์ไม่มั่นคง

1.4.12 ด้านความมีลักษณะของหญิง ได้แก่ นักกีฬาฟุตบอล นักกรีฑา นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬาเทนนิส นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาโบว์ลิ่ง ซึ่งแสดงว่าเป็นคนที่มีความสนใจในกิจกรรมของเพศชาย คือ รื่น หัวแข็ง ตรงไปตรงมา และอดทนต่อความล่าช้าล้มเหลวไม่ได้

จากผลการวิจัยดังกล่าวทำให้ทราบว่า นักกีฬาที่เล่นกีฬาชนิดใดควรได้รับการปรับปรุงบุคลิกภาพทางด้านใดบ้าง ซึ่งจะ เป็นผลดีกับผู้ควบคุมหรือผู้ฝึกสอนกีฬาแต่ละชนิด ในการที่จะปรับปรุงบุคลิกภาพของนักกีฬา ซึ่งอาจจะมีผลดีต่อการประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา และทำให้ตัวนักกีฬาเองมีบุคลิกภาพ เป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น

2. ในการเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักกีฬาทั้ง 16 ชนิด พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วนักกีฬามีคะแนนบุคลิกภาพแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 อาจจะเป็น เพราะว่่ากีฬาแต่ละชนิดนั้นมีลักษณะของ เกมการแข่งขันที่ไม่เหมือนกัน มีกฎระเบียบและวิธีเล่น รวมทั้งการฝึกฝนที่แตกต่างกัน และในการฝึกฝนกีฬาแต่ละชนิดนั้นต้องใช้เวลา นานพอสมควร เพื่อให้ให้นักกีฬามีความสามารถสูงสุด ดังนั้นอาจจะ เป็นไปได้ที่นักกีฬาเข้าไป มีประสบการณ์ในการฝึกและแข่งขันกีฬานิดใดชนิดหนึ่ง เป็นระยะเวลา นานพอสมควร ทำให้มีบุคลิกภาพบางลักษณะที่เด่นชัดขึ้น ซึ่งผลวิจัยในทำนองเดียวกันนี้ของ มิลเลอร์ (Miller 1960: 106-113) ที่พบว่าบุคลิกภาพของนักศึกษายาบาลระดับปริญญาโทใน 4 สาขาวิชา ซึ่งแม้จะอยู่ในกลุ่มที่มีวิชาชีพเดียวกัน แต่มีความชำนาญเฉพาะแตกต่างกันจะมีบุคลิกภาพ บางด้านแสดงออกมาเด่นชัดแตกต่างกัน

นอกจากบุคลิกภาพแต่ละด้านของนักกีฬาจะแตกต่างกันแล้ว ยังพบว่านักกีฬาที่มีคะแนนสูงสุดในบุคลิกภาพแต่ละด้าน มีคะแนนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กับนักกีฬาบางชนิดและนักกีฬาเหล่านี้ต่างก็มีคะแนนอยู่ในกลุ่มสูงด้วย ดังนี้

2.1 ด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่น พบว่านักกีฬาผู้โด่มีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกับนักกีฬาออล เลย์บอล นักกีฬาเทเบิล เทนนิส นักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาบาสเกตบอล

2.2 ด้านความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ พบว่านักกีฬาเทเบิล เทนนิส มีคะแนนสูงสุดและไม่แตกต่างกับนักกีฬาผู้โด่ นักกีฬาออล เลย์บอล นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาฟุตบอล และนักกีฬายกน้ำหนัก

2.3 ด้านการเข้าสังคม พบว่านักกรีฑามีคะแนนสูงสุดและไม่แตกต่างกับนักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬายกน้ำหนัก และนักกีฬาจักรยาน

2.4 ด้านการวางตัวในสังคม พบว่านักกีฬาจักรยานมีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกับนักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาเทเบิล เทนนิส นักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาฟุตบอล

2.5 ด้านการยอมรับตนเอง พบว่านักกีฬาบาสเกตบอลมีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกับนักกีฬาออล เลย์บอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาเซปักตะกร้อ และนักกีฬาฟุตบอล

2.6 ด้านความรู้สึกว่าตนเองมีความ เป็นอยู่ดี พบว่านักกีฬามวยสากล มีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกับนักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาจักรยาน นักกีฬาเทเบิล เทนนิส และนักกีฬาฟุตบอล

2.7 ด้านความรับผิดชอบ พบว่านักกีฬายิงปืนมีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกับนักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาตะกร้อลอดห่วง และนักกีฬาฟุตบอล

2.8 ด้านการเจริญวัยทางสังคม พบว่านักกีฬายกน้ำหนักมีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกับนักกีฬาแบดมินตัน นักกรีฑา นักกีฬามวยสากล นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาฟุตบอล และนักกีฬาโบว์ลิ่ง

2.9 ด้านการควบคุมตนเอง พบว่านักกีฬาบาสเกตบอลมีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกับนักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาจักรยาน และนักกีฬาแบดมินตัน

2.10 ด้านความอดทน พบว่านักกีฬาออล เลย์บอลมีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกับนักกีฬาเทเบิล เทนนิส นักกีฬาฟุตบอล นักกรีฑา และนักกีฬาโบว์ลิ่ง

- 2.11 ด้านการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น พบว่านักกรีฑามีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกับนักกีฬาโยโด นักกีฬาว่ายน้ำ และนักกีฬาโบว์ลิ่ง
- 2.12 ด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมาก พบว่านักกีฬายิงปืนมีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกับนักกรีฑา และนักกีฬาว่ายน้ำ
- 2.13 ด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น พบว่านักกรีฑามีคะแนนสูงสุด
- 2.14 ด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง พบว่านักกีฬาโยโดมีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกับนักกีฬายิงปืน นักกีฬาแบดมินตัน นักกรีฑา และนักกีฬาเซปักตะกร้อ
- 2.15 ด้านประสิทธิภาพทางสติปัญญา พบว่านักกีฬาว่ายน้ำมีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกับนักกีฬา เทเบิล เทนนิส นักกีฬามวยสากล และนักกีฬาจักรยาน
- 2.16 ด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น พบว่านักกีฬาโยโดมีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกับนักกีฬาตะกร้อลอดห่วง นักกีฬา เทเบิล เทนนิส นักกีฬา เซปักตะกร้อ นักกีฬา บาสเกตบอล และนักกีฬา เทนนิส
- 2.17 ด้านความยืดหยุ่นได้ พบว่านักกีฬาว่ายน้ำมีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกับนักกรีฑา นักกีฬาโบว์ลิ่ง นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬายิงปืน
- 2.18 ด้านความมีลักษณะของหญิง พบว่านักกีฬาจักรยานมีคะแนนสูงสุด และไม่แตกต่างกับนักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาโยโด นักกีฬายิงปืน นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาเซปักตะกร้อ

จากผลการวิจัยดังกล่าวทำให้ทราบว่า นักกีฬาที่เล่นกีฬาแต่ละชนิดมีคะแนนบุคลิกภาพสูงในด้านใดบ้าง ผู้ที่สนใจจะเลือกเล่นกีฬาอาจใช้เป็นแนวทางช่วยตัดสินใจในการเลือกเล่นกีฬาให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตนเองมากที่สุด

3. ในการเปรียบเทียบบุคลิกภาพระหว่างนักกีฬา ซึ่งแข่งขันกีฬาที่มีการปะทะกับกีฬาที่ไม่มีการปะทะ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และความยืดหยุ่นได้ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพทางด้านความสามารถที่จะบรรลุ

สถานภาพ ปรากฏว่านักกีฬาที่มีการปะทะ มีค่าเท่ากับ 22.07 สูงกว่านักกีฬาที่ไม่มีการปะทะ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 20.42 ผู้วิจัยเห็นว่านักกีฬาซึ่งเข้าแข่งขันกีฬาที่มีการปะทะ นอกจากจะต้องมีความสามารถในการเล่นกีฬานั้น ๆ แล้ว ยังต้องรู้จักที่จะประคับประคองไม่ให้ตนเองได้รับบาดเจ็บจากการปะทะ ต้องใช้ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์การแข่งขัน ซึ่งมีโอกาสที่จะเกิดอาการบาดเจ็บอยู่เสมอ นอกจากนี้การที่นักกีฬาอาจจะต้องมีอาการเจ็บปวดจากการปะทะ อาจเป็นสาเหตุที่จะกระตุ้นให้นักกีฬามีจิตใจที่อยากเอาชนะคู่แข่งมากขึ้น ในขณะที่นักกีฬาซึ่งไม่ต้องมีการปะทะ ชัยชนะขึ้นอยู่กับการแข่งขันกับตัวเองเท่านั้น ฉะนั้นแรงจูงใจที่จะเกิดขึ้น อาจจะไม่ต่อเนื่องเหมือนกับนักกีฬาที่ต้องมีการปะทะ ซึ่งมีคู่แข่งยืนคอยกระตุ้นอยู่เกือบตลอดเวลา จึงอาจกล่าวได้ว่านักกีฬาที่เล่นกีฬาที่มีการปะทะมีความทะเยอทะยานมากกว่านักกีฬาซึ่งเล่นกีฬาที่ไม่มีการปะทะ ดังนั้นคนที่ต้องมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์การแข่งขันได้ดี มีความทะเยอทะยาน ย่อมจะเป็นคนที่มีความพร้อมในการก้าวไปสู่ฐานะที่สูงขึ้นด้วย ในบุคลิกภาพทางด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพของนักกีฬาซึ่งแข่งขันกีฬาที่มีการปะทะ มีค่าเท่ากับ 12.60 สูงกว่านักกีฬาที่ไม่มีการปะทะ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 11.27 ผู้วิจัยเห็นว่านักกีฬาที่ต้องมีการปะทะมีโอกาสที่จะเกิดอาการบาดเจ็บอยู่เสมอ จึงมีประสบการณ์ที่คอยเตือนใจในขณะแข่งขันว่าอาจมีการปะทะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทำให้เกิดการเรียนรู้ว่าคู่แข่งมีเจตนาอย่างไร การที่ได้รับประสบการณ์ในทำนองนี้อยู่เสมอ ทำให้เป็นคนที่ย่างสังเกต มีความรู้สึกไวต่อสถานการณ์รอบข้าง แสดงว่ามีความเข้าใจในความรู้สึกและเหตุผลของผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ในบุคลิกภาพทางด้านความยืดหยุ่นได้ ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพของนักกีฬาซึ่งต้องมีการปะทะ มีค่า 9.93 น้อยกว่านักกีฬาที่ไม่มีการปะทะ ซึ่งมีค่า 11.02 ผู้วิจัยเห็นว่าการที่นักกีฬาต้องมีการปะทะกันบ่อย ๆ ทำให้มีความกล้าที่จะเผชิญกับการปะทะหรือความรุนแรง ไม่ชอบหลีกเลี่ยงการทำท่าย หรือสถานการณ์ที่มีการแข่งขัน ซึ่งอาจจะ เป็นสาเหตุให้นักกีฬาซึ่งเล่นกีฬาที่มีการปะทะมีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงความคิดและการแสดงออกในสังคมน้อยกว่านักกีฬาที่ไม่ต้องมีการปะทะ

4. ในการเปรียบเทียบบุคลิกภาพระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญใน 5 ด้าน ได้แก่ บุคลิกภาพทางการเจริญวัย ทางสังคม การควบคุมตนเอง สัมฤทธิผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น ความยืดหยุ่นได้ และ ความมีลักษณะของหญิง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพทางการเจริญวัย ทางสังคม ปรากฏว่านักกีฬาชายมีค่าเท่ากับ 29.45 ซึ่งมากกว่านักกีฬาหญิงที่มีค่าเท่ากับ 28.42 ผู้วิจัยเห็นว่านักกีฬาหลายชนิดที่มีการแข่งขันเฉพาะผู้ชาย เช่น กีฬาวolleyบอล กีฬาฟุตบอล กีฬาตะกร้อลอดห่วง ซึ่งการที่มีโอกาสได้ร่วมการแข่งขันมากกว่า ทำให้มีความกระตือรือร้นและเอาจริงเอาจังที่จะแสดงความสามารถในเชิงกีฬาอย่างเต็มที่ เพื่อจะได้เป็นที่ยอมรับในความสามารถของตนเอง ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องของศักดิ์ศรีของตนเองในเชิงกีฬา ในบุคลิกภาพทางการควบคุมตนเอง ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพของนักกีฬาชายเท่ากับ 28.86 ซึ่งน้อยกว่านักกีฬาหญิงที่มีค่าเท่ากับ 30.13 ผู้วิจัยเห็นว่าในสังคมไทยอิทธิพลทางวัฒนธรรมยังคงมีผล เป็นอย่างมากสำหรับผู้หญิงที่ต้อง เป็นคนที่มีความอดทน การหักห้ามตนเอง การควบคุมอารมณ์ ดังนั้นนักกีฬาหญิงยังคงแสดงออกซึ่งลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้อย่างเด่นชัดมากกว่านักกีฬาชาย ในบุคลิกภาพทางด้านสัมฤทธิผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพของนักกีฬาชายเท่ากับ 20.30 ซึ่งน้อยกว่านักกีฬาหญิงซึ่งมีค่าเท่ากับ 21.97 ผู้วิจัยเห็นว่าในสังคมไทยนั้นมีความนิยมที่ยกย่องให้ผู้ชายเป็นผู้นำ แม้ว่าค่านิยมนี้จะค่อย ๆ ลดน้อยลงไปมากแล้วในปัจจุบัน แต่ก็ยังคงมีอิทธิพลอยู่บ้าง นักกีฬาหญิงจึงประสบความสำเร็จในสถานการณ์ที่ถือว่าการปฏิบัติตนตามค่านิยมของสังคมเป็นสิ่งสำคัญและพึงกระทำ ในบุคลิกภาพทางด้านความยืดหยุ่นได้ ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพของนักกีฬาชายเท่ากับ 10.42 ซึ่งน้อยกว่านักกีฬาหญิงที่มีค่าเท่ากับ 11.35 ผู้วิจัยเห็นว่านักกีฬาอยู่ไม่กี่ชนิดที่นักกีฬาหญิงเข้าร่วมแข่งขันแล้วมีการปะทะเกิดขึ้น ทำให้ความกล้าที่จะเผชิญกับการปะทะลดน้อยลงไป รวมทั้งการรู้จักที่จะหลีกเลี่ยงการทำร้ายด้วย อาจกล่าวได้ว่านักกีฬาหญิงมีความสามารถในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงความคิดและการแสดงออกได้ดีกว่านักกีฬาชาย ในบุคลิกภาพทางด้านความมีลักษณะของหญิง ปรากฏว่านักกีฬาชายมีค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพเท่ากับ 19.54 ซึ่งน้อยกว่านักกีฬาหญิงซึ่งมีค่าเท่ากับ 22.64 ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นเรื่องธรรมดาที่นักกีฬาหญิงจะสนใจในกิจกรรมของสตรี มีความอดทน อ่อนน้อม เห็นอกเห็นใจ และชอบช่วยเหลือผู้อื่น ซึ่งจากผลการวิจัยของ

วารสารฐี ปิง เมือง (2524: ง-จ) พบว่าคะแนนบุคลิกภาพทางด้านความมีลักษณะของหญิง
ของนักศึกษาชายในระดับมหาวิทยาลัยต่ำกว่านักศึกษาหญิง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยทำให้เราได้ทราบถึงลักษณะบุคลิกภาพของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 19 ซึ่งผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการพัฒนา การกีฬาให้เจริญก้าวหน้า สามารถที่จะนำความรู้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปปรับปรุงแก้ไขบุคลิกภาพของนักกีฬา โดยเฉพาะบุคลิกภาพทางด้านความยืดหยุ่นได้ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว ทั้งในด้านความคิดและพฤติกรรมทางสังคม และมีความสำคัญในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคม การที่นักกีฬามีบุคลิกภาพทางด้านนี้อยู่ในกลุ่มต่ำ อาจจะส่งผลกระทบต่อบุคลิกภาพด้านอื่น ๆ ด้วย สำหรับแนวทางในการปรับปรุงบุคลิกภาพนั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาโดยทั่วไปย่อมมีโอกาที่ดีในการที่จะสั่ง เกิดพฤติกรรมของนักกีฬาในระหว่างที่มีการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน สามารถที่จะให้คำปรึกษาแนะนำที่จะ เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงบุคลิกภาพของนักกีฬาได้อย่างใกล้ชิดและได้ผล นอกจากนี้ผู้ที่สนใจจะ เล่นกีฬา ควรพิจารณา เกี่ยวกับคะแนนบุคลิกภาพของนักกีฬาแต่ละชนิด ซึ่งจะช่วยในการตัดสินใจ เล่นกีฬาให้ เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตนเองมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาบุคลิกภาพของนักกีฬา เพื่อสร้าง เกณฑ์ปกติของบุคลิกภาพของนักกีฬา จะช่วยทำให้การแปลความหมาย เกี่ยวกับบุคลิกภาพของนักกีฬามีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
2. ควรทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับระดับความสามารถของนักกีฬา
3. ในการศึกษา เกี่ยวกับบุคลิกภาพของนักกีฬา ควรจะมีการควบคุมตัวแปรอื่นที่อาจมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพ เช่น ประสบการณ์ในการแข่งขัน ระยะเวลา ก่อนแข่งขัน ระหว่างแข่งขัน และระยะหลังการแข่งขัน
4. ควรมีการสำรวจบุคลิกภาพของนักกีฬา ซึ่งมีการแข่งขันในระดับต่าง ๆ ทุกชนิด
5. ควรมีการศึกษาบุคลิกภาพของนักกีฬา ในลักษณะของการติดตามผล เป็นระยะยาว เพื่อศึกษา เกี่ยวกับพัฒนาการของบุคลิกภาพของนักกีฬา

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กาญจนา คำสุวรรณ และนิตยา เสาร์มณี. จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์การเวก, 2521.

ซิล เวอร์แมน, โรเบิร์ต อี. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 3. แปลโดย วิชา ภัคดี.

กรุงเทพมหานคร: เนติกุลการพิมพ์, 2529.

นิภา ศรีไพโรจน์. หลักการวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร:

วิคตอรีเพาเวอร์พอยล์, 2527.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. ระเบียบการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4.

กรุงเทพมหานคร: การพิมพ์พระนคร, 2527.

ประคอง วรรณสุด. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. ปทุมธานี: ศูนย์หนังสือ

ดร.ศรีสง่า, 2528.

ประนอม สโรชมาน. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,

2520.

โลล์ ทัสซิง. จิตวิทยาเพื่อชีวิตที่ดี. แปลโดย วารุณี อมรทัต. กรุงเทพมหานคร:

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2521.

วิเชียร เกตุสิงห์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร:

ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

ศิริพรรณ ธนสิน. จิตวิทยาทั่วไป. เชียงใหม่: โรงพิมพ์ช้างเผือก, 2527.

สุชา จันท์เอม. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2517.

เอกสารอื่น ๆ

คัชพล เรียบร้อย เจริญ. "การแปลและเรียบเรียงแบบสำรวจบุคลิกภาพแคลฟอร์เนีย."

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.

เดโช สนวนานนท์. "บุคลิกภาพกับความสำเร็จในการทำงาน." 51 (ตุลาคม 2508):
22-23.

นภดล มหาวิทยาลัยกุล. "บุคลิกภาพทางการเมืองของนักศึกษาครู: ศึกษาเฉพาะกรณี
วิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

บรรจบ สุพรรณพิทักษ์. "บุคลิกภาพของครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดที่อยู่ใน
ความรับผิดชอบของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกที่วัดด้วยแบบสำรวจบุคลิกภาพ
แคลฟอร์เนีย." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

บุญสนอง ไกรเนตร. "การเปรียบเทียบบุคลิกด้านความต้องการ (Personality Needs)
ระหว่างผู้ศึกษาระดับปริญญาตรีและวิชาชีพพยาบาล." ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2515.

มณี ไชยกิจ. "การประเมินบุคลิกภาพของผู้กระทำผิดวัยหนุ่มตามแบบซีพีไอ."
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

ยุพิน ดันดิธนพัฒน์. "ลักษณะบุคลิกภาพของนักศึกษาพยาบาลกับนักศึกษาอื่น ๆ ของ
มหาวิทยาลัยมหิดล." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.

วรสุภัญญ์ ปิงเมือง. "บุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
ที่วัดด้วยแบบสำรวจบุคลิกภาพแคลฟอร์เนีย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

วิบูลย์ มณีฉาย. "การสำรวจบุคลิกภาพของนักกีฬาโดยใช้แบบสำรวจซีพีไอ." วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

ศศิธร อารยเวชกิจ. "บุคลิกภาพของแพทย์เภสัชกรและทันตแพทย์ที่ประสบความสำเร็จ
ในงานอาชีพ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาวิจัยการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.

สงเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย, องค์การ. "การใช้สวนสุขภาพ." กรุงเทพมหานคร:
องค์การสงเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย, 2527.

สนิท สมัครการ. "บทบาทของครอบครัวที่มีต่อบุคลิกภาพของคนไทย." ใน รักเมืองไทย,
หน้า 8-12. สมบัติ จินทรวงค์ และรังสรรค์ ธนะพรพันธุ์, บรรณาธิการ.
กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2518.

สุเทพ เมยโรสง. "ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกาย ทักษะทางกีฬาเฉพาะอย่าง
ทัศนคติต่อวิชาชีพพลศึกษา และบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
วิทยาลัยพลศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาวิจัยการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

สุภาพร ฉมาพร. "ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาแพทย์
มหาวิทยาลัยมหิดล." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาวิจัยการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

ภาษาอังกฤษ

Books

Allport, Gordon W. Personality: A Psychological Interpretation.
New York: Henry Holt, 1937.

Bennett, B.K.; and Stothort, C.M. Psychological and Sociological
Factors and Sport. Toronto: University of Toronto Press,
1980.

- Cox, Richard H. Sport Psychology. Iowa: Wm. C. Brown Publisher, 1985.
- Dollard, I.; and Miller, N.E. Personality and Psychotherapy: An Analysis in Term of Learning, Think and Culture. New York: McGraw-Hill, 1950.
- Ferguson, A. George. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York: McGraw-Hill, 1976.
- Gough, Harrison G. Manual For The California Psychological Inventory. Palo Alto: California: Consulting Psychologists Press, 1969.
- Guilford, J.P. General Psychology. Princeton, N.J. : P. Van Nostrond, 1956.
- _____. Personality. New York: McGraw-Hill, 1959.
- Hall, Galvin S. and Lindzey, Gardner. Theory of Personality. New York: John Wiley & Sons, Inc, 1967.
- Hardman, K. Personality and Performance in Physical Education and Sport. London: Kimpton, 1973.
- Hilgard, E.R.; Atkinson, R.C.; and Atkinson, R.L. Introduction to Psychology. 6th ed., New York: Harcourt Brace Jovanovich Inc, 1975.
- Hurlock, Elisabeth B. Personality Development. New York: McGraw-Hill, 1974.
- Kane, J.E. Sports Medicine. Baltimore: The Williams and Wilkins Company, 1976.

Kleinmuntz, Benjamin. Personality Measurement, and Introduction.

Illinois: Dorsey press, 1930.

Knutson, Jeanne N. Handbook of Political Psychology. San Francisco:

Jossey-Bass, 1973.

Kroll, W., & Crenshaw. Contemporary Psychology of Sport: Second

International Congress of Sport Psychology. Chicago:

Institute, 1970.

Munn, Norman L., Fernald Dodge L., Fernald Jr. and Perter S.

Introduction to Psychology. Boston: Houghton Mifflin, 1969.

Ogilvie, B.c. Psychology of Sport. Palo Alto, CA: Mayfield, 1976.

Peack, David and Withlow, David. Approaches to Personality

Theory. London: Methuen & Co. Ltd., 1975.

Sniderman, Paul M. Personality and Democratic Politics. Berkeley:

University of California Press, 1975.

Williams, R.J. Biochemical individuality. New York: Wiley, 1956.

Williams, J.M. Sport Psychology. New York: Movement, 1980.

Yamane, Taro. Statistics: An Introductory Analysis. 3rd ed.,

Tokyo: Harper International Edition, 1973.

Articles

- Bakrke, M.S. "Exercise, meditation and anxiety reduction: A review." American Corrective Therapy Journal 33 (1979): 41-44.
- Balog, L.F. "The effects of exercise on muscle tension and subsequent muscle relaxation training." Research Quarterly for Exercise and Sport 54 (1983): 119-125.
- Brinkman, E.H. "Personality Correlates of Educational Set in Classroom." The Journal of Education Research 66 (January 1973): 221-223.
- Cooper, L. "Athletics, activity and personality: A review of the literlature." Research Quarterly 40 (1969): 17-22.
- Dulburg, H.N.; and Bennett, F.W. "Psychological changes in early adolescent males induced by systematic exercise." American Corrective Therapy Journal. 34 (May 1980): 142-146.
- Egbert, Robert L., and Bigelow Gordon S. "Personality Factors and Independent Study." The Journal of Educational Research 62 (September 1968): 37-39.
- George, Janet A.; and Stephen, Margo D. "Personality Traits of Public Health Nurses and Psychiatric Nurses." Nursing Research 12 (March-April 1968): 168-170.

Gilbert, Marie A. "Personality Profile and Leadership Potential of Medical - Suprgical and Psychiatric Nursing Graduate Students." Nursing Research 24 (2 March - April 1975) : 125 - 130.

Gough, Harrison G. "A Cross Culture Study of Achicvement Motivation." Journal of Applied Psychology 48 (June 1964) : 191.

Gough, H.G.; and Vos, G.D. "Cross - Cultural Studies of the Socialization Continuum." American Psychologist. (Winter 1960) : 410 - 411.

Guilford, J.P. "Factorial Anglis to Psychology." In Personality Research, pp. 135 - 140. Edited by Doun Byrne and Marshall L. Hamilton. N.J. : Prentice - Hall, 1966.

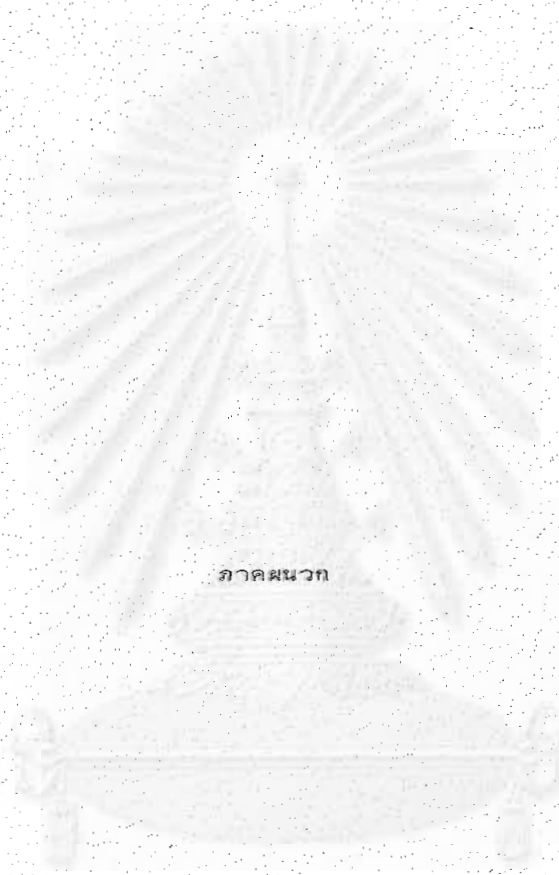
Levin, H.G.; and Karmi, E.S. "A Cross - Cultural Study of the California Psychological Inventory in Israel." ORI Tech-Report 2 (1964) : 2.

Miller, Doris I. "Characteristics of Graduate Students in Four Clinical Specialties." Nursing Research 8 (Spring 1965) : 106 - 113.

Morgan, W.P. "Psychophysiology of self-awareness during vigorous physical activity." Research Quarterly for Exercise and Sport 51 (1981) 385 - 427.

_____. "Selected psychological considerations in sport." Research Quarterly 45 (1974) : 324 - 329.

- Morgan, W.P. "The trait psychological controversy." Research Quarterly for Exercise and Sport 51 (1980 b) : 50 - 76.
- Nygaard, Mellissa Farly. "Effect of Conciousness - Raising Groups Versus Lectures About Woman on the Personalities and Carser Interests and Home Making Interests of Female Students in Nursing." Dissertation Abstracts International 34 (November 1973) : 3151-A.
- Schurr, K.T., Ashley, M.A., and Joy, K.L. "A multivariate analysis of male athlete characteristics : Sport type and success." Multivariate Experimental Clinical Research 3 (1977) : 53-68.
- Singer, R.N. "Personality differences between and within baseball and tennis players." Research Quarterly 40 (1969) : 582 - 587.
- Stauffacher, James C. and Navran Leslie. "The Prediction of Subsequent Professional Activity of Nursing Student by the Edwards Personal Preference Schedule." Nursing Research 17 (3 May - June 1968) : 256 - 260.
- Tatterfield, C.R. "Competitive sport and personality development." Unpublished doctoral dissertation, University of Durham, 1971.
- Watson, Charles G. "The California Psychological Inventory as a Predictor of Academic Achievement in Normal and Maladjusted College Males." The Journal of Educational Research 61 (September 1977) : 10 - 12.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

รายละเอียดเกี่ยวกับแบบสำรวจบุคคลิกภาพซีพีไอ

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อควรระวังในการตอบ

1. ให้ตอบลงในกระดาษคำตอบ โดยทำเครื่องหมาย ให้ตรงกับข้อที่อ่านในแบบสำรวจ
2. ข้อหนึ่งจะทำเครื่องหมายได้เพียงช่องเดียวเท่านั้น
3. แบบสำรวจนี้ไม่กำหนด เวลาในการตอบ แต่ท่านไม่ควรเสีย เวลาคิดข้อหนึ่งข้อใดนานเกินไป ควรตอบตามความรู้สึกของท่านที่เกิดในครั้งแรก คำตอบนี้จะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อท่านแต่อย่างใด ไม่ว่าจะ เป็นทางตรงหรือทางอ้อม

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

สถาบันวิจัยประชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างข้อกระทงของแบบสำรวจบุคลิกภาพซีทีโอ

บุคลิกภาพด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Do)

- ข้อ 167 ข้าพเจ้าอยากเป็นสมาชิกของสโมสรหรือชมรมต่าง ๆ
 ข้อ 233 คนเราไม่ควรกังวลเรื่องคนอื่น ขอเพียงดูแลตนเองให้ดีก็พอแล้ว

บุคลิกภาพด้านความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ (Cs)

- ข้อ 17 ข้าพเจ้าอยากเป็นนักหนังสือพิมพ์
 ข้อ 23 คนจนสบายกว่าคนรวยในหลาย ๆ ทางทีเดียว

บุคลิกภาพด้านการเข้าสังคม (Sy)

- ข้อ 4 คนเรารู้จำเป็นต้องอวดตนบ้าง เป็นครั้งคราว
 ข้อ 50 ข้าพเจ้าเป็นคนมีความสามารถและฉลาด เฉลียว เท่ากับคนส่วนมาก

บุคลิกภาพด้านการวางตนในสังคม (Sp)

- ข้อ 25 คนฉลาดที่ชอบถากถางคนอื่นทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ เป็นสุขใจเลย
 ข้อ 68 ข้าพเจ้ารู้สึกกระตือรือร้น เมื่อได้ยิน เรื่องลามกอนาจาร

บุคลิกภาพด้านการยอมรับตนเอง (Sa)

- ข้อ 3 ข้าพเจ้าคิดว่าบิดาของข้าพเจ้า เป็นแบบฉบับที่ดีที่สุด
 ข้อ 31 ข้าพเจ้าไม่มั่นใจใจว่าจะ เป็นผู้ว่าที่ทำได้

บุคลิกภาพด้านความรู้สึกว่าตนเองมีความ เป็นอยู่ดี (Wb)

- ข้อ 54 ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีสมาธิในการทำงาน
 ข้อ 330 ของทุกอย่างมีรสชาติ เหมือนกันหมด

บุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบ (Re)

- ข้อ 77 เวลาข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อ ข้าพเจ้าชอบก่อเรื่องให้ตื่นเต้น
 ข้อ 105 ข้าพเจ้าชอบเฝ้ามองไฟขณะที่กำลังลุกไหม้

บุคลิกภาพด้านการเจริญวัยทางสังคม (So)

- ข้อ 93 ถ้าถูกทำแล้วข้าพเจ้านึกถึงทำเกือบทุกอย่าง
- ข้อ 144 ข้าพเจ้ากลัวเหมือนกันที่จะต้องอยู่ในความมืด

บุคลิกภาพด้านการควบคุมตนเอง (Sc)

- ข้อ 4 คนเรารู้จำเป็นต้องอดทนบ้าง เป็นครั้งคราว
- ข้อ 20 ข้าพเจ้าเคยมีประสบการณ์ที่แปลกประหลาดมาก

บุคลิกภาพด้านความอดทน (To)

- ข้อ 33 โดยปรกติแล้วข้าพเจ้าพอใจที่จะร่วมงานกับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย
- ข้อ 67 ข้าพเจ้า เชื่อว่าศาสนาที่ถูกตั้งแท้จริงมีเพียงศาสนาเดียว

บุคลิกภาพด้านการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น (Gi)

- ข้อ 44 บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกอยากทำลายข้าวของ
- ข้อ 56 ข้าพเจ้าเกลียดการขัดจังหวะเวลาข้าพเจ้ากำลังทำงานอยู่

บุคลิกภาพด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมาก (Cm)

- ข้อ 366 ข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนว่าไม่เคยหิวเลย
- ข้อ 440 บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกห่อแ่

บุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น (Ac)

- ข้อ 20 ข้าพเจ้าเคยมีประสบการณ์ที่แปลกประหลาดมาก
- ข้อ 46 ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าคงจะชอบงานครู

บุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง (Ai)

- ข้อ 3 ข้าพเจ้าคิดว่าบิดาของข้าพเจ้า เป็นแบบฉบับที่ดีที่สุด
- ข้อ 50 ข้าพเจ้า เป็นคนมีความสามารถและฉลาด เฉลียว เท่ากับคนส่วนมาก

บุคลิกภาพด้านประสิทธิภาพทางสติปัญญา (Ie)

- ข้อ 30 ข้าพเจ้าชอบชื่นชมในทำผู้อื่นบ้าง เหมือนกัน
- ข้อ 92 คนอื่นคาดหวังจากข้าพเจ้ามากเกินไป

บุคลิกภาพด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (Py)

ข้อ 95 ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับการตอบคำถามด้วยการวิจัย

ข้อ 172 ข้าพเจ้าไม่กลัวงูเท่าใดนัก

บุคลิกภาพด้านความยืดหยุ่นได้ (Fx)

ข้อ 361 ข้าพเจ้าชอบให้ของทุกอย่างมีที่เก็บ และ เก็บประจำที่

ข้อ 397 เมื่อข้าพเจ้าตัดสินใจแล้วข้าพเจ้าไม่ค่อยเปลี่ยนใจ

บุคลิกภาพด้านความมีลักษณะของหญิง (Fe)

ข้อ 187 ข้าพเจ้าไม่อาจทำให้คิดเรื่องใหญ่ให้เป็นเรื่องเล็ก

ข้อ 210 ข้าพเจ้าชอบการล่าสัตว์

หมายเหตุ แบบสำรวจบุคลิกภาพ แคลิฟอร์เนีย : ซีพีไอ ฉบับภาษาไทย ขอได้ที่

ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้

ความเที่ยงของแบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีโอฉบับภาษาอังกฤษ (Gough 1969: 19-20) และฉบับภาษาไทยซึ่งนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาพยาบาล (ยุพิน ดันดิธนพัฒน์ 2522: 49) และนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา (สุเทพ เมฆโรสง 2527: 39-40) ได้ค่าความเที่ยงดังนี้

บุคลิกภาพด้านต่าง ๆ	ความเที่ยง				
	ฉบับภาษาอังกฤษ			ฉบับภาษาไทย	
	หญิง N=125	ชาย N=101	นักโทษ ชาย N=200	นักศึกษา พยาบาล N=110	นักศึกษาวิทยาลัย พลศึกษา N = 86
ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น	.72	.64	.80	.56	.77
ความสามารถบรรลุ สถานภาพ	.68	.62	.80	.63	.73
การเข้าสังคม	.71	.68	.84	.65	.67
การวางตัวในสังคม	.63	.60	.80	.63	.58
การยอมรับตนเอง	.71	.67	.71	.50	.61
ความรู้สึกว่าตนเองมี ความเป็นอยู่ดี	.72	.71	.75	.84	.73
ความรับผิดชอบ	.73	.65	.85	.71	.82
การเจริญวัยทางสังคม	.69	.65	.80	.69	.59
การควบคุมตนเอง	.68	.75	.86	.59	.56
ความอดทน	.61	.71	.87	.68	.72
การสร้างความประทับใจ ให้กับผู้อื่น	.68	.69	.81	.73	.70
ลักษณะที่พบในคนส่วนมาก	.44	.38	.58	.61	.54
สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ ที่ต้องตามผู้อื่น	.73	.60	.79	.76	.76
สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ ที่ต้องพึ่งตนเอง	.57	.63	.71	.62	.68

บุคลิกภาพด้านต่าง ๆ	ความเที่ยง				
	ฉบับภาษาอังกฤษ			ฉบับภาษาไทย	
	หญิง N=125	ชาย N=101	นักโทษ ชาย N=200	นักศึกษา พยาบาล N=119	นักศึกษาวิทยาลัย พลศึกษา N = 86
ประสิทธิภาพทางสติปัญญา	.77	.74	.80	.66	.71
การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	.49	.48	.53	.51	.48
ความยืดหยุ่นได้	.67	.60	.49	.66	.41
ความมีลักษณะของหญิง	.65	.58	.73	.41	.42

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การตรวจให้คะแนน

จำนวนข้อคำตอบแต่ละด้านของแบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีโอ

ลักษณะบุคลิกภาพ	จำนวนข้อ	คำตอบ	
		จริง	ไม่จริง
ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น	46	23	23
ความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ	32	11	21
การเข้าสังคม	36	22	14
การวางตัวในสังคม	56	25	31
การยอมรับตนเอง	34	17	17
ความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี	43	5	38
ความรับผิดชอบ	42	17	25
การเจริญวัยทางสังคม	54	22	32
การควบคุมตนเอง	50	6	44
ความอดทน	31	2	29
การสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น	40	9	31
ลักษณะที่พบในคนส่วนมาก	28	14	14
สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น	38	12	26
สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง	32	3	29
ประสิทธิภาพทางสติปัญญา	52	19	33
การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	22	6	16
ความยืดหยุ่นได้	22	1	21
ความมีลักษณะของหญิง	38	17	21

ภาคผนวก ข.

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิจัยประชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ทหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีจำนวนแน่นอน (Finite Population) สูตรที่ใช้คือ (บุญธรรม กิจปรีดาปริสทธิ์ 2527 : 63)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. หาค่าร้อยละ (Percentage) สูตรที่ใช้คือ

$$\text{ร้อยละจากรายการใด} = \frac{\text{จำนวนผู้ที่ตอบในรายการนั้น}}{\text{จำนวนผู้ที่ต้องตอบในรายการนั้น}} \times 100$$

3. หาค่ามัชฌิม เลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย (Mean) สูตรที่ใช้คือ (ประคอง วรรณสุด 2528 : 66)

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ X = มัชฌิม เลขคณิต

$\sum fx$ = ผลรวมของคะแนนทั้ง N จำนวน

N = จำนวนคะแนนทั้งหมด

4. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สูตรที่ใช้คือ (ประคอง วรรณสุด 2528 : 67)

$$S_x = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - \left(\frac{\sum fx}{N}\right)^2}$$

5. ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way analysis of variance) สรุปได้ดังนี้ (ประกอบ กรรณสูต 2528 : 181 - 182)

5.1 ให้ n_A, n_B, n_C, \dots แทนจำนวนตัวอย่างประชากรในกลุ่ม A, B, C

5.2 ให้ $a + b + c + \dots + \dots = T$ คือคะแนนรวมของทุกกลุ่มที่นำมา

เปรียบเทียบ

5.3 Σ แทนผลรวม

5.4 SS_t = ผลบวกของกำลังสองของส่วน เบี่ยงเบนของคะแนนแต่ละคน จาก

มัชฌิม เลขคณิต

$$SS_t = \sum X_{A_i}^2 + \sum X_{B_i}^2 + \sum X_{C_i}^2 + \dots - \frac{T^2}{N}$$

$$\text{หรือ } SS_t = X_{A_1}^2 + \dots + X_{A_n}^2 + X_{B_1}^2 + \dots + X_{B_n}^2 + X_{C_1}^2 + \dots + X_{C_n}^2 + \dots - \frac{T^2}{N}$$

5.5 SS_a = ผลบวกของกำลังสองของส่วน เบี่ยงเบนของคะแนนเฉลี่ยในทุกกลุ่มจากมัชฌิม เลขคณิต (หรือผลบวกของกำลังสองของส่วน เบี่ยงเบนระหว่างกลุ่ม)

$$SS_a = \frac{a^2}{n_A} + \frac{b^2}{n_B} + \frac{c^2}{n_C} + \dots - \frac{T^2}{N}$$

(จะเห็นว่า a เกิดจาก n_A จำนวน b เกิดจาก n_B จำนวน และ c เกิดจาก n_C จำนวน จึงหาร a^2, b^2, c^2, \dots ด้วย $n_A, n_B,$ และ n_C ตามลำดับ

5.6 SS_w = ผลบวกของกำลังสองของส่วน เบี่ยงเบนภายในกลุ่ม เป็นส่วนที่เหลือหรือค่าความคลาดเคลื่อน

$$SS_w = SS_t - SS_a$$

5.7 แทนทุกค่าลงในตารางสรุปจะได้ค่าอัตราส่วน F ซึ่งมีขั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ $(k - 1)$, $(N - k)$ แล้วนำไปเทียบค่า $F_{(k - 1), (N - k)}$ ณ ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มากกว่าค่า F ที่ได้จากตาราง หมายความว่า มีขมิม เลขคณิตของทุกกลุ่มที่นำมา เปรียบเทียบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางสรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way analysis of variance)

แหล่ง (Source)	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ df	ผลบวกของ $(X - \bar{X})^2$ SS	ความแปรปรวน $MS = SS/df$	F
ระหว่างกลุ่ม (among groups)	$k - 1$	SS_a	$MS_a = SS_a/k-1$	$F = \frac{MS_a}{MS_w}$
ภายในกลุ่ม (within groups) หรือ ความคลาดเคลื่อน (error)	$(N-1)-(k-1)$ $= (N-k)$	$SS_w = SS_t - SS_a$	$MS_w = SS_w/N-k$	
ทั้งหมด (total)	$(N-1)$	SS_t	xxx	

6. เมื่อพบความแตกต่างในข้อ 5 ก็จะทดสอบต่อไปว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดแตกต่างกันบ้าง โดยการใช้ความแปรปรวนคลาดเคลื่อน หรือความแปรปรวนภายในกลุ่ม (MS_w) ที่คำนวณไว้แล้วในสรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน และค่าวิกฤติของ q ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยหลาย ๆ กลุ่มตามวิธีของ Duncan (Duncan's Multiple Range Test) ที่ $df = N - k$ ที่ตรงกับค่า r คำนวณหา $q \cdot \sqrt{MS_w/n}$ แล้วนำไปเปรียบเทียบผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแต่ละคู่ที่ต้องการทดสอบ ถ้าค่าความแตกต่างมีมากกว่า $q \cdot \sqrt{MS_w/n}$ หมายความว่า ค่าเฉลี่ยคู่นั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ในกรณีที่มีจำนวนข้อมูลในแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน ก็ใช้ค่าตัวกลางฮาร์โมนิก (Harmonic Mean) ของ n แทนโดยใช้สูตรดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2526 : 86, 175)

$$n_h = \frac{k}{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} + \frac{1}{n_3} + \dots + \frac{1}{n_k}}$$

เมื่อ n_h = ตัวกลางฮาร์โมนิก

7. การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของข้อมูลสองชุดโดยใช้ค่า t (พิภา ศรีไพโรจน์ 2527 : 195)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left(\frac{N_1 S_1^2 + N_2 S_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \right) \left(\frac{N_1 + N_2}{N_1 N_2} \right)}}$$

เมื่อ \bar{X}_1, \bar{X}_2 = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

S_1, S_2 = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่ม 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

N_1, N_2 = จำนวนข้อมูลของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

$$df = N_1 + N_2 - 2$$

ประวัติผู้วิจัย

นายวิธูร ยุตตานนท์ เกิดวันที่ 13 สิงหาคม 2501 ที่ตำบลควนขนุน อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีพุทธศักราช 2524 ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง อาจารย์ 1 ระดับ 3 ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา จังหวัดนครปฐม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย